

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

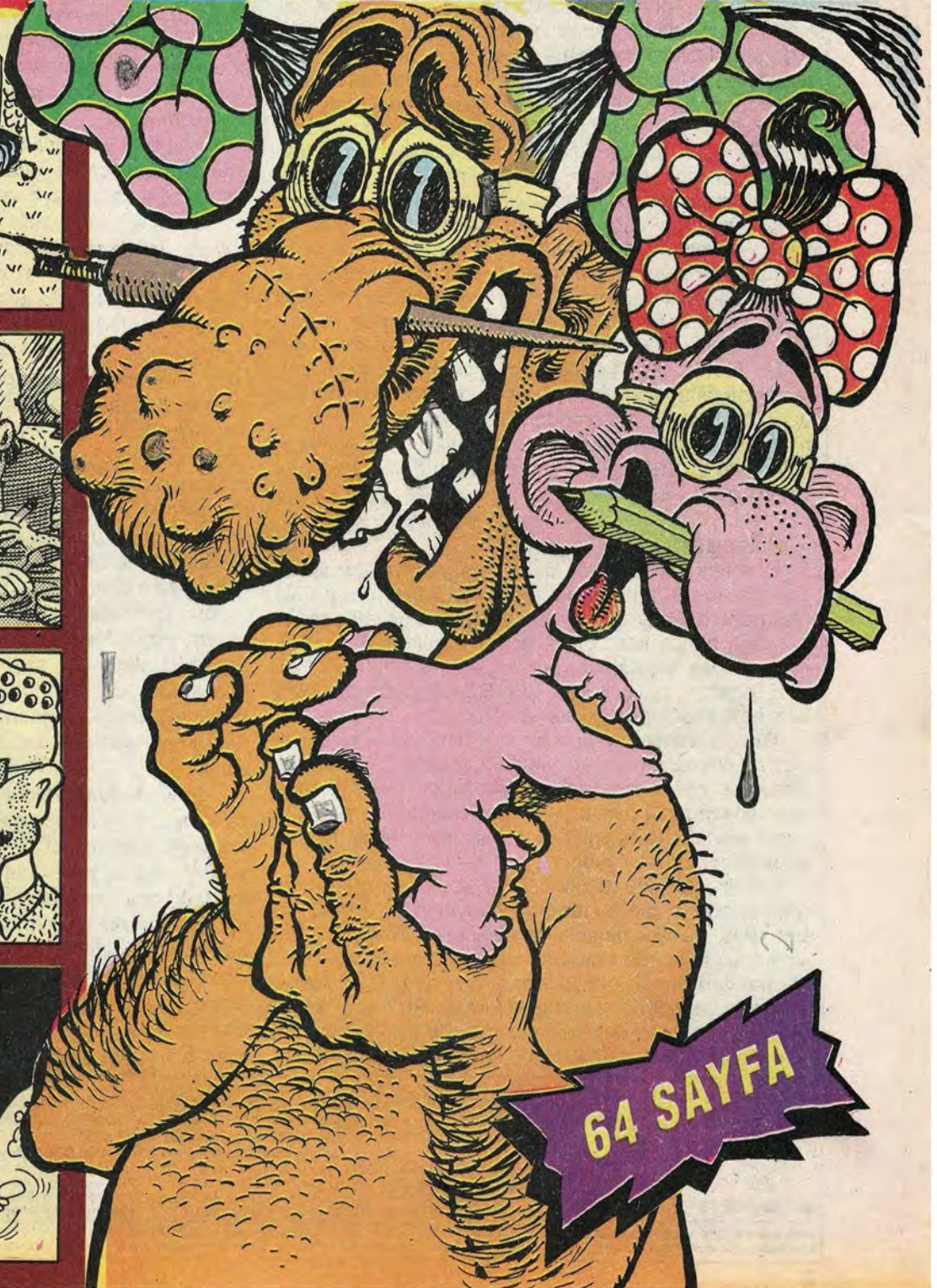
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SAYI: 4 - NİSAN 1996 - FİYATI: 70.000 TL. (KDV DAHİL)

İ-MaMaViK

ÜNİTE DERGİSİ

.tuu tuu leeyt, it's tuu leeyt, ah tuu leeyt, tuu tuu leeyt...

L-Manyak'tan

Merhaba,

İşte yeni bir sayımızla daha karşınızdayız; bir ay ne kadar da çabuk geçti değil mi?.. diye başlayan gerizekalı bir editör yazısı yazalım dedik bu ay da. Hani böylesi yazılarda editör, dergisini öve öve bitiremez, derginin artık oturduğundan falan bahseder, o sayıda mutlaka bir çok yenilik vardır, önceki sayılarda bir kaç küçük teknik hata olmuştur ama bu hatalar giderilmiştir (Bu hataların ne olduğuna fazlaca değinilmez), sonra o dergide, başka dergilerde asla bulamayacağınız bir çok şey vardır, birçok konuda dergi "bir numardır", dergi yayın hayatındaki önemli bir boşluğu doldurmuştur, birçok konuda öncülük eden bir dergidir o, tam beklediğiniz dergidir, hayatınıza renk katmıştır, uzman bir ekibin aylarca süren çalışması sonucu ortaya çıkmış nadide bir eserdir, o sadece bir dergi değildir, bir yaşam biçimidir, o sizi Nirvana'ya ulaştırır, sizi bilmediğiniz dünyalara götürür, evinize gelir bulaşıklarınızı yıkar, sırtınıza masa yapar, tuvalet kağıdını değiştirir, sizi öperek uyandırır ve daha neler neler... Ayrıca dergide öyle şeyler vardır ki, editör, "İşte bizim farkımız buradadır" demekten alamaz kendisini. Editör, baskı kalitesinden, gıcır gıcır kağıttan, kullandıkları üstün teknolojiden, son aldığı arabadan ve yeni açılan lüks bir restorandan bahsetmeyi de ihmal etmez. En sonunda editör, yazısını mutlu bir ay dileyerek bitirir. İşte biz de böyle bir yazı yazalım dedik, ama pek olmadı galiba, karar sizin:

Meeelaba!

İşte yeni bir sayımızla daha karşınızdayız, bir ay bizim için hiç de çabuk geçmedi. Öncelikle dergi hala oturmadı, daha iyi olması için elimizden geleni yapıyoruz ama henüz istediğimiz noktaya gelmedi. (Şu ana kadar ancak istediğimiz virgüle geldi, hah hah ha! Pardon, pardon, bu çok kötüydü. Gördüğünüz gibi hala bazı kötü espriler dergiye sızabiliyor.)

Geçen sayımızda yine bir çok hata vardı, bir kısmı bizden kaynaklanmayan teknik hatalardı, bir kısmı da tamamen bizim şapşallığımız yüzünden oldu. (Bizden kaynaklanmayan teknik hata lafı da tamamen yalandır; sanki aramıza yabancılar girip, bir takım teknik hatalar yapıp, sonra da kaçıyorlar...)

En önemli hata, üçüncü sayımız olmasına rağmen, Mart ayında olmamıza rağmen, künyemizde "Sayı:2 Şubat 1996" yazıyor olmasaydı. Böylece L-Manyak hatalar konusunda "Bir numara" olduğunu göstermiş oldu. Bu hataları birçok okuyucumuz bize yazmış. Ayrıca künyede yaptığımız "Nasıl olsa kimse okumaz..." esprisi için de, -aynen beklediğimiz gibi- "Ben okudum" diyen birçok mektup aldık. Hatta karşılık olarak, zarfın içi-

ne yazı gizleyen arkadaşlar; sizin yazınızı da bulduk, hah hah ha!

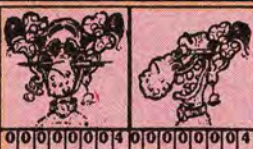
L-Manyak hayatınıza renk katıyor; ama biraz yanlış renkler. Belki farketmemişsinizdir ama geçen sayımızda renklerin bir kısmı yanlış basılmıştı. İşte L-Manyak farkı buradadır; bir aptallık yaparsak bunu örtbas etmek yerine, -daha büyük bir aptallık yaparak- hatalarımızı açık ederiz. Renkler konusunda farketmiş olabileceğiniz tek hata, Hayat Bilgisi sayfasında çizilmiş olan yeşil renkli deveydi. (Gerçek rengi sarıydı; "Güzel yaa, böyle daha iyi olmuş." diyen çizer arkadaş da, kendisini kandırdığını açıklamak zorundayız.) Neyse, en azından L-Manyak'tan başka hiçbir dergide yeşil deveye rastlayacağınızı sanmıyoruz.

Ve tabii ki, Bulmaca'mız yine hatalıydı. Bir önceki sayıda da Bulmaca'da hata vardı, ne yazık ki bu konuda henüz bir ilerleme kaydedemedik. Bu sayımızda hatasız bir bulmaca hazırlayabilmek için yirmi kişilik "Bulmaca departmanı" kurduk, ama şu anda yeni Bulmaca'da üç hata var, baskıya kadar düzeltilebileceğini sanmıyoruz. Geçen sayımızda, "Bu ayki bulmacamızda hata yok" diye yazdığımız halde, bir siyah kutunun yeri yanlıştı. Gördüğünüz gibi böyle bir iddiadan hemen ardından bile, L-Manyak, hata yapabilecek cesarettedir. Söyler misiniz, başka hangi dergide böyle bir uygulama yer alabilir? (Neyse ki, okuyucularımız bu hatayı telafi ederek, birçok doğru cevap göndermişler. L-Manyak belki bu konuda öncülük yapar, diğer dergiler de hatalı bulmacalar yayınlamaya başlarlar? Tamam tamam, saçmaydı.)

Belki daha başka hatalar da vardı; ya unuttuk ya da farketmedik bile. (Bu da bir çeşit hata aslında.)

Bu sayımızda çok fazla yenilik yok. Askerden dönen arkadaşımız Ahmet Yılmaz, bu sayımızda Mr. Füçür Tens'e başladı. Bu sayı için hazırladığımız bir fotoorman vardı, çizer arkadaşlar oynayacaktı, ama zamanında yetiştiremedik, umarız önümüzdeki sayıya yetişir. Başka yenilikleri de siz dergiye okuyunca görürsünüz zaten.

En iyi dileklerimizle yazımıza son veriyoruz; hepini ze mutlu bir ay dileriz, gülüşünüz eksik olmasın, sularınız kesilmesin, otobüste "fazla bileti olan var mı" diye sorduğunuzda bilet bulabilin, sınavlarınızda yakalanmadan kopya çekebin, bakkal para üstünü fazla versin, sigaranızın bittiğini her yer kapanmadan önce farkedin, yeni aldığınız gömlek kahve lekeli olmasın, merdivenlerden yuvarlanmayın, sinemada önünüze uzun boylu birisi oturmasın, dolmuşta yanınıza güzel bir kız otursun / o güzel kız siz olun, falan olsun, filan olsun... Sevgilerimizle...

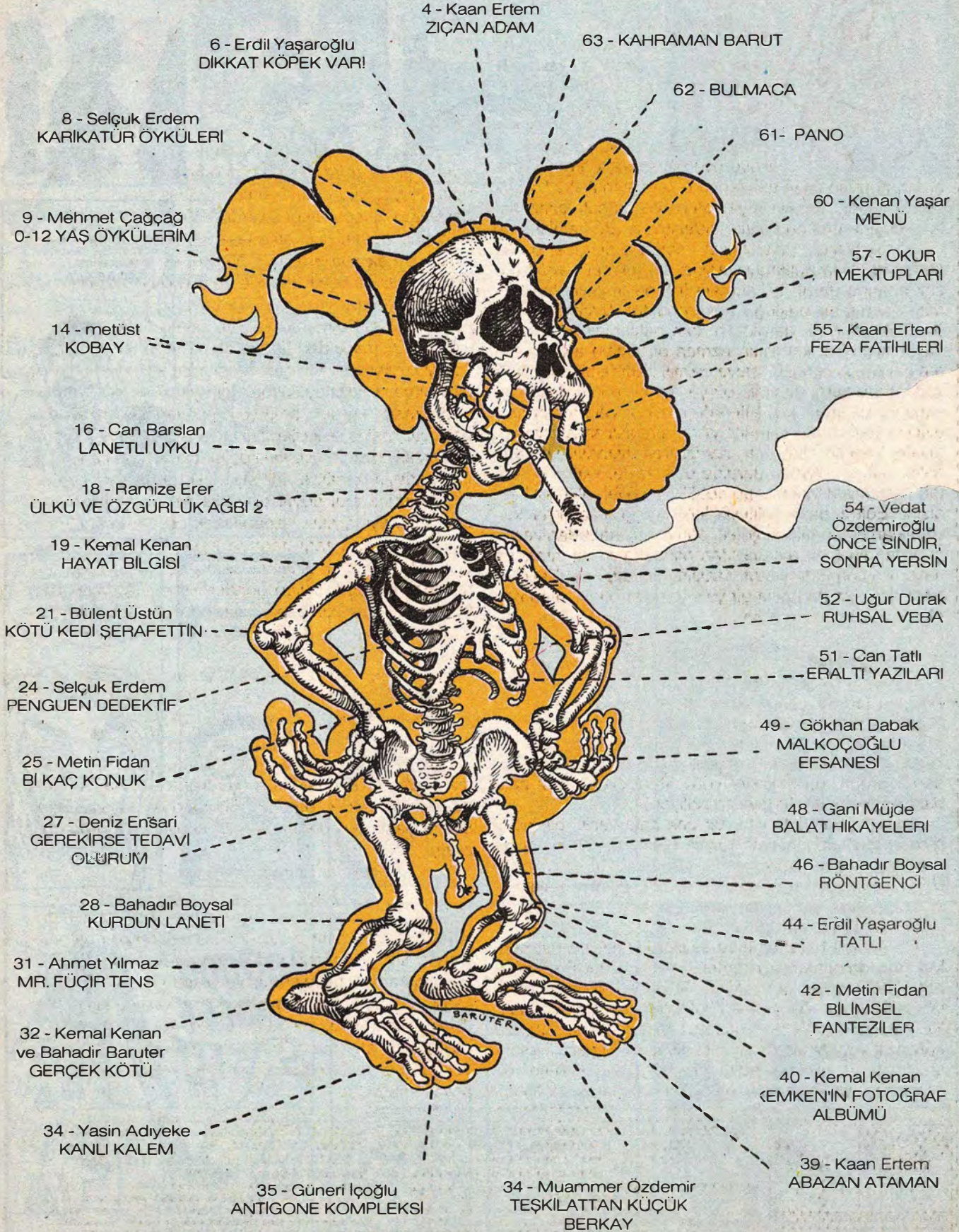

1 Nisan 1996 Pazartesi - Sayı: 4 - Sahibi: LM Basın Yayın Ltd.Şti. adına Mehmet Çoçakçı - Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Bahadır Baruter - Editörler: Bahadır Baruter, Selçuk Erdem Sayfa Sekreteri: Aydın Şahin - Montaj: Kadri Çavuşoğlu - Bilgisayar Tasarım: Murat Yücesan, Cebirall Okçu - Satış: Cüneyt Aydın - İşletme: Orhan Acar Halkla İlişkiler: Suzan Çark Bina Görevlisi: Yasin Adıyke - Muhasebe: Yaşar Akşahin - Tel: (0212) 251 42 44 - 251 57 54 Fax: 251 52 67 - Baskı: An Matbaası - Dağıtım: Yay-Sat Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 80800 Beyoğlu/İstanbul

ABONELİK KOŞULLARI: AMERİKA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 50 \$ - 6 aylık Abone bedeli - 25 \$ ● UZAKDOĞU (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 65 \$ - 6 aylık Abone bedeli - 30 \$ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 45 DM - 6 aylık Abone bedeli - 25 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 55 DM - 6 aylık Abone bedeli - 25 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 1.100.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 550.000 TL ● BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı 3001436 - 5 ● Dolar hesabı 3001436-7 ● TL hesabı 0102483-4 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

L-Manyak'ta yer alan yazılı ve çizgili eserlerin yayın hakkı yazarına/çizerine aittir. İzin almadan yayımlanamaz, çoğaltılamaz, kesekoğidi olarak kullanılamaz, arkadaş muhabbetlerinde konu edilemez, köşğünden uçak yapılamaz, bir kenara atılıp unutulamaz. İzin alırsanız da yapamazsınız bunları, "Biz izin vermiştik" diye yalan söyleriz. (Burayı nasıl olsa kimse okumuyor diye iyi saçmaladık vollo.)

İÇİNDEKİLER

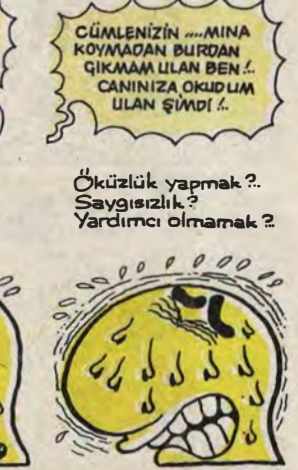
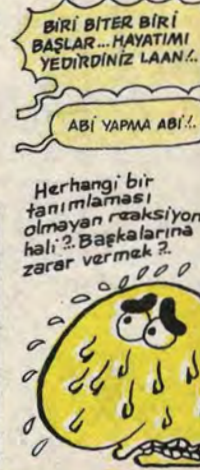

ZİÇAN ADAM

K.ERTEM

Cadde Bostan
Saat: 11.25

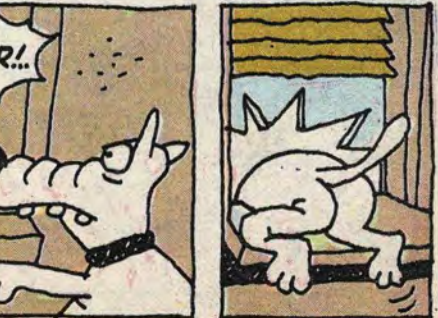
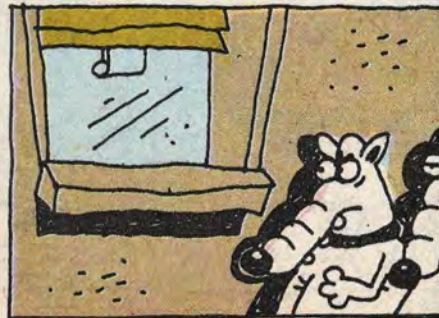
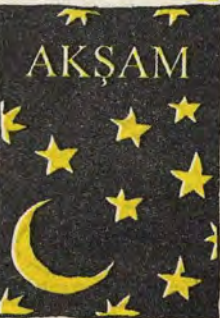

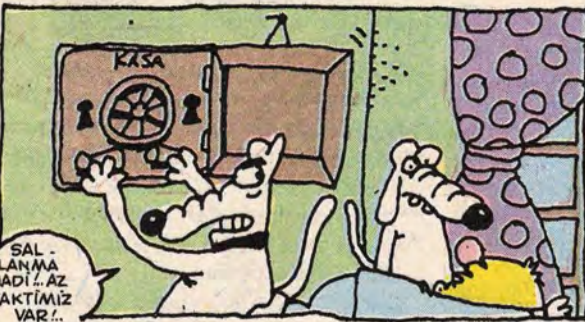
Bu sayfada çizilen dykülerin % 80'i "ZİGMA" işlemi dışında tamamen gerçek vücutlarıdır... k.e.

(Devamı edebilir...)

DİKKAT! KÖPEK VAR

ERDİL YAŞAROĞLU

KARİKATÜR ÖYKÜLERİ

SELÇUK ERDEM

KELİMELEER VE ŞEYLER

Yaklaşık iki yaşımından beri merak ettiğim bir soru vardır; acaba eski zamanlarda yaşayan insanlar henüz düşünülmemiş, henüz keşfedilmemiş birşeyden bahsetmek zorunda kalınca ne yapıyorlardı? Cevabı yirmi yaşında buldum: Tam bir aptal konumuna düşüyorlardı. Karikatürümde bir örneğini gördüğünüz gibi, insanlar, kuracakları cümlede bilmedikleri bir sözcük varsa, boşluğu "şey" sözcüğüyle geçiştiriyorlardı.

Taş devrinde insanlar birçok şeye henüz isim koymamışlardı; hemen her şeyin adı "şey'di. (Taş ve devir kelimelerini saymazsak.) O devirde yaşayan bir mağara adamı ölmek üzereyken şöyle demek zorundaydı:

"Bütün şeyim, şeyimin önünden bir şey şeyi gibi şeyediyor."

O devirlerde, (M.Ö. pazartesi) insanlar şu tür konuşmalar yapmaya alışmışlardı:

"Şeyin kaç?"

"Şeyi şey geçiyor."

"Sağol, gerçi neden bahsettiğimizi hiç anlamadım, ama belirli aralıklarla bu konuşmayı yapma ihtiyacı hissediyorum."

Portakalın adı da şeydi, portakal suyunun adı da şeydi. Bu durum telafi edilebiliyordu, ama sadece nesnelerin değil, hemen her insanın adı da şeydi. Bir arkadaşınızı çağırmaya kalktığınızda otuz kişi yanınıza gelirdi, kimi çağırdığınızı anlatmak için, o kişinin başına taş atmanız gerekiyordu. (Aynı örneği maden devrine uyarlayınız.)

Benzer bir durum bugün dergide yaşanmaktadır; Bahadır diye bağırırsanız, hem B. Boysal, hem de B. Baruter yanınıza gelir. Eğer sadece Boysal diye bağırırsanız, Boysal gelir, ama Baruter yine gelir. Sanırım şartlı refleks. (Taş örneğini burada da uygulayabiliriz.)

Düşünüyorum da, eğer ben de Taş devrinde yaşasaydım, benim adım Şey Erdem olacaktı. (Çok da kötü değil.) Kemal Kenan Ergen'in adı ise Şey Şey Ergen olacaktı. Ama ben ona sadece Şey dedim için,

isimlerimiz gene karışacaktı.

İnsanların beyin kıvrımlarının fazlaşmasıyla, kelimelerde gözle görülür bir çeşitlilik sağlandı. Buna rağmen Aztek yazıtlarında bulunan, devrin öğrencilerinin çarpım tabosunu nasıl ezberlediklerini gösteren bölüm, bu işin o kadar da kolay olmadığını gösteriyor:

Şey kere şey, şey, Şey kere şey, şey. Şey kere şey, şey vs... Sıkılmış olacaklar ki, 10'dan sonrasını hesaplamamışlar.

Bilimadamları, yeni bir kavram ortaya attıkça bu kargaşa erimeye başladı. Newton'a kadar elmaların yere düşmesini şey-çekimiyle açıklayan insanoğlu, Graham Bell'e kadar kızların şey numaralarını boş yere almaya çalıştı.

Günümüzde artık zengin bir dile sahibiz, ama yine de "şey" demeden edemeyiz. "Bugün çok acayip bir şey oldu!" derken, söz konusu şey nedir? Belki de bu şey, poritoks denilen birşeydir ve günün birinde bir bilimadamı onu icadedecektir. Ama, yine de bilinmeyen birşeyler kalacaktır; yukarıdakinden çok sonra çizdiğim, aşağıdaki karikatürde olduğu gibi. (Çaprazdaki karikatürün konuyla ilgisi yoktur.)

Bu yazıda, "şey" sözcüğünü o kadar çok kullandım ki, midem bulanmaya başladı. En iyisi başka bir öyküye şeyedelim.

BEN DELİ DEĞİLİM

Sokaklarda, "Çıkarın beni buradan, ben deli değilim!" diye koşuşturan deliyi, bir yakını akıl hastanesine götürdü.

Deli, karşısında doktoru görünce çok sevindi:

DELİ- Nihayet anladınız benim deli olmadığımı değil mi, beni serbest bırakacaksınız?

DOKTOR- Aslında daha yeni kaydınızı yapıyorum.

Hastanın yakınına döner...

DOKTOR- Hastanın adı ne?

ADAM- Kemal Ve Cemel Gazozoğlu. Babası şaşı olduğu için, ikiz çocuğu olduğunu zannediyor.

DOKTOR- Herhalde sürekli ikisini karıştırıyordur birbirine, hah hah ha! Pardon... Ne zamandan beri kendisini akıl hastanesinde sanıyor?

ADAM- Bazen iki yıldır burada olduğunu sanıyor, bazen de beş yıldır olduğunu sanıyor. Benim bildiğim en azından geçen yıldan beri deli; sokaktan hastanenin içine doğru bir tünel kazarak kaçmaya çalışmıştı.

DELİ- Ben deli değilim.

DOKTOR- Zaten bütün deliler böyle der.

DELİ- Önyargılarınız beni hiç ilgilendirmiyor doktor bey, ayrıca bununla ilgilenmeyecek daha bir çok kişi bulabilirim.

ADAM- Şahsen ben de ilgilenmiyorum. Aslında, bir bakıma, deli olmadığı da doğru. Sözde, akıl hastanesine yatırılmış, kendisini Napolyon sanan bir deliymiş. Ama Napolyon olmadığı gibi, kendisini de hiçbir zaman Napolyon sanmadı. Sadece delirdiği için öyle söylediğini sanıyor.

DOKTOR- Ne farkeders, sonuç olarak deli bu adam, hastaneye yatması lazım.

ADAM- Ama o, kendisini hastanede sanıyor zaten. Eğer siz onu içeri kapatırsanız, serbest bırakıldığını sanacak. Öte yandan kesinlikle tedavi görmesi lazım. Mesleğine saygılı bir doktorsanız, hastaneye yatırarak onun serbest kalmasını önlersiniz. Doktor bey, farklı bir deliyle karşı karşıya olduğunuzu kabul etmelisiniz.

DOKTOR- Etmiyorum. Hastanın çevreye saldırdığı oluyor mu?

ADAM- Sadece arada sırada saldırdığını sanıyor, ama sonra hastabakıcıların onu yakalayıp sakinleştirici yaptığını sandığı için yatıyor. Başka sorunuz var mı?

DOKTOR- Evet. Poğça, pohaça diye mi yazılır yoksa, pohça diye mi? Poğça da olabilir?

Adam, cevap vermeden çıkıp gitti. Deli hastaneye yatırıldı, kendisini dışarı çıkmış sanıyordu, ama bir süre sonra ağır depresyon sonucu gerçekten delirdi ve hastaneye yatırıldı. Yani sadece koğuşu değiştirildi. ■

0-12 YAŞIM ÖYKÜLERİ

ŞEBİNKARAHİSAR-1972

BU ÖYKÜYE BAŞLAMADAN TELEFONLA OKHEYCI SÖZCÜĞÜNÜN NE ANLAMA GELDİĞİNİ SORMAK İÇİN BABAMI ARADIM. BİRBİR YALAN UYDURDU (babam çok felaket yalancı bir adamdır, ama onun yalanları kuyru ya inilebilir cinistendir) HER NEYSE DAHA SONRA BİRAZ BİRAZ HAYAL GÜCÜ BİRAZ VARSAYIM OKHEYCI KELİMESİNİN OKUYUCU OLABİLECEĞİNİ DÜŞÜNDÜM.. (buradaki OKHEYCI kelimesinde KH harflerini gırtlaktan tek ses ile çıkarabilirseniz kelimeyi daha doğru telaffuz edersiniz).. GELELİM HİKAYEMİZE...

OKHEYCI KÜRT HATÇE KAPIMIZI ÇALDIĞINDA BİLİRDİK Kİ, DÜĞÜNE ÇAĞIRILIYORUZ.. OKHEYCİLERİN EN ANLI VE ŞANLI OLANI "KÜRT HATÇE" ABLAMIZ, BUGÜNKÜ DÜĞÜN DAVETİYESİ KARTLARININ İŞLEVİNİ YERİNE GETİRİRDİ.. TÜM DAVETİLİRLERİN İSMİNİ, AİLESİNİ EZBERİNDE TUTAR, KÖY KÖY, KASABA-KASABA GEZİP ONLARA HABER VERİRDİ..

GIİZ MUHLİSE HUUU..
AÇ HELE KÖRÖLMAYASICA,
DAHA ÇOK YOLUM VAR..
HUUUU..

BUYUR HATÇE ABLA, GEL İÇERİ..

YAVRUM DAHA ÇOK EV ÇIGIRICAM...TENEKECİ HALİL'İN GİZİ KÜPCÜLERİN RECEP'İN OĞLUYLA EVERİYLER...SAGA DA HABER EDİYLER...ÖNÜMÜZDEKİ CÜMEYERTESİ GEL HAA..

OKHEYCİLİĞİNİN KARŞILIĞI OLARAK YUMURTA, TUZ, ŞEKER, BULGUR VS. EVDE FAZLA OLAN HERHANGİ BİRİNDEN HATÇE ABLANIN BOHÇASINA KONURDU..

O ZAMANLARIN DÜĞÜNLERİNDEN AKILINDA KALANLAR, DÜĞÜN EVLERİNDE KADINLARIN KAZANLARLA PIŞIRDIKLARI PİLAVLAR, YAPRAK DOLMALARI, CEVİZLİ KATMERLER, BAKLAVALAR VE KAH NEŞELİ KAH ACIKLI DÜĞÜN TÜRKÜLERİ..

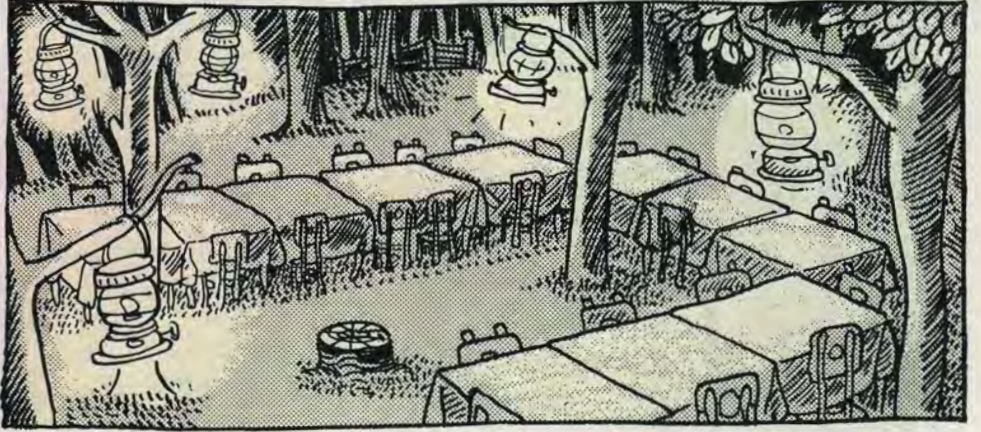
PARLAK ABLA, BİR TÜRKÜ DE SEN ÇIGIR.

ZÜLÜFLERİNİN DUTAAM DUTAAM...ARASINAA GÜLEER KAATAM...

PARLAK ABLANIN MORE Lİ BOZUK GELİN ALTINA İŞİYO MAUS..

ELEKTRİĞİN HENİZ GELMEDİĞİ BAĞ EVLERİNDE DÜĞÜN PANAYIR DEMEKTİ.. HASSAS FİTİLLERİ HÜNERLİ ELLER TARAFINDAN YAKILAN LÜKS FENERLERİ.. FİTİLİN KIVAMA GELEMİYANMASINDAN SONRA İTİ-NAYLA POMPALANAN GAZ VE FİTİLİN GÖZKAMAŞTIRARAK PARLAYAN BEYAZ IŞIĞI.. CASSS DİYE ÇIKAN YANMA SESİ..

BAĞ EVLERİNİN DUT BAĞÇELERİ, DÜĞÜNLERİN VAZGEÇİLMEZ AÇIKHAVA SALONU İDİ.. AĞAÇ DALLARINA ASILAN LÜKSLER, KAHVEHANEDEN KIRALANAN MASA VE SANDALYELER...

BİR DE KASA KASA ALINIP GETİRİLEN KULÜP VE YENİ RAKI KOLİLERİ..

DUT HELE HACELİ..

DAVULCUDA HÜNER PEK ARANMAZDI. BİR DAVUL BİR TOKMAK, ZATEN HERKEŞ ÇALARDI...

DRANGA DA DRAN DRAN

FAKAT ZURNADA ŞAŞMAZ İSİM, ASLEN KUNDURA TAMİRCİSİ OLAN ZURNACI NAIL AMCA İDİ... NEŞELİ ÇALAR OYNATIR, KEDERLİ ÇALAR AĞLATIRDI...

..VE GELİYORUM BU UNUTULMAZ ÇOCUKLUK HİKAYELERİNDEN DÜĞÜN FELAKETLERİ İLE İLGİLİ EN PİS HİKAYEYE.. DÜĞÜNLERDE GELİN VE DAMAT ARABASININ ÖNÜNÜ KESİP ÜÇ BEŞ KURUŞ BAŞIŞ KOPARDIKTAN SONRA YOLU AÇAN ADAMLARDAN HER HALDE GÖRMEYENİZ YOKTUR.. İŞTE FİNAL HİKAYE BU ADAMLARDAN BİRİNİN HİKAYESİ..

KASABA İLE ONA BEŞ KİLOMETRE MESAFEDA BAĞ EVLERİNE GİDERKEN YOLUN ORTA KISIMLARINDA BİR EV VARDI.. KAVAK AĞAÇLARI İÇİNDEKİ BU EVDEN OLMA İHTİMALİ KUVVETLİ BİR ADAMIN HİKAYESİ..

DÜĞÜN KONVOYU TAM BURADAN GEÇERKEN, DAVUL ZURNA SESLERİNİ FARKEDİP EKİN TARLASINDA BUĞDAYLAR ARASINA PUSUYA YATAN BU ADAM SAKLANDIĞI EKİN TARLASINDAN KOŞARAK GELİN ARABALARININ ÖNÜNE ÇIKARDI..

HER SEFERİNDE SAKLANACAK BİR YER BULAN BU ADAMA RASTLAMAK, ONU KONUŞMAK OLAY HALİNE GELMİŞTİ..

ORDA, ORDAAA! AHLAT AĞACINA SAKLANMIŞ...İŞTE GELİYÖ!

O GÜN YİNE KARŞIYLA ÇIKMIŞ VE KONVOYU DÜRDÜRÜMÜŞTÜ.

BAZEN İSTEDİĞİ BAŞIŞ VERİLMEZSE YOLA YATAR VE PARASI VERİLENE KADAR KİMSE ONU YOLDAN KALDIRAMAZDI..

KONVOYUMUZ BU SEFER YİNE O YOL ÜZERİNDEYDİ VE BEN TEKRAR YOLU MUZA ÇIKIP ÇIKMAYACAĞINI MERAK EDİYORDUM..

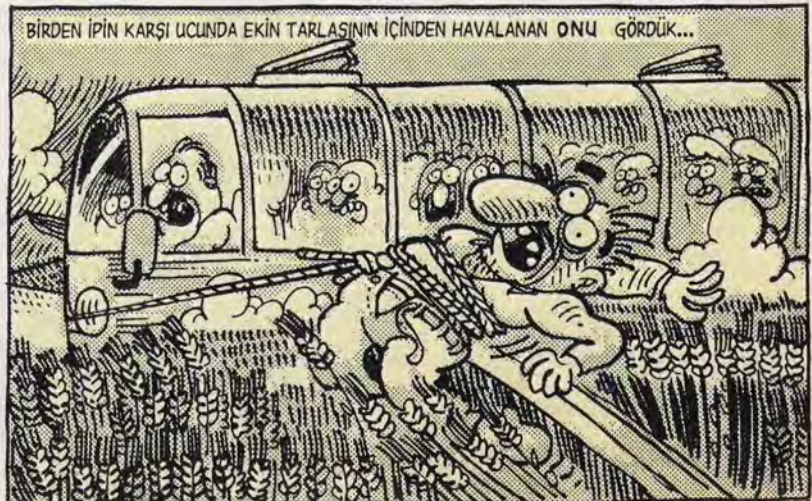
O NOKTAYA YAKLAŞINCA ŞOFÖR MAHALİ BÖLÜMÜNE YAKLAŞIP YOLU İZLEMeye BAŞLADI..

ÖNEN GELİN İPİNİN HIZLA GEÇİP GİTTİĞİNİ GÖRDÜM.. ONUN YERİ AHLAT AĞACI BÖLGESİDİ VE YOKTU.. FAKAT BİRDEN AHLAT AĞACININ DİBİNE BAĞLANMIŞ TOPRAK YOLUN ÜSTÜNDEN KARŞI TARAFA UZANAN İP HALATI FARKETTİM..

OTOBÜS ŞOFÖRLÜ İPİ FARKEDENE KADAR İP YOLDA HAFİFÇE HAREKETLENEREK OTOBÜSÜMÜZÜN ÖNÜNE TAKILDI..

BİRDEN İPİN KARŞI UCUNDA EKİN TARLASININ İÇİNDEN HAVALANAN ONU GÖRDÜK...

GÖNDESİ OTOBÜSÜMÜZÜN ÖNÜNDEN ARKASINA BİR KAVIS ÇİZEREK OLANCA AĞIRLIĞIYLA OTOBÜSE ÇARPMIŞ OLMALIYDI Kİ BİR KAPORTA SESİ DUYDUK...

DAHA SONRA, ÖNE OTOBÜSÜN ÖNÜNE DOĞRU SIVRIYAN ADAMIN ÖN TEKERLEK TARAFINDAN ALTINA ALINMASTIYLA BOĞUK BİR FERYAT VE GÜVDESİNİN EZİLME SESLERİNİ DUYDUK... BU ARADA OTOBÜSÜMÜZ TOPRAK YOLDA TOZU DUMA NA KATAN BİR GÜRÜLTÜYLE FİREN YAPARAK DURMAYA ÇALIŞIYORDU.

ARKASINDAN KOPAN İP VE BİR ARKAMIZDAKİ ARABANIN ÖNÜNE ÇIKAN PARÇALANMIŞ CESET.. OTOBÜSÜMÜZDEN İNDİĞİMİZDE ADAMIN KİMİLDAMADAN YATTIĞINI YALNIZCA BAZI UZUVLARININ SEYRİME GİBİ TİTREDİĞİNİ FARK ETMİŞTİM.

GÖRÜNTÜ DAYANILIR GİBİ DEĞİLDİ.. KAFASINDA BİR TUTAM SAÇI YÜZÜLMÜŞ, TOZLA KAN KARIŞMIŞ KAFADERİSİ, PARÇALANMIŞ KOL VE BACAĞI, DIŞARIYA SARKMIŞ BAARSAKLARI VE KAN KOKUSU.

SONRADAN YAPILAN KEŞİFTE SAVCI VE JANDARMA TESPİTİ İLE MAKTULÜN EKİN TARLASINDA O SIRADA KAKASINI YAPIYOR OLDUĞU..

DRAN
GADA
DIRAN
PIRANG

DÜĞÜN KONVOYUNDAN GELİN ARABASININ GEÇİŞİ SIRASINDA KAKASINI BİTİREMİŞ OLDUĞUNDAN AYAGA KALKAMAMIŞ OLDUĞU..

KEMERİNİN AÇIK OLUŞU VE AÇIK PANTOLON DÜĞMELERİNDEN ANLAŞILDIĞINA GÖRE TAM O SIRADA TOPARLANMAKTA OLDUĞU..

VE UFAK BİR HAREKETİYLE İPİN GERİLEREK HAVALANIP OTOBÜSE TAKILDIĞI.. BU TAKILMAYLA MAKTULÜN BULUNDUĞU EKİNLERİN İÇERİSİNDEN HAVALANARAK OTOBÜSE HIZLA ÇARPTIĞI AÇIKLANDI..

BUGÜN O ZAMANLARDAN KALDIĞINI SANDIĞIM BİR TAKITIM VAR.. DÜĞÜNLERDEN HİÇ HOŞLANMAM. TEDİRGİN OLURUM.. HER NEYSE ZATEN BİR ZAMAN SONRA KIBRIS BARİS HAREKATI, MC DÖNEMLERİ ÖYLE BİR YOKSULLUK GETİRDİ Kİ KİMSE BİR DAHA ÖYLE DÜĞÜN YAPAMADI. TİSTAKLI HALKEVİ ORKESTRALARI İLE NİKAH DÜĞÜN BİRARADA UCUZA GETİRME DÖNEMİNE GEÇİLDİ.. DERKEN KENTE GÖÇÜN HIZLANDIĞI DÖNEM.. YILLAR YILI GÖRMEYİŞİM NAIL AMCA'YI BEŞİKTASTA TEKRAR KUNDURA TAMİRCİLİĞİNE BAŞLADIĞI DÜKKANINDA GÖRDÜM.. ÇOK ÇOKNUŞTİ.. DÜKKANA GİRİP MERHABA AMCA BEN YILLAR ÖNCESİ ÇOCUKLUĞUMDAN SİZİ HATIRLIYORUM DİYENMEDİM.. DUYDUĞUMA GÖRE ARTIK İSTANBUL'DAKİ ŞEBİNKARAŞARLI DÜĞÜNLERİNE GÖRÜYORUM.. BACAĞINDA KASABADA SON DÜĞÜNLERDEN KALAN BİR İKİ KURŞUN VARMIŞ, DÜĞÜN SAHİBİ ÇIKARTTIRMAYA SÖZ VERMİŞ, ÇIKARTTIRMAMIŞ, AĞRILARI VARMIŞ.. BEŞ ALTI YIL ÖNCE DE VEFATINI DUYDUM.. KENDİ KUSAĞIMIN LÜKÜS DENİLEN GAZLI FENERLERDEN ELEKTRİĞE, TOPRAK YOLLARDAN HIZLA ASFALT YOLLARA, TEK KANAL RADYOLARDAN ONLARCA KANAL TVYE, MEKTUPLU ZAMANLARDAN EV VE CEP TELEFONU DERKEN DÜNYAYI BİR BİRİNE BAĞLAYAN BİLGİ VE İLETİŞİM DEVRINI İNTERNETE GEÇİŞİ.. BATININ YÜZLERCE YILA SİĞİRDİĞİ BU DEĞİŞİMLERİ 20 YILA SİĞİRMİYİM.. O KADAR SANCILI Kİ.. AMA ÇOK DA GÜZEL BİR YANDAN. 35 YAŞINDA 100 YIL YASAMAYIŞ GİBİ, HEY KEYİFLİ HEY KEYİFSİZİM.. SEVGİYLE...

M.CAĞÇAĞ

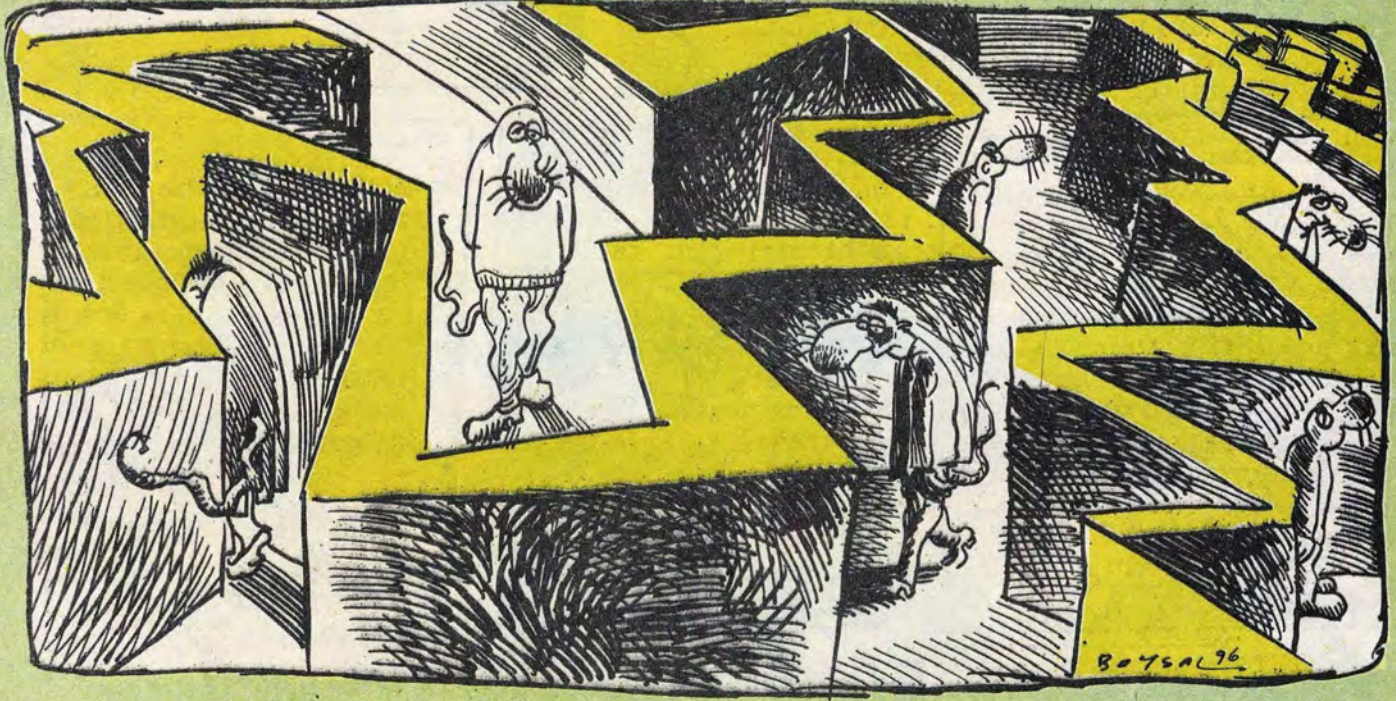
MART 1996 MEAĞAĞ

met

üst

"meryeme"

KOBAY

• ansiklopedilerde rastlanır.. ve hemen es geçilir.. oysa bu kelimelerdir, kırık-dökük, bölük-pörçük bir ömrü muazzam bir şüpheye dönüştürür..

• küçük yapılı, tombul gövdeli, kuyraksuz, uzunlukları yirmibeş otuz santimetre kadar, bacakları kısa.. güney amerika'ya özgü onüç memeli türün ortak adı..kobay.. ömrü bilimsel amaçlara amade bir deney hayvanı.. kendi kazdıkları tünellerde topluluk halinde yaşayan.. ya biz!

• bir deney tüpünün içerisinde olmadığımızı, gözlemlenmediğimizi, türlü ilaçlara maruz bırakılmadığımızı, arada sırada deneyi hızlandırmak için aramıza bir kaç deli ya da dahi gönderilmediğini, içimizden bazılarının bu deneyi farkederek farketmez ölüm denen yolla aramızdan alınıp bir başka fanusa konmadığını kim.. nasıl.. nereden..

• mesele ortaokulun ilk sınıfında başlar çoğunluk.. yer laboratuvar.. öğrencilerin elinde konserveden bozma birer kavanoz, birer avuç saman, ot parçacıkları.. yarısı su dolu kavanozlara atılan "ders materyali saman" ile başlayan deney heyecanı her bir öğrencide.. ağız simsıkı kapalı cam kavanozlar terk edilir laboratuvar.. başka derslere geçilir.. akıllar kavanozlara yaver.. ilk haftasonu birer damla su kavanozlardan ve lam ile lamelin arasında kıpırdaşan şeyler mikroskoptan tek gözünden görülebilen..

• yer aynı laboratuvar.. bel plan, beyaz önlüklü bir adam, masa üzerinde kıvrım kıvrım bir solucan.. kırt diye, cıyk diye kesiliverir ortadan ikiye.. bir ses: kendini tamamlayacaktır merak etmeyin!

• yer bir cadde.. bir grup çırılçıplak insan.. bir iki pankart.. yüksek sesler: kürke hayır, kendinizi kobay yapın!

☛ sahi, kendi hayatlarımız mı?
"İçersinde yerçekimi kanununun hakim olmadığı bir balonun içindeyiz.. o ve ben.. bu havasız boşluk içerisinde bizler rahatça nefes alabilmekte ve çok ağır devinimlerle de olsa hareket edebilmekteyiz.. bazı anlar kafalarımız bedenlerimiz altında böylece kalakalıp boyunlarımız tutulduğundan, birbirimize doğru kuvvetlice üfleyerek hareket etmeye çaballıyor, çoğu zaman yanıliyoruz.. balonun iç hacminin her santimetre küpünde yer kaplayıp, şekilden şekile giriyoruz., en çok aşağıya düşüşler canımızı sıkıyor, diyorum, çünkü ortağımın yüzü de -sanırım- tıpkı benimkisi gibi geriliyor, kasılıyor, derileri neredeyse kopacak gibi görünüyor.. arada sırada balonun henüz keşfedemediğimiz bir bölgesinden gelen kuvvetli bir esinti tek mutluluk kaynağımız oluyor.. çokluk birbirimize yaklaşmamızı sağlıyor, hemen, hızla elele tutuşup, bedenlerimizi sırayla ellerimizle oluşturduğumuz hal-kanın içersinden geçirmece-bırakiverme oyunu oynuyoruz..

bazen de kendimizi esintiye bırakıp çarpışmayı bekliyoruz.yaşamın bu olduğunu sanıyoruz.. öyle söylüyorlar.. bu ve benzeri pek çok balon olduğunu , içlerinde benzerlerimizin olduğunu.."

☛ bir an kendi hayatımızı bir kobay gibi yatırsak mesala bir masa üzerine, yakın plan, ya da lam ile lamenin arasına bir damla damlat-sak bız'den.. yarsak, incelemek, bölsek sahi tekrar tamamlayabilir miyiz!.

☛ bize hayat diye dayatılan herşey bir kobaya biçilen kader de sayılmaz mı biraz.. biz kendimizi kobay olarak görmesek bile -toplumsal bir varlık olduğumuz için mi ne- bir anlamda başkalarının etkisinde değil miyiz acaba.. kim kobay.. seçen mi.. seçilen mi.. yoksa kendini tüm bunların dışında tutmaya çalışanlar mı..

☛ aynı kobay ilişkisi aşkta ve sevgide de yok mudur.. bazen seven, bazen de sevilen kobay durumuna düşmüyor mu.. kimi zaman bilinçli, kimi zaman bilinçsiz olsa da..

☛ insanın düşünen varlık olması da kobay durumuna düşmesini engellemiyor galiba.. hiroşima ve auschwitz kampında yüzbinlerce sivil bir çeşit savaş ve ikti-

dar deneyine kurban edilmedi mi sanki..

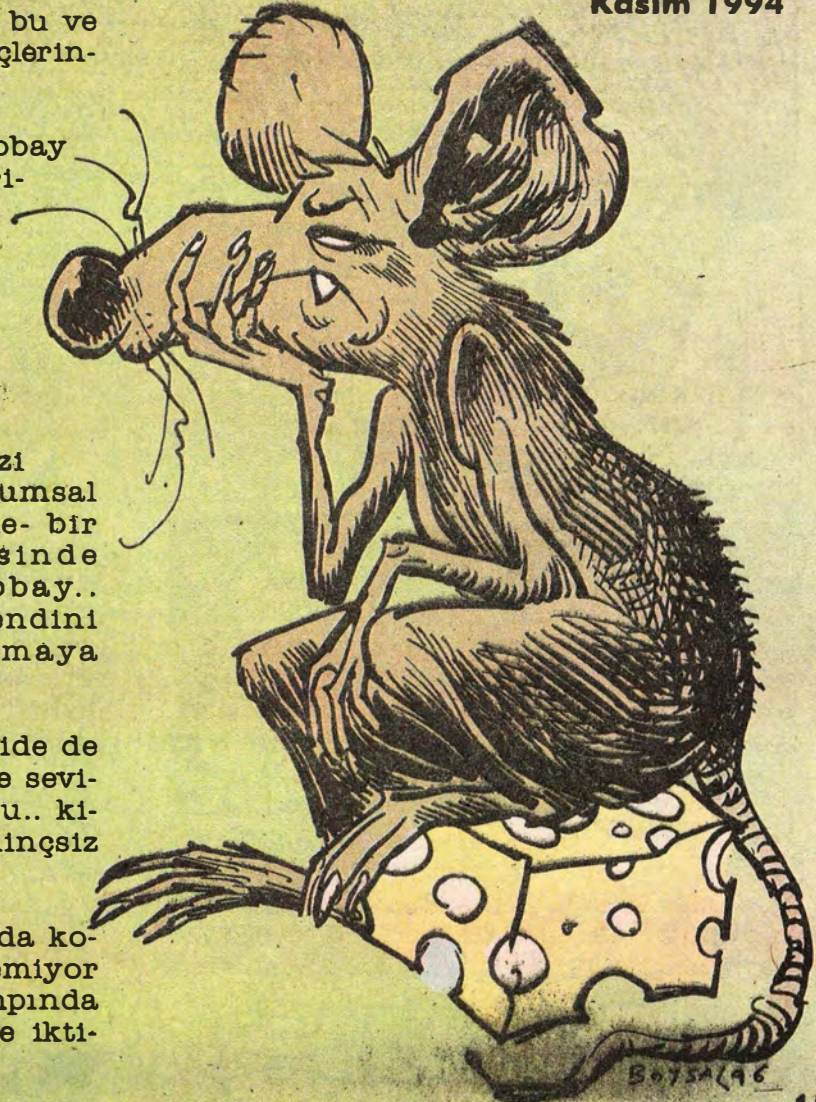
☛ galiba kobaydan tek farkımız yaşadığımız olaylardan bir nebze de olsa tecrübe edinebilmemiz.. anılarımızın olması.. tosladığımız duvara bir daha toslamamayı öğrenebilmemiz ve eğer bir labirentte isek peynirin nerede olduğunu, olması gerektiğini tecrübelerimizle bulabilmemiz -olsa- gerek-

☛ okullarda, evlerde, işyerlerinde, insan olan her yerde karşılıklı denenmiyor muyuz.. ama öyle ama böyle..

☛ intihar vak'aları deney safhalarına, sonuçlarına katlanamayanlar olabilir mi acaba..

☛ resmi kayıtlarda kayıtlıyız hepimiz.. birer damala mürekkep ile kodlanmış bir kaç işaret.. sadece birer isim.. düşük bile olsak istatistiklerdeki yerimizi alıyoruz.. galiba deney bitmek üzere.. son olarak kendi işlerini de bize yaptırıyorlar.. yani şu kayıt işlerini.. hindistan'dan getirilen şu çıkmaz boya hepimizde iki nokta.. iki göz gibi..

Kasım 1994

**Sürekli
Öykü
LANETLİ
UYKU**
CAN
BARSLAN

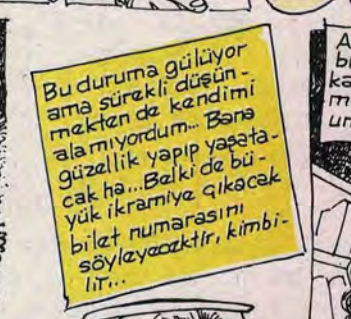
İlk kez rüyama girdiğin -
de 27 yaşımdaydım...

Sadece uyandığım
an hatırladım onu...

Ertesi gece...

İki sayfalık kontenjanım burada doluyor...Öykünün devamı gelecek ay...Gergi ben özet yazarım ama gene de unutmamamızı!

ÜLKER VE ÖZGÜRLÜK AĞBI (2)

Ramize
ERER

HAYAT BİLGİSİ

Hemal Kenan Ergen

SÜT ÜRÜNLERİ (Sütlek)

Süt, sözlüklerde "Meme suyu" olarak tanımlanır. Ancak bu tanımda, memenin, ıslak çamaşır gibi burularak suyunun çıkarılması kastedilmemiş değildir. Onun için şimdi lütfen memenizi portakal sıkacağından çıkarın ve dergiyi adam gibi iki elle tutun... Teşekkürler.

Evet, sütün meme suyu olduğunu söyledik. Peki ya meme nedir? Aynı sözlüklerde meme için birbirleriyle çok çelişkili ifadeler kullanılmış. Üstelik hiçbir yeterince açıklayıcı değil. Birinde "Zevk veren göğüs düğmesi" tanımlaması yerilirken bir diğerinde "Gözelici sütyen dolgusu", bir başkasında ise "Hoplayan koşucu aksesuarı" ve "Organik emzik" gibi abuk subuk tanımlar kullanılmış. Bakılan sözlük sayısı arttıkça abuk ve subuk sayısı da artıyor. En son "Aşk böreği" ve "Etobur dondurması" tanımlarını okuduktan sonra midem kalktı ve sözlük araştırmalarına bir süre ara verip, konuyu bir uzmana danışmaya karar verdim. Midemin alınması gerektiğini, ancak bunda korkulacak bir yan olmadığını, halk arasında bağırsak diye bilinen barsak adlı cıvırların da gayet güzel mide görevi görebileceğini söyledi.

Hastaneden çıkarken, danıştığım uzmanın danışmam gereken uzman olmadığını tabi ki anlamıştım. Araştırmacı yazarlığın raconuna göre, meme olayının ıgyüzünü öğrenebilmek için tras-seksüel (Gerçi "İbne" çok daha kolay söyleniyor ama şimdi durduk yerde tepki almıyayım) kılıfına girip, konunun daha uzmanı olduğu anlaşılan bir uzmana gitmem gerekiyordu. Girdim ve gittim. Keyif sigarasını içerken anlattıkları çok ilginçti;

İnanmayacaksınız ama, süt her kadının memesinde bulunmuyor. Memeleri ne kadar büyük olursa olsun, bir kadının sütveren olabilmesi için, öncelikle doğurması gerekiyor. Bildiğiniz gibi bu da evlenince mümkün olabiliyor. Reklamlarda ve köy yollarında gördüğümüz o ineklerin aslında evli barklı olduğunu düşünmek, insanın sadece tüylerini değil, saçlarını ve kaslarını bile diken diken ediyor değil mi? Memenin mekanığı de çok ilginç. Uç kısmı bildiğiniz gibi dış karıştırmakta kullanılıyor. Dış yüzeyi ise ovuşturmak ve dokunmak

(Dokunmanın içten ve şiddetli olanı) için çok uygun. İç bölümde katı halde bulunan süt ham maddesi Süz, ovuşturma nedeniyle ısınıyor ve sıvı hale dönüşüp (Bu aşamada ona artık "Süt" dememiz gerekiyor), ilk dokunmada dışarı çıkıyor. Bu işlemin bilinçli yapılmasına, hayvancılıkla uğraşanlar "Sağma", cinsellikle uğraşanlar ise "Fantazi" diyorlar.

Eee, madem ki sütümüz var, bari onu bir şekilde değerlendirmesini de öğreniverelim. Ancak daha önce sütün birtakım kimyasal ve kişilik özelliklerini bilmemizde yarar var.

Eksime: Sütün taze (Sübyanı) makbuldür. Bu yüzden bebekler, sütü daha çıkış kapısında yakalayıp büyük uyanıklık yaparlar. Muhallebi yapmak için sizin bu kadar acele etmenize gerek yoktur belki ama fazla zaman kaybetmek de hiç iyi değildir. Çünkü

kü süt, Mis Suresi'nde de açıkça ifade edildiği gibi bozulmaya çok hevesli bir nimettir. Bozulmaya daha meme koridorlarında başlar lavuk. O caanım, pastel yeşil rengi, çıkışa kadar iğrenç bir beyaza dönüşür. Bu arada kokmaya da başlamıştır. Bebeklerin süt emerken bayılıp kalmalarının nedeni bu ayakımsı kokudur. Sütün bu kokusunu deodorantla yok etmeye çalıştığınızda bu sefer de karşınıza radikal bir tad sorunu çıkacaktır. İşte bu soruna halk arasında kısaca "Ekşime" denir.

Kesilme: Sütü canlı canlı içmek insanda vicdan azabına yolaçabilir; ağlar, zırlar, dudak büküp merhamet dilenir vs... Diyelim ki bu iğrenç duygu sömürsünü yemediniz. Bu sefer de debelenir, dişlerinizin arasından ve hatta burnunuzdan kaçmaya çalışarak sinirinizi bozar. Bu durumda, süte de tavuklara ve karideslere yaptığınız muameleyi yapmanız, tüketmeden önce haşlayarak gebertmeniz en iyi çözümdür.

Taşma: Kusura bakmayın ama sizi de tencereye koyup pişirmeye kalksalar siz de kaçmaya çalışırdınız.

Gazırtma (Gaz Yapma): Sütün bedenine sahip olabilirsiniz belki ama ruhuna asla. İlk fırsatta, geçirme ve osturma dediğimiz motorize efektlerle süt cennetine

doğru yola çıkacak, bu arada sizi ele güne rezil edecek intikamını da almış olacaktır.

Uyutma: İneği yakala, memesini bul, sütü çıkar, pişir, bardağa koy, iç, geçir, pırt yap, sandalye gıcırda adı ayaklarına yat... O-hooo! Ölme eşeğim ölme! Bu kadar yorucu bir işten sonra insanın uyuyup kalması çok doğal tabi. Neyse, hem sabah da erken kalkmam gerekiyordu, iyi oldu.

İslatma: Sütü üzerinize dökerseniz ıslanmışsınız.

Süt sadece geçirmeye ve osturmaya yaramaz. Yaratıcı bir insanın sütle yapabileceği, türlü türlü hınzırlık ve çok daha sevimli aktiviteler vardır.

Süt Banyosu: Çok eskiden, M.Ö. (Marketten Önce) veya İ.Ö. (İsa Ördek) şeklinde ifade edilen dönemde Mısır, pek çok Avrupa ülkesinde olduğu gibi Sallapati'yle yönetiliyordu. Bildiğimiz gibi Sallapati'de hükümdarlar, aynen Demokrasi'de olduğu gibi halkın oyuyla işbaşına gelir, ancak ondan sonra iktidar babadan oğula geçerdi... Ve fakat zamanın Mısır Devlet Başkanı Klaus Patra kısmi kısırdı. Yani, sadece bir tane çocuğu olabiliyordu ve o da kızdı. Ortada oğul olmayınca, takdir edersiniz ki hükümdarlığın babadan oğula geçmesi diye birşey de olamazdı. İleri görüşlü ve kaz kafalı bir hükümdar olan Klaus Patra, öldüğünde ortaya çıkabilecek bir hükümet bunalımını, kızı Kleo'yu erkek gibi yetiştirerek önleyebileceğini düşündü. Bu

nedenle kızı Kleo'yu, çok küçük yaşlarından itibaren ayakta işlemeye ve traş olmaya alıştırdı. Hormon bozukluğu olan bayanlar gayet iyi bilir, insan hergün traş olunca yüzü feci şekilde tahriş olur. İşte zavallı Kleo Patra'nın suratu, daha okul çağına bile gelmeden kıkırma dönmüştü. Üstelik bu yetmiyormuş gibi, manyak babası şimdi de göğsünü ve sırtını traş etmeye başlamıştı. Ona Firavun lakabı bu dönemde arkadaşları tarafından takılmıştı. Hah hah hah! Herneyse, kadersiz, Kleo, "Acaba ne zaman tam olarak Kadir İnanır'ı andıracağım?" diye kara kara düşünürken çok acayip birşey oldu. İçmekte olduğu süt (Düşünürken ağzının bir süre açık kalması nedeniyle) üstüne başına döküldü ve yüzüne, gözüne, göğsüne, sırtına, perdelere ve komşu ülkelere bulaştı. Ertesi gün cildindeki dumurlarda belirgin bir iyileşme farkedilen Kleo, bunu, üstüne dökülen süte yordu ve o günden sonra sadece sütle banyo yapmakla kalmadı, çamaşırı ve bulaşığı bile sütle yıkamaya başladı.

Tereyağı: Süt ürünlerinin en kaygan olanıdır. Bu özelliğinden dolayı diğer yiyeceklerin yutulmasını kolaylaştırır diye kullanılır. Tereyağını sek olarak kullananların ise daha kolay nefes almanın dışında herhangi bir şey elde ettikleri söylenemez.

Yoğurt: Gerçi Ajda Pekkan ve Mehmet Ali Ağca da ülkemizin adını yurtdışında duyurmayı başarmışlardı ama yoğurdun yeri bambaşkadır. Milyonlarca Amerikalı, yüzbinlerce Avrupalı, çuvalar dolusu Japon ve demet demet Arap, hergün bu mucize yiyeceği tüketirken, türk köylüsünü minnetle ve tebessümle yad etmektedirler. Minnetin içine eden o pis tebessümün nedeni ise yoğurdun icadı sırasında meydana gelen önemsiz bir unutkanlıkla alakalıdır; Yıl 1452.

Istanbul henüz fethedilmediği için türk köylülerinin köylerinde takılmak zorunda kaldığı yıllar. İcadiye; Toroslar'da bir dağ köyü. Ve daha önce, sakarlığı yüzünden muşambayı, edepsizliği yüzünden ise ayak-kabı keçesini icad eden onaltı yaşında bir köylü kızı; Dağlar Kızı Reyhan. Reyhan bu sefer de unutkanlığı yüzünden yoğurdu icad etmek üzeredir. Hergün yaptığı gibi o gün de ineği (Kumralkız) sağlar ve fakat süt kovasını hayvanın (ineğin) altında unutup maydonoz (maydonoz) dermeye gider. Kumralkız (hayvan), himbıllığı ve gamsızlığıyla tanınan bir inektir. Altında süt kovası olduğu halde satlerce orada durup, ufuklara bakar, hayaller kurar. Tabi bu arada, iki kere kovanın içine işediğinin farkında değildir. Reyhan (Dağlar kızı) maydonozları derip, koyunları güttükten sonra ahıra geri döner ve inek idrarı yüzünden fenalaşarak (mayalanma da denebilir) yoğurt haline gelen sütü bulur. sonrası malum işte.

Yoğurdu icad etti diye takdir görür, ünlü olur, klip mlip çeker, falan feşmekan...

Kaymak: Sütün elit tabakasına verilen isimdir. Bir kaşık kaymak elde etmek için birbucuk ton süt ve ıkiyüzelli külah Maraş dondurması telef edildiği için biraz pahalı bi boktur ama değer doğrusu. Bence burnuna bulaşıp, insanı komik duruma düşürmese, sosyete kokainden daha çok ragbet görebilirdi.

Peynir: Büyük veba salgı-

nında fare yakalamak için kullanılmaya başlanmış, ekonomik krizde ise fakirler arasında çok tutulan bir yiyecek haline gelmiştir. Yani günün birinde, bugün balık avlamak için kullandığınız solucanları, ekmek arasına koyup yerseniz hiç şaşırmayın. Hah hah hah! Şaka şaka! Solucana gelene kadar yiyebileceğiniz daha bir yığın iğrenç şey var, merak etmeyin... Herneyse, öyle veya böyle, peynir bugün mutfaklarımızın vazgeçilmez bir paçası haline gelmiştir. 1995 sayımına göre yeryüzünde yaklaşık yetmişikibin çeşit peynir yaşamaktadır. Hergün bir çeşidinin tadına baktığınızı varsayarsak, iki ay sonra öğüre öğüre bir hastaneye sağınacağınızı kolaylıkla söyleyebiliriz.

Kımız: Bildiğimiz ayrandan tek farkı at sütünden yapılmış olmasıdır. Çok cıddiyim. Ortaasya Türkleri'nin (Çöçinler, Bgalduzlar, Kaskaslar, Bıgırdıçlar) damak zevkleri çok ilginçtir. İnek sütüyle yapabilecekleri herşeyi illa at sütüyle yaparlar. Hadi o neyse de, şeker yerine naftalin, un yerine kumpir kullanmalarına dayanamıyorum. Tabi bu arada ineklerin de sırtına bindiklerini tahmin etmişsinizdir. Zavallıların hipodromdaki halini görerseniz ağlarsınız. Hah hah hah! İlahi Bıgırdıçlar!..

Sütlaç: Çin'de sadece insanlar değil, inekler de pirinçle (Laç) beslendiği için haliyle sütleri biraz garip oluyor. O yüzden Çin'de, inekleri küçük kaselere sağlarlar ve çocuğunu, "Sütünü yemeden yatarsan kırarım kafanı" diye azarlayan bir kadına veya "Süt yedim dilim yandı, amanın a-maanın" gibi şarkı söyleyen birine kesinlikle manyak muamelesi yapmazlar.

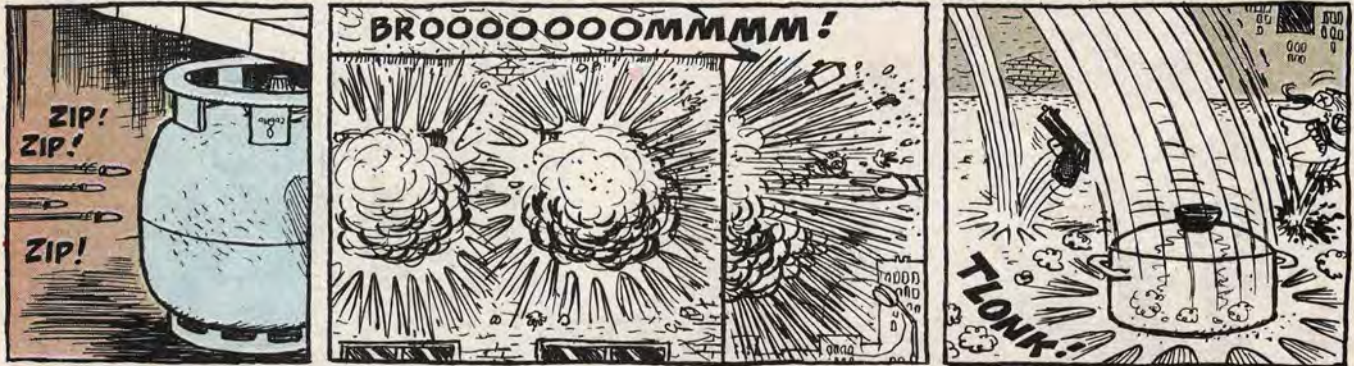
Süttozu: Şimdi, "Tazmanya'da inekleri tozla besliyorlar..." filan diye başlasam kesinlikle inanmazsınız. En iyisi hiç zahmet etmiyeyim.

KÖTÜ KEDİ ŞERAFETTİN

Gece 1:45 - Cihangir...

BÜLENT ÜSTÜN

YAPIŞKAN KARDEŞLER

SELÇUK ERDEM

Cemal ve Melçuk yapışık kardeşlerdi, ama ikiz değillerdi... Cemal, Melçuk'tan iki yaş büyüktü...

Cemal, kardeşi doğana kadar annesinin dizinin dibinden ayrılamamıştı... Melçuk doğduğunda pabucu dama atıldı, onunla daha çok ilgilendikleri için kardeşini kıskanmaya başladı...

Melçuk, Cemal'in başına ilkokulda da dert oldu... Melçuk da okula başlayınca, geçtiği sınıflara tekrar gitmek zorunda kaldı...

Zamanla büyüdüler, ama pek iyi anlaşıyorlardı...

Melçuku bir gün askere aldılar... Asker kaçağı olan abisi ise askere gitmedi... (Cemal askerliğini üç yıl sonra yaptı...)

Melçuk, askerden döndüğünde bir mucize oldu, aynı onlar gibi yapışık kardeşler buldular... Tanışmaları hiç zor olmadı, kızların adı Tuba ve Mubaydı...

AHH, TUBA, NE KADAR TATLISIN...

Bir felaketti bu, ikisi de aynı kıza aşık olmuşlardı. Artık rakıptılar. (Burada, nasıl oluyordu Cemal bir sağda, bir solda duruyor, gözme-dim...)

Sonuç olarak iki kardeş, zskis'n - cten daha güçlü bağlarla birbir - lerine kenetlendiler... Bir daha da kimse onları ayıramadı.

MUTLU SON

Bİ KAÇ KONUK

METİN FİDAN

KOLA KUTUSU, AYAKKABILARA KAÇAN TAŞ, ÜHÜ, VE SANDALYESİNDE GERİYE KAYKILAN ADAM...

- İyi günler!. Birkaç Konuk sayfalarına hoşgeldiniz. Bu ay yine birbirinden ilginç konuklarımız var. Kısaca tanıttım size onları: Sayın Kolakutusu, sayın Taş, sayın Ühü, ve sayın Kaykılan Adam... Hemen sizden başlıyoruz Sayın Kolakutusu. Bir teneke kutu olarak, gençlerin

bu kadar yoğun ilgisine maaruz kalmak nasıl bi duygu?..

- Gurur verici. Gençler beni istiyor, beni seviyor. Ellerine yakışıyor. Kolay ve rat kavranan bi tutuş sağlıyorum onlara. Saade ve toplu bir dizayna sahipolduğumdan fazla yerde kaplamıyorum.

-Anlıyorum. Peki, içilip bitirildikten sonra, oldukça tatsız bir şiddete başvuruyor gençler üzerinizde, buna ne diyorsunuz?..

-Eşyaanın tabiatı gereği buna da katlanıyorum. Bıçakla ortadan yarılmaz, hedef yapıpıp üzerime taş atılmazsa, pek bi sorun yok. Boşaldıktan sonra belimden tutup sıkmaları o kadar da ratsız edici diil...

- Bunu neden yapıyorlar sizce?..

- Yok etme, parçalama, küçük bir fiziksel boşalma aanı. İçimdeki içecek bitince, oldukça hafifliyor, zavallı, korunmasız bi kutu haline geliyor. çok az bi güç harcıyarak, beni belimden büküyorlar, ve böylece yok etme, ezme dürtülerini o mini keyif aaniyle açığa çıkarıyorlar. Ayrıca tahmin edersiniz, insannarın çoğunda, bir biçimi bozma, bir bütünü dağıtma arzusu gizlidir. Biz eşyaalar, bu arzulara hiç çekinmeden kendimizi siper ediyor, insannarın kendi aralarındaki daha açık bir şiddeti önlemek için gizli bir sigorta görevini yapıyoruz.

- Doorusu pek annamadım. Bir teneke kola kutusu olarak, içildikten sonra belinizden bükülmeniz, tüm bunlarla ne ilgisi var?. Biraz açar mısınız...

- Şöyle söyliyim. Beni içen insan, neden beni çöpe atmadan

önce, mutlaka bi yerimden bükme ihtiyaçını duyuyo?. Çünkü, beni bükebilir, ezebilir, yapabilir bunu. Yapabilir ve yapıyo. İnsannar yapabildiklerini hiç acımadan yaparlar. Yapamadıklarına ise kılıf ararlar. Bi insandan herşey beklenir... - Evet, bi kola kutusu olarak oldukça iddialı tesbitlerde bulundunuz. Peki, başka neler yapıyorlar size..

- Üstümdeki açma halkasıyla oynuyorlar. Bi saa bi sola kıvrıldıktan sonra, aanın Pıt diye kopuvermem insannarın hoşuna gidiyo. Doorusu onları anlayamıyorum. Özellikle genç olanlarını. Karmaşık, tuhaf bi zekaları var. Bi çok şeyden keyif almak için yoğun bi gayret sarfediyorlar.

- Ben sizi bir de şeyde görmüşüm.. Bi tüfekçi, sizi bi yere böyle sırayla dizmişti, üzerinize atış yaptırıyordu?..

- Ha evet, onu diyorsunuz.. Hafif ya, kolay devriliyor, ve iyi ses çıkarıyoruz.. Çöpe atıldıktan sonra, o tüfekçiler tarafından toplanıp yine insannara yararlı bi işte kullanılmak hoş bişii..

- Hep böyle diyorsunuz: İnsannara yararlı olmak. Hem onlara kızılıyorsunuz, hem de...

- Ama bu tabiatımız gereği. Bunun hakkında bize de pek fazla açıklama yapılmadı. Denilenleri yapıyoruz..

- Sizi bi kere tutabilir miyim?.. Oh, buz gibi... İyi kavranıyorsunuz... Dolu ve sertsiniz de.

- Şimdilik öyle. Beni ropörtajdan sonra için, ama, lütfen sonra fazla bükmeyin belimden...

- Hahahaa, tabi tabi, eblette... Efendim teşekkür ediyor, ve Sayın Taş'a dönüyoruz. Sayın Ayakkabılara kaçan Taş, nasıl oluyo bu nedir, ne gibi yaani?..

- Valla benim bi suçum yok. Ben de anlamıyorum. Yerde efendi efendi dururken bi bakıyorum; bi insanın ayakkabısına kaçmışım..

- Şöyle olmasın: İnsan hızlı yürürken, ayakkabı çarpması veya başka bi etkiden, siz havalanıyorsunuz, açık kısımdan içeri dalıyorsunuz?..

- Hepsi olabilir. O da dooru. Çakıllı, tozlu topraklı bi yerde yürüyö olabilir insan. Benim asıl şaştım, baazen ayakkabının içine girmekle kalmıyom, çorabın içine bile kaçıyom. İnanılmaz bişii. Ben zaaten noldu nası oldu diye telaşlanırken, insannar bi de ..mına koyim diyip bana küfrediyo...
- Canım annayın biraz onnarı. Pis, raatsız edici bi durum çünkü. Düşünsenize, tam da acele acele bir yere giderken... Peki, sonra nası bi gelişme izliyo bu durum?
 -İnsan, huylaniyo. Ayaanı yan çevirerek felan, tuhaf, komik, telaşlı hareketler yapıyo. Bu, beni daa da çok içeriye, altlara kaçıriyo. Umuudu kayboluyo insanın. Fekat aaniden farkediyo: Topukla parmak uçları arasındaki boşluk bölüme yuvarlanıyom yavaşça. Ayaan o kısmı bi yere temaas et-

meyip azcık havada kaldıından, beni hissetmiyo, ve umursamıyo. Eve gidince felan çıkarırım diyo...

- Tabi çok çevik insannar da var dı mi?..

- Tabi tabi onlar da var. Hiç üşenmiyorlar, hemen eğilip, tam ben aşağılara kaçmak üzereyken sıkıştıım yerde yakalayip alıyor, fırlatıyorlar...

- Hangilerini daa çok seviyosunuz. Ayakkabısına kaçan taşı hemen eğilip son anda alanları mı, yoksa, buna üşenip, sizi eve kadar o topuk boşluuna denk getirip orda tutanları mı?..

- Hemen eğilip alanlara saygı duyuyom tabi. Üşenmiyolar, hayaata ciddii bakıyorlar. Ama itiraf etmek gerekirse, o diğer üşüngeçler de çok eğlendiriyorlar öyle ayakkaplarının içinde oraya buraya ittirirken beni...

- Eğer siz benim ayakkabımın içine kaçarsanız bi gün, ben de sizi çıkarıycam Sayın taş. Maadem hoşunuza gidiyo. Hahaal!

- Hahahaal! Saaolun...

- Bişii diil. Size de teşekkür ediyoz, ve Sayın Ühü'ye dönüyoruz şimdi... Sayın Ühü, siz bir karikatür ünlemisiniz.. Bir acı, ve bir feryaadı dile getiriyorsunuz ama, çok da komiksınız. Ne demek ühü!.. Ühü diye aalar mı hiç insan?..

- Canım orasına bakarsanız, Cık'da demez insan. Cık'ı biliyorsunuz. Hayır, istemiyom, Alla allaa annamındaki Cık.. Ama bir türlü onu kelimeye dökemedi insannar. Çünkü zor bi ağız hareketi. Bir harf karşılıı yok. Belki Çinliler, İsveçliler, yazabiliyorlardır onu aynen. Aaz yapısı ve Alfabeyle ilgili geniş bi konu bu...

- Anniyorum.. Ama, bu, yaani Ühü, pek fazla raatsız etmiyo okuyucuyu karikatürlerde dı mi?.. Zaaten karikatür denen o sihirli sanatın esnek kuruluşunda, Ühü'ler ve Cık'lar hemen bütüne daahil oluyolar..

- Onun gibi bişii. Bi annamda abartı demek oldu için karikatür, istediiniz kadar düşleyebiliyor, gönlünüzce ünlemler yaratıp, bütünü bozmadan anlama monte ediyorsunuz..

- Bunun sınırı nedir?.. Yaani, bu demektir ki, istediiniz kadar saçmalayabilir misiniz?..

- Elbetteki hayır. Bi durum ve o durumun içinde yaşayan bir tip yaratan sanatçı, tüm bunlara bağlı olarak, ideal efektleri de yerleştirir fona. Bunnarın hepsi, espriyi güçlendirmek içindir. Yaani amaç, annatmak istediini, en dolaysız, en dooru yolla annatmak. Karikatür, en net ve en samimi sanattır. Öyle ki, yaratıcı, okuruyla gizli bir yardımlaşma kurar ve baazı boşluklar bırakabilir. Okuyanın tamamlayabileceği. Bu biraz kolaycılık gibi görünse de, hayır, bu saadece, karikatüristin alçakgönüllüğündendir. Çok biliyomuş gibi yapmaz, bildii kadarını yapar. Kendisine güvenilmesi ve boş-

lukları tamamlama görevi verilmesi okuru memnun eder işte böyle geçinir giderler..

- Bi çok karikatürde yer ala yer ala bayaa büşüyler öğrenmişsiniz sayın Ühü.. son bi iki soru: Sizin en sevdiğiniz ünlemler, karikatür efektleri hangileridir?..

- O kadar çok var ki.. Meselââ, Zdonnk'u severim. Bi çarpma sesidir. Yabancılardan, Thumph, Pack hoşumagider.. Bi gülme efekti vardır bi de onların: Gigle gigle, gibi bişii. Kıkırdama annamına gelir. sevmem... Yine bizden, Çoçk, Çoot, Gıııç, Çıkırt, Daat, hoşuma gidenlerdir. nebiliyim daa bi sürü var...

- Oldu sayın ühü, teşekkür ediyoz.. Ve hemen Sayın Sandalyesiyle geriye kaykılan adama dönüyo.. Kısaca, sayın Kaykılan Adam, bunu niye yapıyonuz?..

- Açıklıyım... Arkamdan bişii almam gerekiyo, hemen yakınım-daki bi yerden felan.. Kalkıp da almak, yorucu üşeniyo insan. Üstelik, sandalyeyle öyle geriye kaykılmak, çok hoş bişii..

- Düşebilirim diye korkmuyo musunuz?..

- Canım o kadar aptal diiliz. Dikkatli oluyoz. İşin heyecaanı orda zaaten. Özellikle, hemen arkadna bi duvar bi masa felan varsa, geriye kaykılıp eğildiinde, sandalyenin oraya çarpıp durucaanı biliyosun. Bu garantiyi hissedince, bir an boşlukta kalmak biz keyife dönüşüyo.

- Şey gibi yaani: Hani var ya tuhaf bi eğlence: Bacaklarından esnek bi halatla bağlanıp, metrelerce yükseklikten aşağıya bırakıyon kendini.. Onun gibi bişii..

- Tabi, biraz benziyo... O kadar ciddii bir işe cesaareti ve ilgisi olmayanlar, basit sandalye kaykılmalarıyla azcık yaşıyorlar o duyguyu. Azcık tabi...

- Sandalyeyle geriye kaykılmanın en keyifli aanı hangisi?..

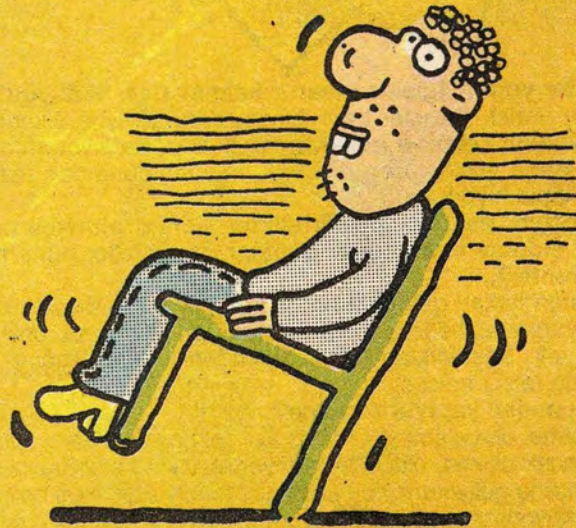
- Aklıma gelen şu: Bi elinle masadan denge alıp geriye giderken, sandalye tam iki ayağı üzerinde dengede duruyo gibi oluyo. Geriye düşmenin bi an öncesi, öne eğilmenin bi an sonrası yaani. Baazen elimi çekiyom masadan, ve ellerimi bırakarak bi iki saaniye dengede kalabiliyom. Müthiş bi andır o. Öyle bi dengedesin ki, bi an, nereye düşeceğini bilmiyosun denge bozulunca, öne mi, arkaya mı?..

- Dengeleri, büyüü ve keyif verici yapan da bu galibaa di mi?.. İki tarafa da yakın olmaları, ne olcaanın bilinmemesi...

- Sanırım öyle.. Denge, bi annamda, tam orta demek. Düşünebiliyo musunuz. Tam orta!. Maddeyi bölüm atomlara, nötronu bölüp bilmemnelere ayırmaya benziyo bu. En ortayı bulmak..

- Siz ciddil misiniz?..

- Evet, biraz abarttım. ama öyle işte. Öyle küçük keyif anla-

rı var ki hayatta ve onlar öyle büyüü ki, dile getiremiyorsunuz, öküz altında buzağı arıyorsunuz..

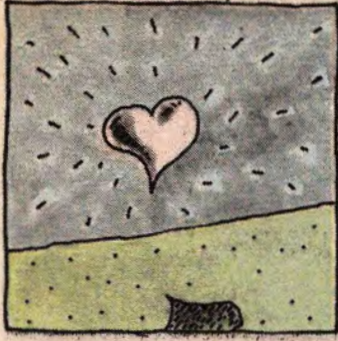
- Vallahi bunu hiç annamadım..

- Siz de okuyucuya yalakalık yapmayın hemen lütfen. Annayan annar..

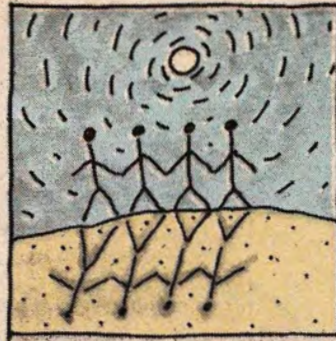
- Annadım.. Bu ay oldukça ukalâ ve gergin konuklarımız vardı. Yine de hepsine teşekkür ediyor, bi daa ki ay başka konuklarımızın katılıcaa bi sohbette buluşmak üzere iyi günner dliyorum..

Gerekirse tedavi olurum.

Deniz

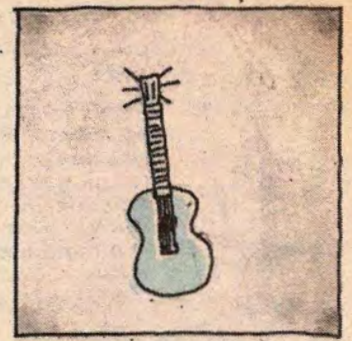
Seviyorum ben

insanları

arkadaşımı

müziği

Yalnız kalmayı

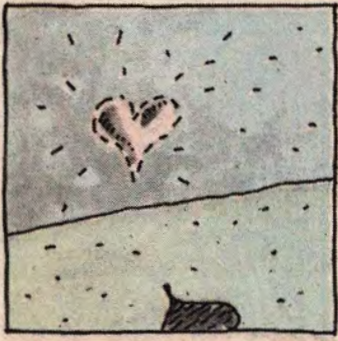
Seni

içkiyi

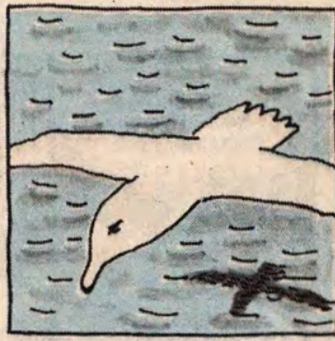
Ama bazen düşünüyorumda, belkide sadece

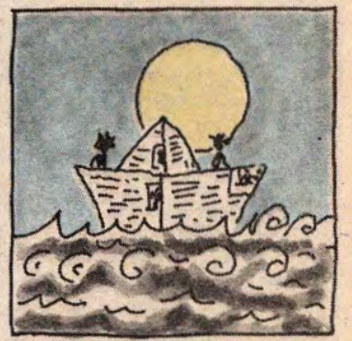
Seviyormuş gibi yapıyorum ben

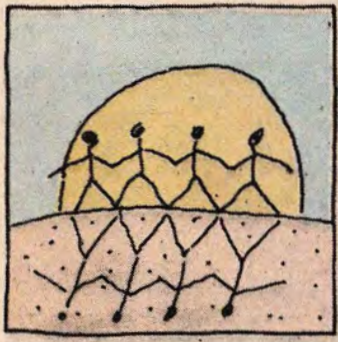
yağmuru

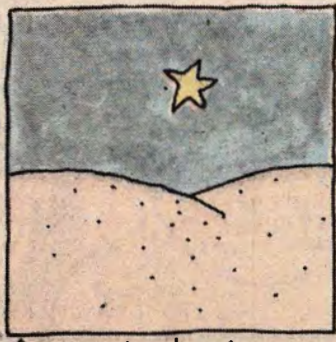
martıları

denizi vede

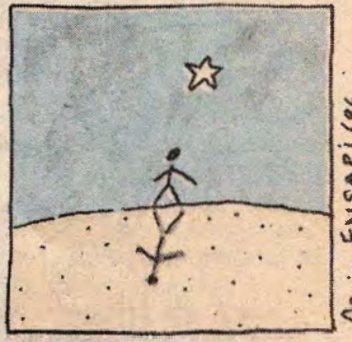
insanları

Ama yıldızlarda parlıyormuş gibi yapıyorlar belkide yüzlerce yıl önce söndükleri halde

Onlarda yanılıyor olamaz ya

Bende yaşıyormuş gibi yapayım öyleyse.

KURDUN LANETİ

Doğanın o muhteşem ritminden başka, derinliklerden gelen çıtı-pıtı ayak sesleri ve eski bir çocuk şarkısının zarif melodilerini işitiyorsanız... Biliniz ki bir ormandasınızdır ve o melodilerin sahibi ~ KÜÇÜK, KIRMIZI BAŞLIKLİ KIZDIR...

BAHADIR BOYSAL

Ve melodinin cazibesine kapılan aşağıdaki bir çift keşkin göz, size ait değilse bu bir tehlike işaretidir...

Artık hikayemizin bir nevi "esas oğlanı" olan gizemli kahramanımız HAIN KURT'la karşılaşıyoruz...

N'OLUR GEKİL ÖNÜM-DEN...

BAKIN BAYAN... LÜTFEN SAKİN OLUN... BU TELAŞINIZ, NEREYE GİTTİĞİNİZE DAİR MERAKIMI ARTTIRIYOR SADECE...

İYİ GÜNLER SEVİMLİ BAYAN... ÖNCELİKLE, SİZİ KORKLUTTUYSAM ÖZÜR DILERİM...

AH!

TANRIM! BİR KURT! HEM DE KONUŞUYOR! AMA BUNUN ŞUAN HIÇ ÖNEMİ YOK!.. ÇÜNKÜ ÇOK GEÇ KALDIM, GİTMELİYİM!

ANNE - ANNEME GİDİYORUM... KENDİSİ ŞU AN ÇOK HASTA... BU SEPETİ ONA İLET-MEM GEREK, ANLA LÜTFEN!

ANLIYO-RUM TABİİ, KURT OLMAM APTAL OLMAMI GEREKTİRMEYOKI YAŞLI DOROTİ TEYZEMİZİN TÜM SEVDİKLE-RI BİZİM DE SEVDİĞİMİZ DİR...

KORKUTTUĞUM İÇİN TEKRAR
ÖZÜR DİLERİM...BLUYRIN YOLU-
NUZA DEVAM EDİN VE
ANNEANNENİZE SELAMLARI-
MI İLETİN LÜTFEN...

Tahmin ettiğiniz
gibi selamı iletmeye
bizzat kurdun
kendisi gidecekti...

Taaki o körpe ve
acaleci badezi midaye
indirene kadar...Ama
öncelikli yaşlı morugu
halletmeliydi...
Buna "bir tasla iki
kus teorininin
başlangıcı" da
diyebiliriz.

Ama
sevgili
okurlar
bu hikaye-
nin kurgu-
sunda bir
takım
karanlık
noktalar
yok mu
acaba?
(Yoksa
ben mi
kuruntu
yapıyorum)
Bir defa Do-
roti teyze-
nin su has-
talığı...

Neyse, fazla merak
insanı usandırır...
Hain kurtumuz çoktan
bacadan girerek,
hançere təcavüz at-
mıştı bile...

Va işte!
Doroti
teyzemizin
bu karizmatik
kafa at raksiyonu
beyinlerimizde
ki-sir perdesini
yırttı... Evet.
Doroti teyze hasta...
Ya da lanetli bir alin
yazısına sahip desek
daha doğru olur... Ey
karanan gece dolunayla-
rın lanetinden kuru
bizi...

Bir kurdun en büyük
rakibi başka bir kurttur
ve hançere təcavüz
caydırıcı bırakıl-
maz...

Kan! Kin! Dehşet! Nefret!..
İyisi mi bu korkunç
gatişmayı biran
önce geride bırakıp...

Kırmızı başlıklı kızın gecikme telaşı dolu heyecanına kulak verelim...

Hayret, kapı açıldı... Girdi...

Aman Allahım, ortalık savaş alarmı gibi... Neden? Neden? Zaten anneanne-sini hiç anla-mamıştım... Bu yüzden ondan hep çekiniyordum.

Sonunda buldu onu... Yatak odasında bütün o heybeti ve kuvvetiyle yatıyordu...

OH SEVGİLİ ANNEANNECİĞİM... DUYDUM Kİ HASTALANMIŞSINIZ... BAKSANIZA KULAKLARINIZ BÜYÜMÜŞ... KABAKULAK MI OLDUNUZ ACABA?..

GÖZLERİNİZ NEDEN ŞİŞMİŞ? DİŞLERİNİZ VE SAĞLARINIZ NİYE BU KADAR UZADI? ÇOK MÜ HASTASINIZ? VE ANNEANNECİĞİM EV NEDEN BU KADAR DAĞINIK NEDEN? NEDEN?..

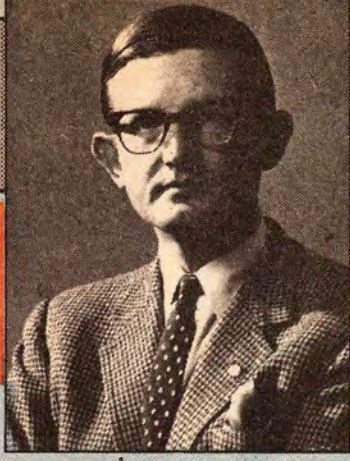

KES YETER!.. APTAL SARISIN OLDUĞUN KADAR MERAK-LI MELAHAT'SIN DA... FAZLA MERAK İNSANI USANDIRIR... SORU SOR-MAYI BIRAK VE GETİR-DİKLERİNİ VER ÇABUK!..

Zavallı kırmızı başlıklı kız, eli mahkum ve aklında bin bir soruyla sepeti döktü... Getirdikleri anne-sinin hazırladığı bi takım köçekleri ilaçları ve yatıştırıcıları, nereden bilsindi ki anneannesinin bir kurt kadın olup periyodik aralıklarla bu ilaçlara ihtiyacı olduğunu, o fast-food masallarının aptal ve zavallı sarısı-mıydı sadece...

SON

İNGİLİZCE SADECE ONDAN ÖĞRENİLİR!

DEĞERLİ HOCA, GÜZEL ABİ
MR. FÜÇİR TENS SİZLERLE

AHMET YILMAZ

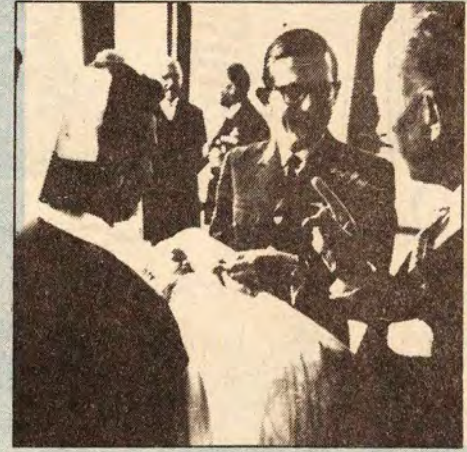
Hocamızın Sunuş Konuşması: Good Morning Dear Students!.. (Yani günaydın demeye getiriyorum.) Búdersimizde İngilizce Gramer bilgisinden ziyade, sayemde kısa bir sürede öğreneceğiniz bu dili iyice kavradıktan sonra, Ecnebi insanlarla nasıl bir beşeri münasebette bulunmanız gerekecek; işte bu açıdan çok faydalı olur zihniyetiyle bizzat İngiltere'deki yaşantımdan küçük enstanteneler ve doneler vasıtasıyla size yol göstermek istiyorum!

Deep not: Bu arada, mekana göre nasıl bir stile giriyorum, kendime nasıl bir şekil veriyorum, buna özellikle dikkat etmeniz menfaatiniz icabıdır!..

BURADA İNGİLTERE GÜZELLİK YARIŞMASINDA JÜRİYİM. NASIL ALKOL ALMIŞIM, KAFAM DA NASIL GÜZEL OLMUŞ?! TAKI FIRLAMISIM ORTAMA, İKİ FOTOĞRAFTA BEN ÇEKTİRİYORUM GÜZELLERLE! BAK! EN SONDAKİ MANİTANIN KULAĞINA EĞİLMİŞİM (İSMİ EMMY) "EN GÜZELİ SENSİN, JÜRİYİ ETKİ ALTINA ALIP SENİ BİR NUMARA YAPTIRICAM" DİYORUM AMA ORTADAKİ ESMERE DOĞRU AKABİLSEM BAŞKA ŞEKİL ALICAM?! NEYSE NETİCEDE PUANI EMMY'E VERDİK, GÜZEL DE YAPTIK?... ALLAH RAZI OLSUN, TAM ÜÇ SENE YEDİRDİ İÇİRDİ, BAKTI-SEVDİ! ANTİPARANTEZ KENDİSİ LİVERPOOL'DA DEVREMÜLK İŞİ YAPAR EK İŞ OLARAK; NETİCEDE PIRIL PIRIL BİR MANİTAYDI YANI?!

BAKIN,
BURADA
PRENS
CHAR-
LES'İN OĞ-
LU OL-
MUŞ, SA-
RAYA GÖ-
ZAYDINI-
NA GİDİ-
YORUM!..
ÇOCUĞA
BİR ÇEY-
REK ALTIN
TAKAR-
TEN, KAŞ-
LA GÖZ

ARASINDA ÇOCUĞUN ÜSTÜNDEKİ REŞATLARI İNDİRİYORUM, PRENS CHARLES'İN AKLI OYNAMIŞ DURUMUN İDRAKİNDE DEĞİL?!

SONRA ÇIKARTIYORUM GERİ VERİYORUM REŞATLARI-CUMHURİYETLERİ "Akıllı ol" diyorum; "Etrafındakiler benim gibi değil, tahtı çekerler altından haberin olmaz." ANLAYACAĞINIZ CHARLES KARDEŞİMİ UYANIK OLMAYA DAVET EDİYORUM, UYANDIRIYORUM?! SONRA POLO OYNADIK BAHÇEDE, ÜÇ-SIFIR KOYDUM!..

SENE BİNDOKUZYÜZDOKSAN KÜSUR, MANÇİSTİR'DA CAROLİN'İN EVİNDEYİM, NİKAHSIZ OLARAKTAN; DÜZEYLİYİZ AMA!.. FOTOĞRAFTA GÖRÜYORSUN; ALBERT, ERIC, SEMANTHA GÜZEL MASA YAPMIŞIZ, YİYORUZ, İÇİYORUZ! ORTAM SÜPER, ARKA DAŞLIK HARİKA! BAR-KLÜP OLAYINDAN KOPARMISIM İNSANLARI, EV ALEMİNE SOKMUŞUM! BİR YERDE İNGİLİZ EĞLENCE HAYATINA YENİ BİR BOYUT GETİRMİŞİM!

MASADA GÜZEL ŞARAP VAR, ELMA, KURUYEMİŞ ŞU BU?! BAK RESİM DE GÖRÜYORSUNUZ NASIL HASTAM ETMİŞİM İNSANLARI. NE DESEM GÜLÜYÖRLER, AKILLARINI ALMIŞIM!.. MASAYA DA BİR STERLİN HARCİYOSAM DÜNYANIN EN TERBİYESİZ İNSANIMYI?! BU ŞEKİLDE TAM BEŞ YIL YEDİM-İÇTİM BU DİYARDA!..

Deep Not: Bu arada Carolin Fotojenik değildir, resimde iyi çıkmaz, fotoğraf sizi aldatmasın; bebek gibi manitadır kendisi!..

BİR KOKTEYLDE, İNGİLTERE BORSALAR VE ODA-LAR BİRLİĞİ BAŞKANIYLA TANIŞIYOR, KENDİSİNE İŞ TEKLİFİ YAPIYORUM!.. SERMAYA ONDAN, EMEK BENDEN OLMAK ÜZERE BEB KONFEKSİYON ÜZERİNE GÜZEL BİR MAĞAZA AÇIYORUZ LONDRA'NIN EN İŞLEK CADDESİNE... İŞLER ÇOK GÜZEL GİDERKEN EDWARD (ismi) İŞİ SALLAMAYA, İLGİLENMEMEYE BAŞLIYOR; ÖDEMESİNİ ÖNCEDEN ALDIĞIMIZ İKİ KOLİ KAPŞONUN BEBE MONTUNU FIRLAYIP ÜÇ ADIM ÖTEDEKİ MÜŞTERİYE GÖTÜRMEMESİ, MALIN KAPIDA BİR HAFTA BEKLEMESİ BARDAĞI TAŞIRAN SON DAMLA OLUYOR, ORTAKLIKTAN AYRILIYORUZ! İKİ KOLİ MAL HALA KAPIDA DURUYO, PARA BENDE!

aşırı gerçekçi şiirler

remzi hinöz

katilsin güzelim

orgazm
olurken iyiydi güzelim
hadi şimdi
doğur da görelim
ya da
sen de herkes gibi
aldırır yedi milim!

kazınlar kaşıda
sokup alsınlar vantuzla
geberip gitsin problemin
"Anneçim! Yapma Anneçim!"
diye bağıro bağıro

dölenirke n'iyiydi güzelim
şimdi
aç bacaklarını da görelim
korkma nasıl olsa narkozlör var
yanarsa
o masumun canı yanar

o minik elleri kapar
yunuşacak kalası pırltır
ama
sanma ki bağırıp çağır
konutlarken o soğuk demirle
çırpınmaz bile
biliyor musun ki niye güzelim
sen üzülme diye
üzülme diye
diye
ye
ye
she loves you ye ye ye

GERÇEK

BB- Bir daha espriyi geçit
sen çizmem, söyleyelim.
KK- Çizmek dedin de Sabah
'den çıkarken bile seviştik. Ç
güzel ki.
BB- Ciddi misin?..
KK- Çek elini orandan. Bu be
anım.
BB- Saç-malaña kuzen! Kaş
dı, onun için geçiyordum.
KK- Niye? Mantar filan mı var?
BB- Yok! Benim şeyimde man
yok anlıyor musun! Kızılde
çukü gibi kurnaz değil benim
yim. Kırınm senin kafanı! Ge
leri saç fırçasıyla kaşıdığım
yalan! Uydurmal Yalana perti
KK- Pertif de ne?
BB- Pertifin işte! Pertifi! Pertifi
KK- Değilim! Ben pertif değilim.
Ne demek olduğunu bile bilmi
rum.
BB- Madem ne olduğunu bñn
yorsun, ne diye pertiflik yapıy
sun ki?
KK- Yapmıyorum! Ne olduğu
bilmediğim birşeyi nasıl yapab
rim ki?
BB- Bilsen yapıcaksın yani? Gi
pertif n'oolucak!
KK- Bana bak, şunun ne dem
olduğunu söyle, yoksa fena yap
rim.
BB- Al işte, tam bir pertif g'
davarandın. Pertifi! Pis pertifi!
KK- Tamam ulan pertifim n'oc
muş?..
BB- Ulan enayi, pertiflik diye bi
şey yok, onu ben uydurdum.
KK- Hah haay! Sana öyle geliyo

K Kötü

ÖTÜ DIALOG

Onaltı yaşından beri pertifim ben. Atın tuftu işte.
 BB- Hadi yaa?! Vay beel.. Nasıl bir şey pakt?
 KK- Bıldıgın pertifik işte.
 BB- Pertifiğin ne olduğunu bilmiyorum ki oğlum.
 KK- Bilmemek ayıp değil, öğrenmemek ayıp.
 BB- Tamam işte, söyle de öğrenelim. Sınır etme adamı.
 KK- Söylemiçem.
 BB- Lütfen yaa, Kemken yaa, n'olur söyle yaa?
 KK- Hihe hehe! Söylemiçem işte, çalla. Meraklı trador.
 BB- Trador mu a da ne?
 KK- Trador işte oğlum. Pertifin rakı alı olanı.
 BB- Pertif ne ki trador neyi olsun eşoğleşek?!.
 KK- Ağı! Ne vuruyorsun be?! Hi-he heğgeğ!
 BB- Gülmeye de söyle ulan! Ne demek pertif? Söylee?!.
 KK- Hihe heheğ! Vuur! Acımyo ki!
 BB- Söyle ulan! kanu! Pertif ne?!. Trador ne?!.
 KK- Hihe heğge heğ! Öğk!..
 BB- Aaa?!. Ay aman allahım! Minee!.. Buna bişey oldu Mine!.. Öldü galiba Mineee!..
 MB- Bana ne, geberisin pertif!..
 BB- Neğ?!.
 MB- Valla espri yaptım Bahadır. Bakma bana öyle!.. İmdaat!..
 BB- Gel buraya! kaçmad! Söylee!..
 MB- Gyaak!..
 KK- Hiheğ geğgeğ!..

ÖKSÜZVAT İLE YETİMGÖZ

KANLI KALEM

GELDİK NİYE? DURDUK NİYE? NE YAPTIK Kİ? ÖLDÜK NİYE?.

Ey yaşam için ömür eriten eriyen insan; yıllardır sabredip gücünle örse çekiç vurarak bir lokma ekmek için mi geldin? Pekii geldin de hergün çekiç sallayan bilekler yoruldu da mı durdun? Yok yok sen birşeyden şüphelendin de durdun, çünkü dış arasında kuru ekmek gevelerken damağına gelen yulafın kabuğu battı diye durdun. Evet evet öyle oldu, çünkü yapacağın hiç birşey yok ancak sabrı sena edersen sen takii acın dininceye kadar, o acı ki dinmez hiç, hiç dinmez. Ama bu acıyı senden başkası bilmez ve duymaz, çünkü onlar nefsi rehavetlerin keyfiyetinde göbek üstünde şampanya patlatırken senin ağzına yulaf kabuğu battığını görse bile görmemezlikten

gelir çünkü senin için orda deyiller, şadavat ve şahavet için ordalar.

Evet sevgili okurlar okulsuz ve öğretmensiz dil öğrenerek buraya kadar gelişim yıllardır serçenin şahinle kavgası gibidir benim kavgam. Hımbılın birine birşey sorarsan veya birşey istersen hemen kostaklanır, ya da iyi birşey yapmaya kalkarsan hemen köstek olurlar. Ama o ilim irfan mejbureleri böyle bir zihniyet taşımazlardı, bir varlık bir kültür yaşatma çabası içerisindeydiler ama şimdi ne o kültür, ne o varlık, ne o töre, ne gelenek, görenek, örf ve adetlerden eser yok bile çünkü kendi çıkarları doğrultusunda politikaları ile adeta sildi süpürdüler bunları yapmaya ne gerek vardı, biz onlara ne yaptık ki? Beden, ruh ve latifeleri birbirine uymayan yaptıkları ile deyil yapamadık-

lan ile övünenler azaletini unutup özünü inkar ediyor ise o zaman bir düşünce ihtiyacı hasıl olur beşerde. Çünkü gerçekleri bulup görmesi lazım. Çok ve çeşitli ızdıraplarla içtimai hayatta başarılı olmanın mümkün olmadığı günümüz dünyası böyle kuruldu tarih böyle emrediyor. Bakın o tatlı latifelerinden nakış çıkardığım fani beşeriler derdi ki karınca fili yıkacak yalan deyil doğru söylemişler, karınca fili yıktı ama hakem skoru belirlemiyor, neden? Neden mi? Boğazına asacağı madalya karıncaya yakışmaz da ondan. Çünkü filin ağırlığı karıncanın küçüklüğüne değiştirildi de ondan. Karınca ne kadar çalışkan olursa olsun boyu küçük deyil mi?

Evet sevgili okurlar insan emrine hizmet kılınan varlıkların herbiri bir deyer deyil mi? Niçin bu deyerler çar çur edilir? Bu sorunun cevabını mesuliyetini taşıyan mugayır zihinlere sormak lazım, sorsanız da ne olur mesuliyeti üzerlerine almaz inkar ederler çünkü yüzlerinde kızarma bile yok ki. Önce göz, sonra el dediler, yıllardır yanyana can cana kan kana yaşayan insanları birbirlerine yedirttiler. Çünkü öyle işlerine geldi. Çünkü o macera maymunları habib deyiller ki mağarada iz bıraksınlar. Ama yüreklerde sevgi izi bırakan o ilim mejbureleri muhabbet cürünü sevdikleriyle hitap ederlerdi, cebbar deyilerdi etraflarını kırmazlardı hakimdiler, hükümlerini cihan biliyordu. Onlar ki, muhabbetleri ne saz ne de söz ile çözülmeydi, çünkü onlar kudrete hakimdi, kudretlerinin hakimi idiler. Hikmetlerinin habibi idiler tevazzu peşinde deyilerdi, nefisleri ile hiç meşgul olmazlardı, ölçülerini bilirdiler.

Pekii kim ne yaptı ki maddi deyerleri çıkarlarına göre yönlendirdiler ama manevi deyerlerde birbirlerine nisap elmediler. Vaktiyle uyandılar ama geç kalındığına mahal yavaş yavaş tarihsel gerçekleri gördü iseler de tevekküllü olamamanın acılarını sineye çektiler ama işin onlarda bitmesi na mümkün, orda bütün hiyareşik düşünceler birbirini yönlendirirken biz ne yaptık, onlara itaat ettik, ediyoruz da. ÖYLEYSE NİÇİN ÖLDÜK?

YASİN ADIYEKE

Adıyeke ailesi...
Kars 1990

ÖDİDİPUS KOMPLEKSİ PEK ÇOK KİŞİ TARAFINDAN BİLİNİR FAKAT BU KOMPLEKSİ BİLENLER PEK AZDIR:

ANTİGONE KOMPLEKSİ

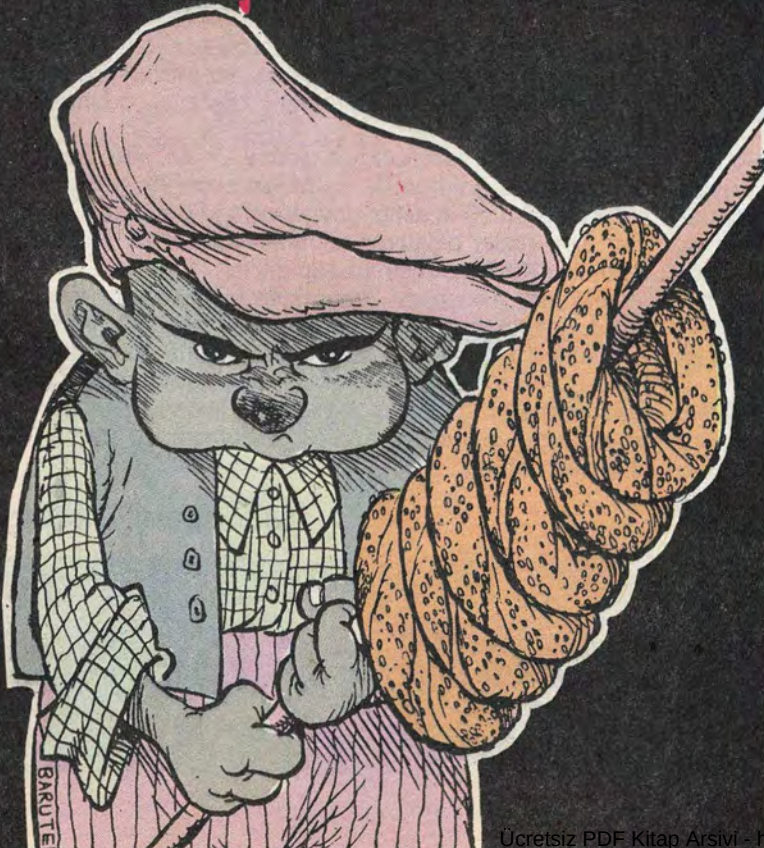
GÜNERİ İÇOĞLU

"Türklük
gururu
yaşta değil
baştadır"
dedirten
kahraman:

TEŞKİLAT'TAN KÜÇÜK BERKAY

Valla rektör çağırdı beni, camdan bağırdı "Simit-
çi gel yukarı" diye...
-Lan oğlum gelsene lan, manyak mısın sen
lan? Lan bu manyak lan!

Diğer odacı arkadaşına destek çıktı:

- Hee manyek bu ya... Manyek misin oğlum
sen? Rektörlük koridorunda simit satılır mı? Şimdi sana da
gomeceym, seni içeri sokana da gomeceym...

Küçük Berkay iki odacıyı sert bakışlarla süzdü ve çok
mecbur kalmadıkça başvurmadığı bir hareketi yaptı, kim-
liğini çıkardı:

- Ben teşkilattan Berkay... Sicil numaralarınızı alabi-
lir miyim?

Berkay, kırk saniye sonra, sekreterin uyarısına aldırma-
dan ama kapıyı vurmaya da unutmadan girdiği odadaydı.
Bu, rektörün odasıydı.

- Berkay, gel bakalım. Ne var ne yok?

Rektör'ün karşısında oturan iki adamdan biri sormuştu
bu soruyu. Diğer, elindeki telsizin anteniyle oynarken,
Rektör'e açıklamada bulundu:

- Berkay Teşkilat'ın önemli isimlerindendir. İki gündür
Beyazıt Meydanı'nda simit satıyordu. Evet Berkay, nasıl
gitti vazife?

- Vazife şimdilik tamam müdürüm. Bütün isimleri ve
diğer istihbaratı bu kağıda not ettim.

Berkay, simitçi önlüğünün cebinden çıkardığı kağıdı,
telsizli adamlardan birine uzattıktan sonra, elindeki sopaya
takılı son üç simiti odadakilere dağıttı ve "Sopayı da aşağı-
daki memur arkadaşlara vereceğim müdürüm" dedi.

Berkay'ın son cümlesi müdürün çok hoşuna gitmişti:

- Aferin sana. Keşke bu okulun sıralarını hep senin gibi
Türk gençleri doldursa... Daha çok küçüksün ama şimdi-
den aklında bulunsun;
yaşın gelince bize uğra,
diploma, master, dokto-
ra herşeyi hallederiz.
Teşkilat'ın kontenjanı
var zaten.

Adamlardan biri
Rektör'ü onayladı:

- Valla çok sağolun.
Sayenizde Teşkilat'ta
doktorasız adam kal-
madı.

Berkay, vazifesini ta-
mamlamış adamların
huzuruyla odadakilere
selamladı ve kapıyı dı-
şarıdan usulca kapattı.
Vatansever Türk çocuğu, arkasından sarfedilen şu sözü
duyamamıştı:

- Annesinden simit isteyecek yaşta böyle büyük hizmet-
lerde bulunuyor. Helal olsun. Bir de aşağıdaki hainlerin
yaptıklarına bakın. Yok harçmış, haraçmış, ne bokmuş...

Çocukların her türlü ihtiyacını karşılayabilecek kapasite-
deki dev eğlence merkezi tıklım tıklımdı. Berkay, elleri par-
dösüsünün cebinde, alt kata indi, "Kulüp" yazan kapıdan
içeri girdi ve doğrudan kulise geçti.

Aslıtürk, kapının tıklatıldığını duyunca, sakın bir sesle
"Girin" dedi. Kapı açıldığı anda aynada beliren yüz, As-
lıtürk'ün kalp atışlarını bir anda hızlandırmıştı.

- Berkay!

- Evet benim. Geldim işte.

Aslıtürk, bir an Berkay'ın boynuna sarılmak istedi ancak
bu isteğini bastırdı ve kırk bir sesle "Nerelerdeydin bunca
zamandır?" dedi, "nerelerdeydin Berkay?..."

- Orada, burada... Almanya'da, Beyazıt'ta, Güneydo-
ğu'da, İran'da...İnan ki hep vazifemin peşindeydim ve
inan ki yüreğimin bir parçası hep seninleydi.

Aslıtürk bu kez kendini tutamadı ve Berkay'ın boynuna sarılıverdi. Bir müddet hiç konuşmadan öylece kalverdiler. Neden sonra, "Seni ancak vatan aşkıyla, millet uğruna verdiği mücadeleyle paylaşabilirim" diyebildi Aslıtürk, "ölünceye kadar da paylaşırım"... Bu kez daha güçlü, daha sıkı kenetlendiler birbirlerine. Eğer dışarıdan, "Aslıtürk Hanım, sıranız geldi" diye seslenmeselerdi, saatlerce hiç ayrılmayacaklardı birbirlerinden...

- Şimdi deee Bayrak Çocuk Orkestrası ve Aslıtööööürk.

Aslıtürk, ay-yıldızlı tokasının altında uzayıp giden atkuyruğu saçlarıyla, sahnede bir milli güneş gibi parlarken, Berkay da sahneye yakın masalardan birine oturmuş, sevgilisinin berrak sesinden "Düşmanın gemisi mavi direkli" şarkısını dinliyordu.

- Hoşgeldiniz Berkay Bey, ne alırdınız?

- Her zamanki gibi...

- Her zamanki gibi Sprite ve Koko-Negro ha! Hemen getiriyorum.

Orkestra şimdi "Sen hiç gördün mü üç kulaklı bir adam"a geçmişti ve salona müthiş bir coşku yayılmıştı. Aslıtürk "Olur mu hiç üç kulak / Dön de aynaya bak" dedikten sonra mikrofonu salona uzatıyor, bütün seyirciler aynı anda "Heyy!" diye bağırıyordu. Bir kişi hariç...

Berkay dalıp gitmişti. Beyninden ve yüreğinden başka bir şarkı geçiyordu o anda. "Nereden geldim nerelere gidi cem"... İki hafta önce Almanya'daki bir otel odasında, televizyondan bu şarkının klibini izlerken gözleri dolmuştu küçük mücadele adamının. Burak Abi, üzerinde ay-yıldızlı bir tişörtle "Nereden geldim nerelere gidi cem" diyor ve belki zencilerinki kadar kıvrak olmayan ama Türkler dışında hiç kimsenin beceremeyeceği kadar oturaklı hareketlerle dans ediyordu.

Burak Abi'yi o, Burak Abi... Daha geçen yıl, polis kıyafetiyle sahne aldığı Polis Balosu'ndan sonra yanaklarını okşamıştı Berkay'ın. "Teşekkürler Berkay" demişti, "teşekkürler Berkay ve Berkay'ı yetiştirdiğin için teşekkürler Türkiye. Hepinizi çok seviyorum!"

Burak Abi'nin teşekkür etmesi boşuna değildi. Polis Balosu'ndan bir hafta önce gelen bir istihbarat, balo sırasında Burak'a suikast düzenleneceği yönündeydi. Bu değerli sanatçıyı korumak iş değildi aslında. Ancak Teşkilat, suikaste riyetlenenleri ensemek istiyordu ve görev Berkay'a düşmüştü. Berkay, balonun düzenleneceği gazonoda komi olarak işe başlayacaktı.

Başladı ve haini ortaya çıkarmak için günlerce çalıştı. Uğraşıyor, didiniyor, zarf atıyor; ne yapsa bir sonuç alamıyordu. Başbaşa kaldığı herkese "Yunanistan büyük ülke, değil mi abi?" diyor ve hayatının en zevkli dayaklarını yiyordu. Ortalık yerde "Adamlar yüzbinlerce oy almış, ne attılar ki Meclis'ten" dediği zaman, "Siküm kadar boyunca ne diyon lan!" sesleri arasında linç edilecekti neredeyse. Personel de şaşkınlık aslında. Patron, dayak yemekten her yanı morarmış bu ukala komiyi tüm şikayetlere rağmen kovmuyordu.

Derken, baloya bir gün kala, hain kendini ele vermişti. "Televizyonda gördüm de acıdım, polis amma da vuruyor yahu" diyen aşçı yamağı, sonunu hazırladığını bilmiyordu o anda. Berkay, bu sözü duyar duymaz personelin soyunma odasına süzölmüş, aşçı yamağının nüfus kağıdını incele-

miş ve yanılmadığını görmüştü. Yamağın doğum yeri "o bölge'nin" şehirlerinden biriydi.

Aşçı yamağı on beş dakika içinde ekiplere teslim edilmişti. Berkay'ın sonradan öğrendiğine göre, dört gün boyunca suçunu inkar eden hain, beşinci gün çözülmüştü: Yalnızca Burak Abi'yi değil, Tarkan, Kenan, Zeynep, Ufuk, Ercan ve Mustafa'yı da öldürecek... Hain yamak, aslında, Kahtalı Mıçı, Seyfettin Tomakin, Yunus Bülbül, Baksen Günaydın, Beş Yıl Önce Beş Yıl Sonra Topluluğu gibi birçok isim saymıştı ama zabıtlara bu isimlerin küçük bir bölümü geçirilmişti.

- Kalinka, kalinka!

Berkay bu sesle yeniden salona, sevgilisinin çalıştığı kulübe döndü. Siyah pardösülü, sarı saçlı, şişman bir çocuk sahnenin dibine yanaşmış, Aslıtürk'ten Rus şarkısı Kalinka'yı söylemesini istiyordu. Bu kendini bilmez müşterinin isteğini duymazdan gelen Aslıtürk tam "Kestane, gürge, palamut"a başlıyordu ki... Şişman çocuğun bir yandan bozuk bir Türkçeyle konuşurken diğer yandan eteğini çektiğini hissetti:

- Eğer Kalinka yok, Kan-Kan dans var. Sen dans ediyor, Boris baldır bacak görmek...

- Boris bir dakika sonra öbür dünyayı görmek!

Bütün salon Berkay'ın bu sözüyle donup kalmıştı adeta. Ayağa fırlayan Berkay, Boris'i bir yumrukta yere serdi. Bir aygır kadar güçlü olan Boris, doğrulmaya çalışırken, kaptığı bir sandalyeyi Berkay'ın üzerine doğru fırlattı ve çevik bir hareketle yana kaçan Türk çocuğuna sıkı bir tekme savurdu. Berkay bir an böğrünü tuttu, içinden "Ya Allah bismillah" deyip Rus ayısının

üzerine atladı; vuruyor, vuruyor, vuruyordu. Bir dakika sonra, ağır gövdesiyle yere yapışmış olan Boris'ten garip hırıltılar gelirken, güvenlik görevlileri salona daldılar. Berkay, kendini tanıttı. "Siz alıp ön sorgulamayı yapın, asıl sorgusunda ben de bulunacağım" dedi ve kendisine hem merakla hem hayranlıkla bakmakta olan kalabalığa döndü:

- Ben bu ülkenin turizm geliri bir dolar artsın diye canımı bile verebilirim. Ancak böyle zibidilerin getireceği döviz olmaz olsun! Kaldı ki, demin yerden süpürülen çuvalın sıradan bir turist olduğunu da hiç zannetmiyorum. Neyse, eğlenene devam edebilirsiniz.

Bayrak Çocuk Orkestrası, Aslıtürk'ün işaretiyle "Telefonun delikleri içinden" şarkısına başlamıştı ve salonun neşesi geri gelmişti. Yalnızca şarkının sözleri bir başkaydı bu kez: "25 15 23 polislerinmiş / Kızdılar, düşmanı alıp gittiler..."

Orkestranın sempatik davulcusu Orkan, sıra "polislerinmiş" sözüne geldiğinde bagetleri cop gibi sallıyor, Aslıtürk'ün göğüsüne astığı bayrak salonu büsbütün coşturuyor, aynı sözler defalarca tekrarlanıyordu: "25 15 23 polislerinmiş / Kızdılar, düşmanı alıp gittiler..."

Aslıtürk, mikrofonu uzatıp kısa bir solo yaptırmak için hamle ettiğinde Berkay'ı göremedi. Oysa gözlerini sevgilisinden hiç ayırmıyordu ama Berkay yoktu işte, yoktu. Aslıtürk fazla şaşırmadı. Türklük uğruna, devlet uğruna mücadele edenlerin gezmeye, eğlenceye fazla zaman ayıramayacaklarını biliyordu çünkü. Dünyada bu kadar Türk düşmanı varken...

Muammer Özdemir

ABAZAN ATAMAN

KAAN ERTEM

Ataman farkında mısınız bilmiyorum, beni hiç eğlence yerlerine götürmüyorsunuz...

Geziyoruz, eğleniyoruz ya...

Habire çayları parkları gezdiriyor-sunuz bana... Ben diskoya gitmek istorüm, barlara gitmek istorüm...

E gideriz bi şekilde... O da olur...

İsterseniz bu akşam çıkalım eğlence mekanlarını bir gezelim sizlerle?

KEMKEN'İN FOTOĞRAF ALBÜMÜ

AİLEMDEKİ ÖNEMLİ VE ENTERESAN ŞAHSİYETLER

Muhtar Muallim Hacı Mahluk Ağa: Büyük büyük dedemin küçük babası. (Kısa boyluyum.) Her ünlü ailenin kurucusu gibi o da sıfırdan başlamış ve fakat kısa sürede yine sınıf tükemiş. (Zaten Sabancılarla aramızdaki en belirgin fark da budur.) Ama bu arada çok büyük işler de başarmış M.M.H.M. Ağa. Florida'ya geldiğinde sırtındaki Lacost hırkadan, Beymen marka bastonundan, yansı yenmiş kokonegro-sundan ve girişimci ruhundan (BMW markaydı galiba) başka hiç bir şeyi yokmuş. Nike'larını basketbola hevesli bir kızıldiliye 26 milyon dolara kakalayıp, parasıyla Florida'da oteller, moteller, karteller, tröstler ve düzenli ordu kurmuş. Ve kısa sürede kıyık bir nahiye olan Florida'yı, turizm ve seks cenneti haline getirmiş. Giderseniz görürsünüz, "Florida'ya hoşgeldiniz beyav" tabelasının hemen yanında, takla atar halde yapılmış büyük bir heykel vardır. Bu fotoğraf, O'nun ilk ve tek fotoğrafı. Ölümünden onbeş saniye önce çekilmiş. Fotoğrafçının anlattığına göre, daha önce hiç görmediği için fotoğraf makinesinden ürkmüş ve sandalyesiyle birlikte kayalıkların üzerine yapışmış. Zaten fotoğrafta böyle bir eğilim içinde olduğu farkediliyor. Allah rahmet eylesin. Mezarında muz yesin.

Podyum Hatun: Büyük büyük ninenin mini minnacık kızkardeşi. Ailemizdeki ilk ve tek top model. Verdiği pozlarla Kurtuluş savaşında sayısız hizmetlerde bulunmuş. Özellikle hepinizin yakından bildiği "Kağrı İten Kadın" ve eski yirmi-beşkuruluşluktan arkasındaki "Mer-mi Taşıyan Kadın" çalışmalarıyla tanınmış ve ayıptır söylemesi voliyi vurmuştur. Hatta Atatürk, savaştan sonra O'nu "Yunan Askeri Rendeleyen Kadın" pozundaki başarısından ötürü "Şamata de La Şekil" (O zaman ülkemizde madalya sanayii gelişmemiş olduğundan madalyalar Fransa'dan ithal ediliyordu) madalyasıyla onurlandırmış, yâ-naklarından öpmüştür.

Penyeli Müsrif Efe ile Sarkık Zeybek: Ailemizin İstiklal savaşına katkıları saymakla bitmez. Hiç abartmıyorum, tüm ailenin bir araya geldiği özel günlerde (Bayram, Cenaze, Düğün, Toplu Seks, Ayın vs...) elimi sallasam bir kahramana çarpardı. Hatta ikinci derece akrabalarımızdan Anafartalar Leopan Hiddettin Paşa'yı da pencereden b ö y l e

düşürmüştüm. Gerçi çok yaşlıydı, bir anlamda kurtulmuş oldu, ama insan yine de vicdan azabı geliyor. Hemeyse, olan oldu artık... Şimdi soldaki, yani Penyeli Müsrif Efe, annemin dedesinin kardeşiyse aynı boydaymış. İki manga Yunanlı'yı, üstelik sadece "Ay ay ay ay" diye bağırıp korkutarak denize döktüğü rivayet edilir. Sarkık Zeybek ise daha yalan akırmaz. Anneannemin dayısının oğlu muydu, ninenin aşasının evine giren hırsızın kansına mı aşıkty neydi, öyle birşey. Sarkık Zeybek, malsadını aşan penis boyunun dışında, kahramanlığıyla da meşhurdur. Tuz Gölü Muharabesi'nde, beşbin kişilik İtalyan Ordusu'yla tek başına karşılaşmış ve kıçının arasına kaçan donun verdiği rahatsızlığa rağmen savaşı kazanmayı başarmıştır.

Badem Ali Paşa: Dayı-bının dayısının büyük dayısı, Mohikanlar'ın altıncısı, Akdeniz korsanlarının ise sonuncusuydu. Osmanlı İmparatorluğunun ipini sapını kaçırıldığı dönemdeki otorite boşluğundan faydalanarak, Akdeniz'de dehşet, korku ve mikrop saçmış (Feci nezleydi. Koskoca Ceneviz Donanması'nı yataklara düşürdüğü söylenir), Padişah efendimizi ele

güne rezil etmişti. Cumhuriyetin ilanından sonra, bu yüzden kendisine Paşa ünvanı verildi, Turizm Bakanlığına ve Milli Rehberliğe atandı. Genç cumhuriyetimize (bu lafa baylıyorum) gelen Avrupalı turistlere Akdeniz sahillerini gezdirir, cennet vatanımızı (hele buna bittiyorum) en iyi şekilde tanıtır. Bir de tur sonunda erkekleri soyup, kadınlara tecavüz etme gibi pis bir huyu olmasaydı, Atatürk tarafından "Rezalet de la rüsva" madalyasıyla (Vatan hainlerine, alna çakılarak takılan bir madalya türü) onurlanmaz, daha uzun yıllar görevine devam edebilirdi.

Teyyare Bacı :
Eniştemin dedesinin baldızı. İlk Türk kadın pilotajlarından. (Yazının devamını okursanız ne olduğunu anlayacaksınız) Annesi Tevekkelzade Tutsi Hanım, okuyup bir baltaya sap olmayı çok istediği halde, gençliği Osmanlı döneminde tosladığı için eğitim ve öğretim fırsatı elde edememiş kompleksli bir kadındı. Bu yüzden, kızı Teyyare Bacı'nın iyi bir eğitim alması, ilk Türk şeylerinden biri olması için çok yırtınmıştı. (Kızını illa balerin yapmaya çalışan paytak anne kompleksli) Ancak Teyyare Bacı, bu anne avantajının yanı sıra, gerizekalılık gibi küçümsenemeycek bir dezavantaja sahipti. Sınavlara bile annesi girdiği halde, o zamanki adıyla Darül Vasatî'nin üçüncü parseline (İl-kokul gibi birşey) kadar bile okuyamadı. Ama yüce Rabbim bir yerden alınca başka bir yerden vermesini öyle iyi beceriyor ki. Körlere ekstradan bir kulak, kellere ipek gibi burun kılları verdiği gibi, Teyyare Bacıya da gereken kıyağı yapmasını biliyordu. Tamam, belki Ona salyasını tutaacak kadar bile zeka vermemişti ama yerine mükemmel bir kurdela tekniği bahşetmişti. Kızının kurdelasını kullanarak yerden hatın sayılır miktarda havalandırıldığını farkedene Tevekkelzade Tutsi hanım, soluğu Türkkuşu'nun Eskişehir'deki tesislerinde almıştı. Teyyare Bacı, ilk helikopter ithal edilene kadar Türk Havacılığı'na uzun yıllar başıyla hizmet ettikten sonra görkemli bir törenle hurdaya ayrıldı ve jilet yapıldı. (Hep öyle olur)

Deparoğlu İsmail:
Tam olarak neyin nesi olduğunu çıkaramayacağım, ama bildiğim kadarıyla çok yakın bir akrabamız. Ef-sanevi Türk maratoncusu, Olimpiyat ve Dünya şampiyonu, Balkan üçüncüsü, Gazi koşusu yedincisi vs... Koşmak O'nun karakteriydi. Tüm yaşamını durmaya çalışarak geçirmiş gerçek bir sportmendi o. Yemeği bile koşarak yer ve hat-ta kakasını bile koşarken yapardı. Uyurkoşar olduğu için iki yıl psikolojik tedavi görmüş, doktorların yorulması üzerine tedavisi yarım kalmıştı. Virajı alamayarak elektrik direğine çarptığı gün de, önden giderek hastaneye kadar ambulansa yol açtığı söylenir. Acilin önüne par-ketmiş o araba olmasaydı belki de bugün yaşıyor olacaktı.

rine yemin eden biri, Ayhan ışık aksarıyla, "Size pek mesut olacağınız bir havadisim var. Mısır'daki amcanız vefat etti. Başka varisi olmadığı için mirası tamamiyle size intikal edecek." demez mi. Tabi hemen Cirmik'i yılmayı bırakıp, Avukat'ın bürosuna koştuk. Hah hah hah! Ne kadar aldığımızı merak ettiniz değil mi? Yok valla hiç bi bok almadık. Meğer, Mısır'daki Amc a dangalak bir harami, miras ise mağarada bakmakla yükümlü olduğu yüzelli yaras ve üç adet annesi bile belirsiz vefatmış. (Harami yavrusu) Üstelik biri de ayı gibi herif. Komşulara filan evlenme teklif etmeye başlayınca mecburen bahçeye gömdük. Ayıptır söylemesi yarasalan da Darülaceze-ye bağışladık. Ama küçüklere hala bakıyoruz. Yazları çok iyi sinek yakalıyorlar... Hayat ne ilginç sürprizlerle dolu değil mi? En ihtiyacı olduğu anda Mısır'daki amcan ölsün, salak gibi "Milyarder oldum" diye sevin, sonra da miras diye üç tane hiyan başına sardırırlar. Neyse, en azından sağda solda anlatacak bir maceramız olmuş oldu. Hem bu arada Cirmik da birkaç saat daha fazla yaşadı. Şanslı hayvan! Hah hah hay!..

Yüzbaşı Yaplak: Ne büyük tesadüftür ki ülkemizin ilk kadın subaylarından biri de yine bizim aileden çıkmıştır. Yüzbaşı Yaplak, yine bir bahriye subayı olan Lecep Amca'mın kızıydı. Çalışkanlığı, disiplini ve biraz değişik üniforma anlayışıyla, daha askeri okuldayken kendisini üstlerine (ve tabii ki astlarına) kabul ettirmiş, sevdirmişti. 12 Eylül Cuntası tarafından tüm askeri birliklerden kaldırılan, "Selamlaşırken, öpüşme ve kucaklaşma zorunluluğu" donanmamızda işte o yıllarda (biraz da Yüzbaşı Yaplak yüzünden) moda olmuştu. Çünkü herkes O'nun askeri disiplinine ve görev aşkına hayrandı. Böyle askeri bir dehayı, bu kadar büyük bir denizciyi sadece selamlamak elbette ki haksızlık olurdu. Hani filmlerde, düşmanı tarafından bile saygı gösterilen askerler vardır ya, işte Yaplak Yüzbaşı da öyle birşeydi. Ortalıkta, "Yunan gizli belgelerinde, Kibns savaşının -belki çıkarmaya Yüzbaşı Yaplak da katılır- diye, kasten çıkarıldığı" yolunda bir söylenti yoksa, bu, sırf belgelerin gizli olmasından kaynaklanıyordur. Aaah ah! Şey... Ben... Biraz duygulandım, kusura bakmayın. Eğer ziyaret etmek isterseniz, Gölcük Limanı'nda, görev başındayken düşen bikini üstünü çıkarmak için daldığı ve kaybolduğu yerde bir heykeli var. Seni hiç unutmayacağım.Yüzbaşı Yaplak, nur içinde yüz.

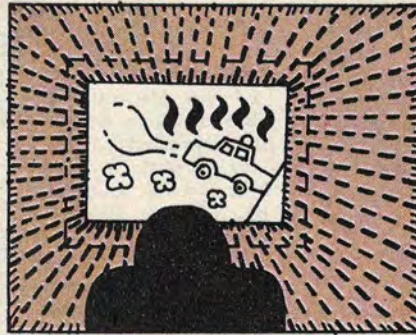
Kemal Kenan Ergen

**DÜŞ
LE
DİLMİZ
GÜZEL
GÜN
NER**

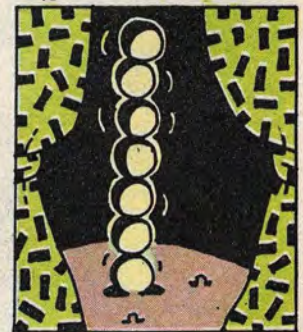
GÖTÜM MÜ ACIR ÖYLE, DİYORSUN, PEKİ,
KONFORLU Bİ MOTORSİKLETLERLE GEYRE
YOLUNDA SÜRAT YAPMAK?.....

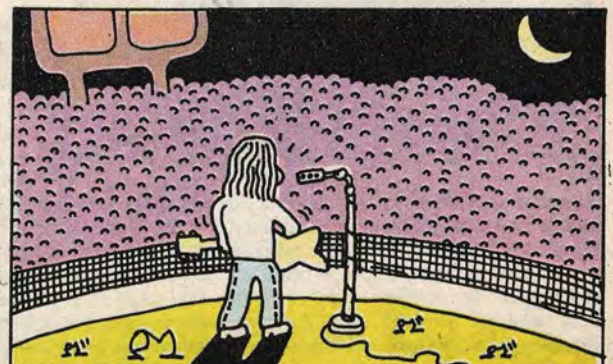
ANCAK Bİ SİİRBAZIN YAPABİLCEE GİBİ,
HİÇ BİTMIYCEK GÖRÜNEN Bİ BURUN
TATAANI ÇEKMEK İSTER MİYDİN PEKİ?.

İSTER MİNDİN, YEDİ
TAANE PINPON TOPU-
NU ÜSTÜSTE DURDU-
RABİLMEYİ?

ÇOK BAŞARILI Bİ RAK YILDIZI OLMAYI, KIZ-
LARIN ÖPÜCÜK YAAMURUNA TUTULMAYI,
MALİBU'DA Bİ VİLLADA OTURMAYI?

HER İSTEDİİN ZAMAN
NEFİS ŞİİRLER YA-
ZABİLMİYİ.....

İSTER MİYDİN, KUANTUM FİZİİNİ
ANNAYABİLMİYİ, KARA DELİKLER
HAKKINDA ŞAKİR ŞAKİR TEZ
ÜRETEBİLMİYİ....

AMERİKA'YA GİDEBİLMİYİ, "BİR DOLARA AAZI-
MA ALIRIM" DİYE DİLENEREK SOKAKLARDA
DOLAŞAN YOKSUL, SARHOŞ ZENCİLERİ GÖRMİYİ?.

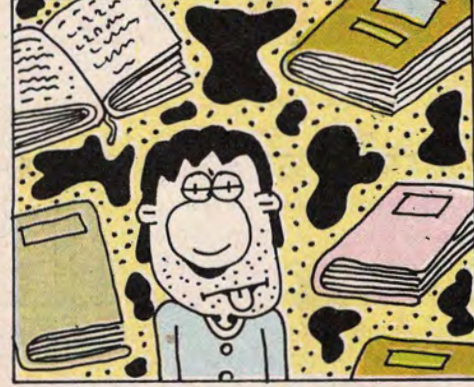
BEYİRLİ HİLS'DE AÇ SEFİL Bİ GÖÇMEN
OLARAK DOLAŞIRKEN, ÇOKİNG YAPAN
Bİ SARİŞINLA TANIŞIP EVLENME-
Yİ, GRİN KARD ALABİLMİYİ.....

YA DA, NEPAL'DE GEZİNİRKEN,
DÜNYAANIN EN GÜZEL ÇİÇE-
ĞİYLE KARŞILAŞMAYI.....

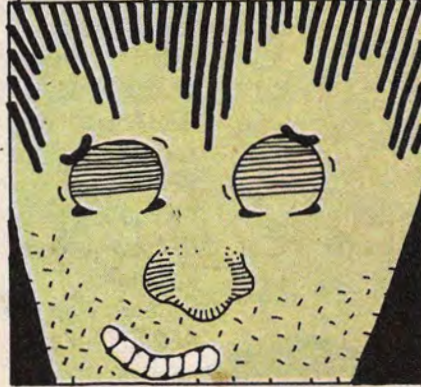
İSTER MİYDİN, BÜTÜN KİTAPLARIN SAY-
FALARINDA ARADIN SİHİRLİ CÜMLEYİ
BULUP, HUZURA KAVUŞTUUNU SANMAYI..

VEYAA, YARIM TON ÇEKİR-
DEK İÇİ AYIKLAYIP, YAŞLI-
LIINDA ONLARI YEMİYİ...

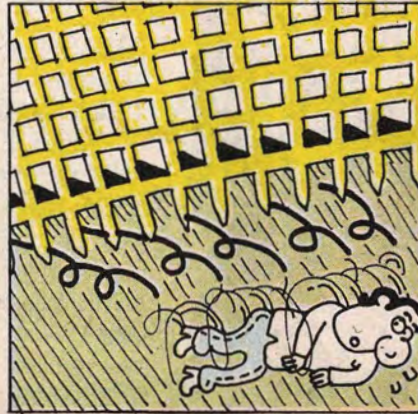
EMİNİM İSTERDİN, EN GÜZEL "İS-
TER MİYDİN"İ BULMAK İÇİN ÇA-
BALARKEN YÜZÜMDEKİ O ŞAP-
ŞAL TELAŞI GÖRMİYİ.....

İSTERDİN BİLİYORUM, AAZIMDAN BİŞİY-
LER KAĞIRMAMI, AZCIK DAA SOYUNUP
DAA SAMİİMİ OLMAMI.....

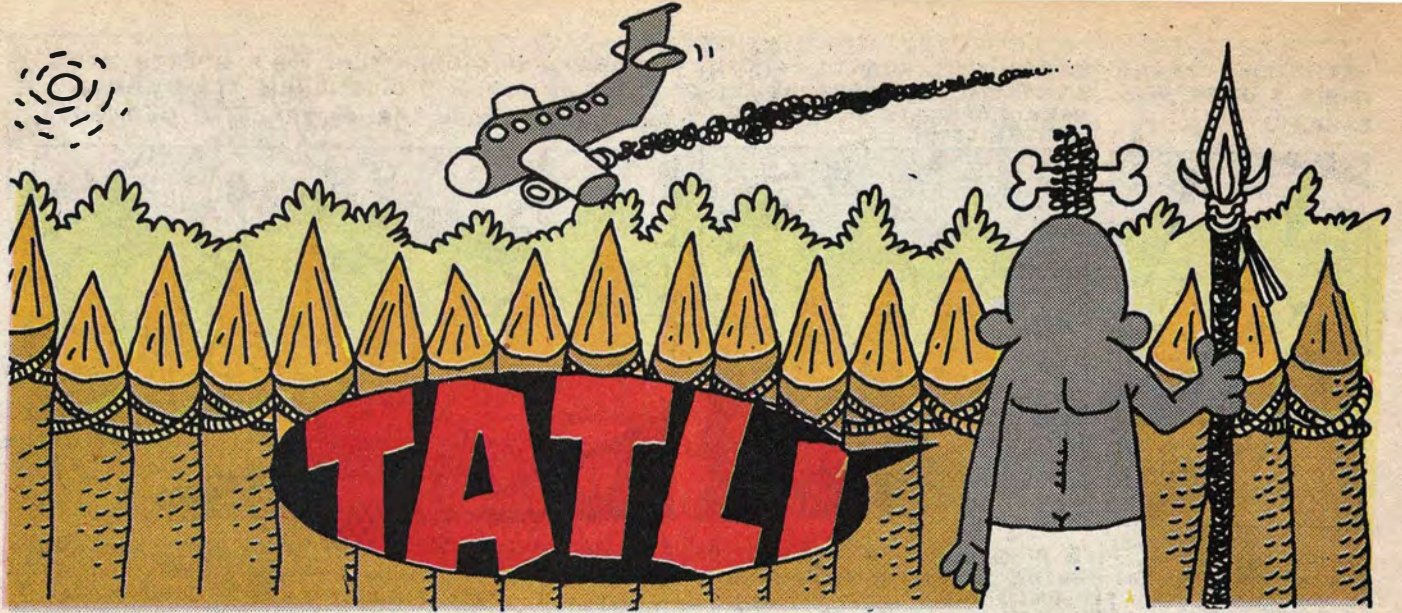

EN GÜZEL YERİNDE UYAN-
DIIN DÜŞÜNE, ERTESİ GECE
KALDIIN YERDEN DEVAHMETMEYİ, (HEY, Bİ DAKKA, BANA SON
Bİ ŞANS DAA VER)...

TAMAM, TESLİM OLUYORUM!..SÖY-
LİYCEM. ALLAH KAARETSİN. TÜM
BİLDİKLERİMİ SÖYLİYCEM.....

AÇ VE PARASIZ KALDIIM ANLARDA,
CANIM BİR KÖFTE İSTER, NE BİR
KÖFTE DÜŞLERDİM. O KADAR ZOR
LARDIM Kİ BEYNİMİ, DÜŞÜMDEKİ
KÖFTEMİN TADINI DAMAAMA KON-
DURUR, ONU ISIRDIIMI HAYAL EDER-
DİM.. GERÇEK BİR KÖFTE GİBİ..
O TADI YAKALARDIM, ÇOK AÇ OL-
DUUM, ÇOK İSTEDİİM İÇİN...
ÇOK İSTEDİİNİZ BİŞİNİ TÜM KAL-
BINİZLE DÜŞLEYİNCE, ENAZINDAN
TADINI HİSSEĞİYORSUNUZ. TER
DÖKÜP ONU ELDE ETMEK İSE,
KEYFİNİZE KALMIŞ BİŞİİ....

ERDİL YAŞAROĞLU

Havada bir uçak görürüz. Eski model bir kargó uçağıdır bu. Afrika'nın uçsuz bucaksız ormanları üzerinde yolalmaktadır. Birden uçağın motorlarından biri alev alır ve irtifa kaybetmeye başlar. Ağaçların arasına düşer. Bir süre sonra büyük bir gürültüyle patlar. Yakınlarda iki tane yerli vardır. Uçağın düştüğünü görürler ve koşarak uçağın yanına gelirler. Pilotlar ölmüştür. Sadece uçağın yolcuları olan bir aile kurtulmuştur kazadan. Baygındırlar. Yerlilerden biri babayı diğeri de anne ile çocuğu alır ve köylerine götürürler. Gece olur. Aile kazıklara bağlanmıştır. Kendilerine geldiklerinde, etrafta yerlileri görürüz. Yemek yemektedirler.

BABA: Aaaah n'oldu? N'oldu bize, neredeyiz? Ne zamandır baygınız?

YERLİ: Bi dakika. Teker teker sor. Biz akıllı bi kabile diiliz. Henüz gelişmekte olan bir kabileyiz.

ANNE: (Bağırır) Aman Allah'ım! Kemal! Bacağın yok! Bacağın kesilmiş!

BABA: Bana ne bağıryorsun. Sen kendine bak! (Kadının da bacağı yoktur. Baba yerliye bakarak söylenir.) Kendi de yapıyo. Bana baarıyo...

ANNE: Tamam. Özür dilerim. Belki biraz fazla tepki göstermiş olabilirim ama şunu da bil ki, bacağımı kendim kesmedim.

YERLİ: Aranızda tartışmayın. Biz kestik onları.

BABA: (Şaşkın) Niye? Niye kestiniz bacaklarımızı?

YERLİ: Kurtarmak için elimizden geleni yaptık ama, Şef'imizin karnı çok acıkmıştı.

BABA: (Korkar) Yani siz yamyam mısınız?

YERLİ: Bizim kabile vejeteryandır ama Şef'imiz yamyamdır. Bir tek O...

ŞEF: Tatlı yok mu tatlı?

YERLİ: (Çocuğu gösterir) Olmaz mı şef. Ne kadar istersin?

ANNE: (Şef'e) Aslında biraz bekleseniz. Bakın biraz sonra kendinizi tok hissedeceksiniz.

BABA: Hem doymadan kalkarsanız daha sağlıklı bir vücuda sahip olursunuz.

ŞEF: Tatlıdan vazgeçtim, şu ilk yediğimden biraz daha getirin.

BABA: Yav niye bizi böyle parça parça yiyorsunuz?

Öldürüp öyle yeseniz ya..

ANNE: Sen sus Kemal. Heriflerin işine karışmasana!

YERLİ: Buzdolabımız yok da. Böyle yapmazsak çabuk bozulursunuz.

ÇOCUK: Anneeee... Karnım acıktııı...

YERLİ: Al bundan ye biraz.

BABA: Ne eti o? Böyle her boku yedirtmem ben oğluma.

YERLİ: Hamfendi, kocanız size bok dedi. Duydunuz.

ANNE: (Baba'ya) Sensin bok!

BABA: Ne Sibel'in eti mi o? Orhan sakın yeme onu! Çok yağlıdır. Kolesterol yapar.

Benimkinden verin.

ANNE: Sensin yağlı! Pis domuz!

BABA: Sibel, lütfen burada tartışmayalım. Yaymamların önünde. Ayıp.

ÇOCUK: Anneeee... Karnım acıktııı...

ŞEF: Çok kilo aldım. Karar verdim artık tatlı yemiycem. Bu yüzden çocuğu serbest bırakın.

YERLİ: Büyüsün, ana yemek olsun, öyle yersiniz efendim.

ŞEF: Ben yatmaya gidiyorum. Herkes yatsın.

YERLİ: Efendim biraz daha yeseniz?

Ekmeksiz...

ŞEF: Yok. Doydum.

Şef gider. Herkes yatar. Çocuk serbesttir ve annesiyle babasının yanında oturmaktadır...

ANNE: Kemal! Kurtulmak için bir şeyler yapsana! Ne biçim erkeksin?!!!

BABA: Artık kurtulsak da bir anlamı yok. Hayatımız boyunca biriktirdiğimiz tüm parayı çorabıma saklamıştım. Şef onları da yemiştir...

Çocuk sessizce yanlarından ayrılır. Ancak uzaklaştığı zaman anne farkeder.

ANNE: Oorhaaaan! Nereye gidiyorsun?!!!

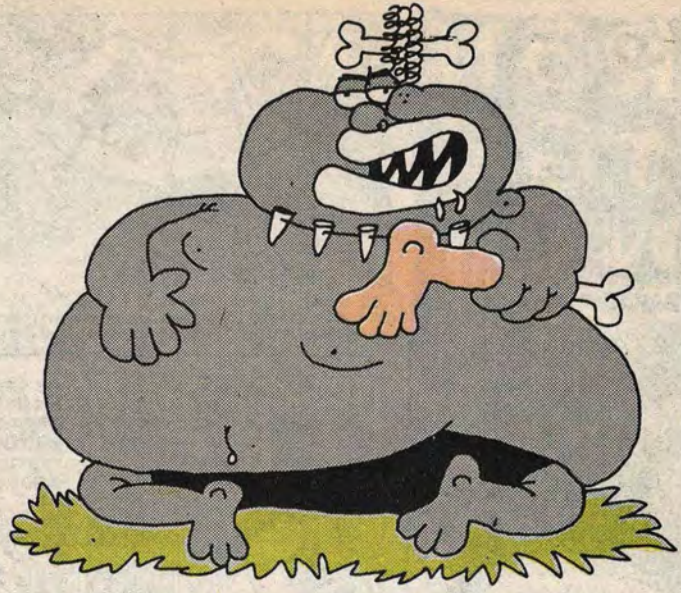
ÇOCUK: (Düşünür) Şef'i öldürsem onları yemez...

Çocuk Şef'in çadırının yanına gelir. Gizlice çadıra girer. Nöbetçiler uyuyordur. Gizlice çadıra girer. Etrafa bakınır. Büyücü maskesi ve bir tüy bulur. Maskeyi takar. Şef, sırt üstü uyumaktadır. Göbeğine oturur ve tüyü burnuna sürer. Şef uyanır. Çocuk korkunç bir çığlık atarak Şef'i korkutur. Şef kalp krizi geçirerek ölür. Çılgılığı duyan nöbetçiler içeri girerler. Hemen peşlerinden yerli de girer içeri. Şef'e doğru eğilir. Suratına tükürür. Tepki alamaz.

YERLİ: Şef öldü. Tatlı Şef'i öldürdü. Geleneğe göre Şef'i öldüren Şef olur. Tatlı yeni Şef'imiz!!!

NÖBETÇİLER: Tatlı yeni Şef'imiz!!!

ÇOCUK: Anneeee... Karnım acıktıııı...

YERLİ: Tatlı Şef'imizin karnı acıktı! Çabuk sofrayı donatın.

Yerliler mükemmel bir sofa donatırlar. Çocuk iyice karnını doyurur.

ÇOCUK: Offf... Amma doydum haaa...

Annemle babam nerede? Onları getirin bana.

YERLİ: Getirdik ya şef. Hepsini yedin...

ÇOCUK: Yedim mi?

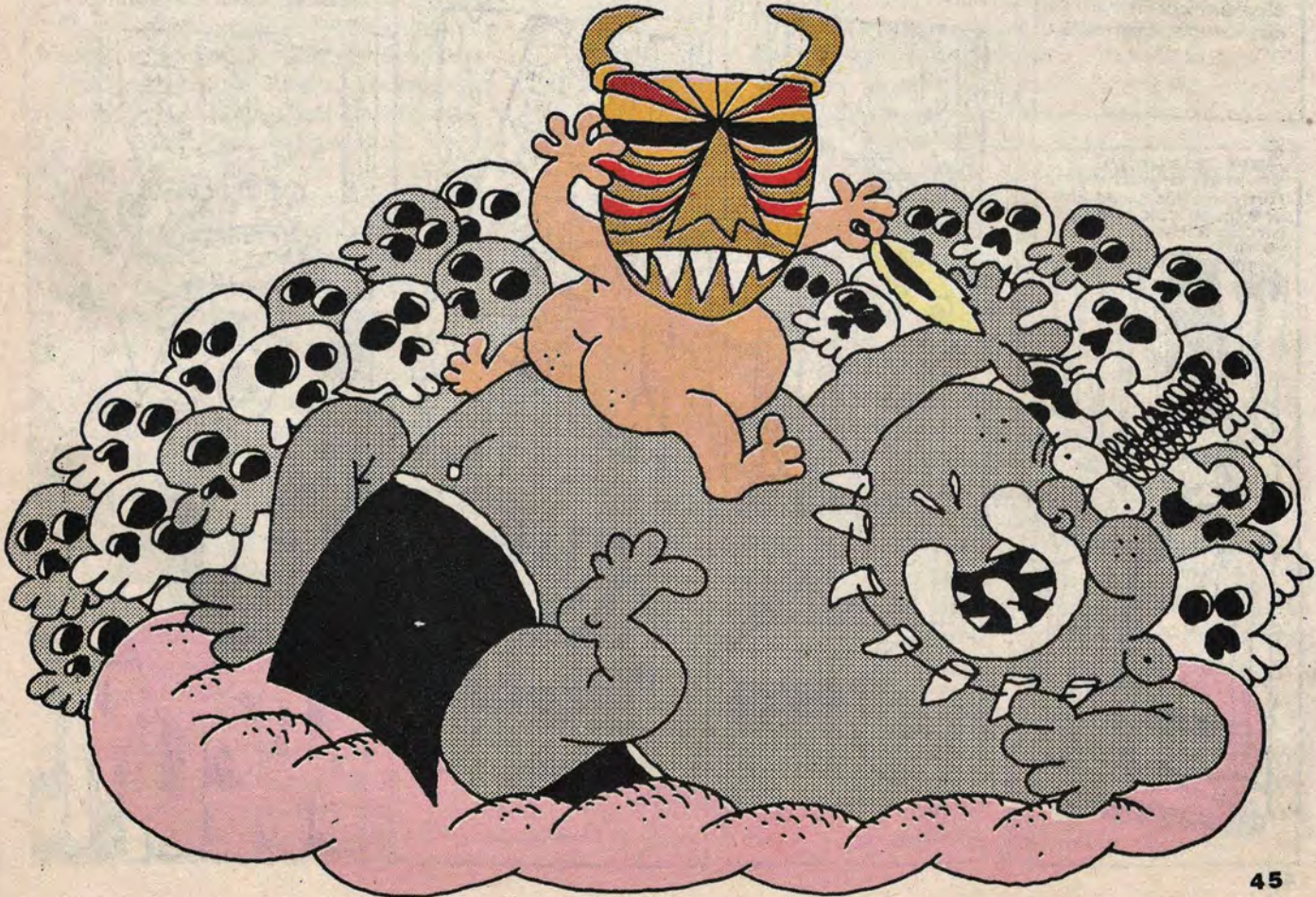
YERLİ: Evet Şef. Bizim köyün Şef'i yamyam olur. Gelenek böyle...

ÇOCUK: Tatlı da var mı?

YERLİ: Var.

ÇOCUK: Bana biraz tatlı getirin. Saklambaç oynıycam...

SON

RÖNTE GENCİ

BAHADİR BOYSAL

İnsan psikolojisinin en takıntılı, saplantılı ve vazgeçilmez alışkanlıklarından biri de röntgencilik tir...

Ama gözünüzü severim dikkat edin, röntgencilikle sapıklık arasında çok hassas bir fark vardır...

ALLAAM ÇOK GÜZELSİN ÇOOOÖÖÖK... SERE SERPE UZANMIŞ YATAGA...

HIMF! OLMAZ Kİ... BÖYLE DE YATILMAZ Kİ...

Ve eğer iyi bir rönt. gençiyse, zaman ve mekandan münezzehtir. Yani hiçbir şey engelleyemez sizi...

Karakter açısından da bir sınırlama yoktur size. İsterseniz en soyul ve yüz değeriye sahip olun, eğer özünüzde böyle bir saplantı varsa...

..ne yapıp edip röntlersiniz... Hedefiniz, villanızı çepçevre sarmış alt. kültür'ün içinden herhangi bir evde olabilir...

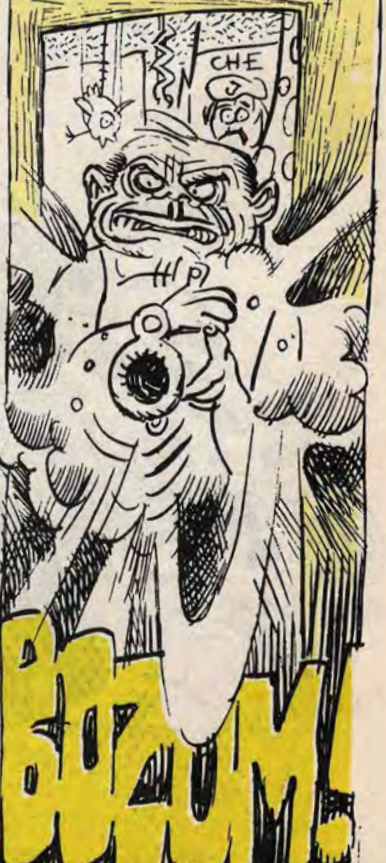
Çocuklarınız, karınız ve ilerleyen yaşınıza rağmen sapıklığınız...

..göze görülür bir hal alacak kadar tehlikeliyse...

..kızınılikle tedaviye ihtiyacınız vardır... Yoksa hayat sizin için her an ızdırıp verici olabilir...

BÖZÜM!

Siz masum alışkanlıkların adamısınız... O zaman...

..tetikte olmanızı tavsiye ederim ben...

Aylar süren, sıkıntılı abazarlık sendromlarının ardından...

OFFF..
RABBİM NELER YARATİYOR... ŞU ÇİTİRİN GÜŞELLİĞİNE BAK... NABİ İNİYOR ZEVKTEN AHESTE...

İki çılgın vücudun yılanısal sevgisine ayinini gözlerken...

..deliğe konan bir aptal sineğin konsantrasyonunu mahvedip yüreğinizi ağzınıza getirmesi...

AAAAAAAAAAAAHHH!

ANAAAN!

Ve bir anlık çığlığın sonunda gelen kaçınılmaz ceza...

..sadece cinsel tercihinizi değiştirmiştir... Oysa tutkulu saplantınız daimidir... Mutlu röntler dileriz...

A-HAYYY!
CANIMMM...
HERKUL'ÜLÜM... NASI EZİYÖ KIZI ÇİTİR... NASI... NASI...

BALAT HİKAYELERİ

Gani Müjde

Enter'e bastım.

Mouse'i klikledim...

O kamyonet geldi karşıma...

20.Yüzyıla ilgili bir CD-Rom'un dataları arasında Muharrem abi'nin kamyonetini gördüm. Kamyonetin ön plakasının üstündeki deliğe sokulan demir bir kol ile çalışan Liaz marka kamyonet, astımlı bir hastanın öksürük nöbetinin ardından çalışmaya başladı. Mis gibi egsoz kokusu geldi burnuma. Eski araçlardaki deri döşemelerin uzun kilometrelerden sonra aldığı çukolata kokusunun tadını damağımda gezdirdim bir süre... Sonra muharrem Abi'nin kamyonetinin yanında buluverdim kendimi.

Balat'ın en delikanlı abisiydi Muharrem abi. O yıllarda moda olan iri madalyonu hariç 125 kilo filandı...

Kilosunun dövüşmesine engel olduğunu bildiğinden kavgaları çok kısa sürerdi Muharrem abinin. Yanına yaklaşıp bir kafa... Tamamdır...

En büyük silahı kafasıydı... Ve kafası genel olarak iyiydi... Hamdi'nin yerinde bir şişe votkayı devirip sabah kahvaltısını tamamladıktan sonra işe çıkardı. Halden manavlara sebze, meyve ve muhabbet taşırdı.

"Halde kavga çıktı. Üç kabzımla birer kafa çaktım. Adamlar Cemil'den gol yemiş gibi oldular Yaşar abi"

"Helal sana Muharrem"

Muharrem abi yarı ayık kafayla kamyonun marş deliğini zorla bulur onu takar ve biz çocuklar ilahi bir tören izliyormuşçasına sesimizi çıkarmadan toplanırdık kamyonun başına... O demiri büyük bir huşu içinde çevirir, kamyon bir iki nazlanmadan sonra bizim sevinç çığlıklarımızı bastırarak homurdanmaya başlardı.

"Ya ya ya şa şa şa şöför amca çok yaşa"

Böyle bağırmanın bir nedeni daha vardı elbet. Bayram günlerinde Muharrem abi kamyonunu süsler parasız çocuk gezdirdi... Kamyon Balat ve Fener'in iri parke taşı yollarını arşınlarken biz arkada olanca gücümüzle bağırırdık.

"Ya ya ya şa şa şa şöför amca çok yaşa"

Muharrem abi de en mağrur edasıyla direksiyona kurulur, sabah votka kahvaltısı ile yıkanmış gözlerini yarı açık, yarı kapalı tutarak cadde ve sokaklarda hızla yol alırdı. Çocukları gezdiren diğer kamyonların ve at arabalarının aksine para almazdı Muharrem abi. Bu yüzden her bayram sabahı küçük avuçlarımıza sıkıştırdığımız bayram bahşişlerini huzur içinde cebimize koyar Muharrem abinin yolunu gözlerdik.

"Ya ya ya şa şa şa şöför amca çok yaşa"

Onun kamyonu öksüre tıksıra caddeye girdi mi Bayram o zaman başlardı bizim için.

"Ya ya ya şa şa şa şöför amca çok yaşa" çığlıkları arasında çevik olanlar kamyonu binmeye çalışır. Çevik olmayanları da Muharrem abi askılı pantolonlarının askılarından kavrayarak kamyonun sebze ve meyvelerden ıslanmış kasasına atardı. Ve bu bayram gezmelerinden birinde kimsenin beklemediği birşey oldu. Muharrem abi çocukları doldurmuş giderken içkinin de verdiği mahmurlukla olsa gerek direksiyon başında sızdı kaldı...

Direk...

Ve kamyonun kasasından düşen bir çocuk...

Muharrem abiyi mahkeme tedbirsizlik sonucu ölüm ve alkollü araç kullanma suçlarından beş yıl hapse mahkum etti. İki yıl yatı Muharrem abi... Ziyarete gelen mahalle esnafı her gittiklerinde daha bitmiş ve erimiş görüyorlardı Muharrem abiyi...

"Ölenle ölünmez Muharrem. Bir kazadır olmuş. Çıgarsın kamyonetinin başına geçip tekrar çalışsın"

"Kamyoneti görmek istemiyorum. Satın, parasını o çocuğun ailesine verin"

İki yıl sonra Ecevit'in genel affıyla çıktı Muharrem abi. Ecevit onu affetmişti ama Muharrem abi kendini hiç affetmedi. Çünkü o kendi vicdanında kendini müebbet mahkum etmişti. Bir iki kamyonunda şöför olarak çalışma teklifi geldi, denedi ama olmuyordu işte...

"Ya içki, ya şöförlük evladım. İkisi birden olmuyor"

"Ben seçimimi yaptım Yahya Dayı. Başka bir şöför bulun..."

Eskisinin üç katı içiyordu ama aldığı alkol vicdanını temizlemeye yetmiyordu Muharrem abinin.

Bir sabah erken uyananlar Liaz marka kamyonla vurarak çocuğun ölümüne sebep olduğu direğin dibinde buldular Muharrem abiyi...

Direğe kafa attığını söylemiş bazı görgü tanıkları.

Ertesi gün cenazesi kaldırılırken bağırarak geldi içimden.

"Ya ya ya şa şa şa şöför amca çok yaşa"

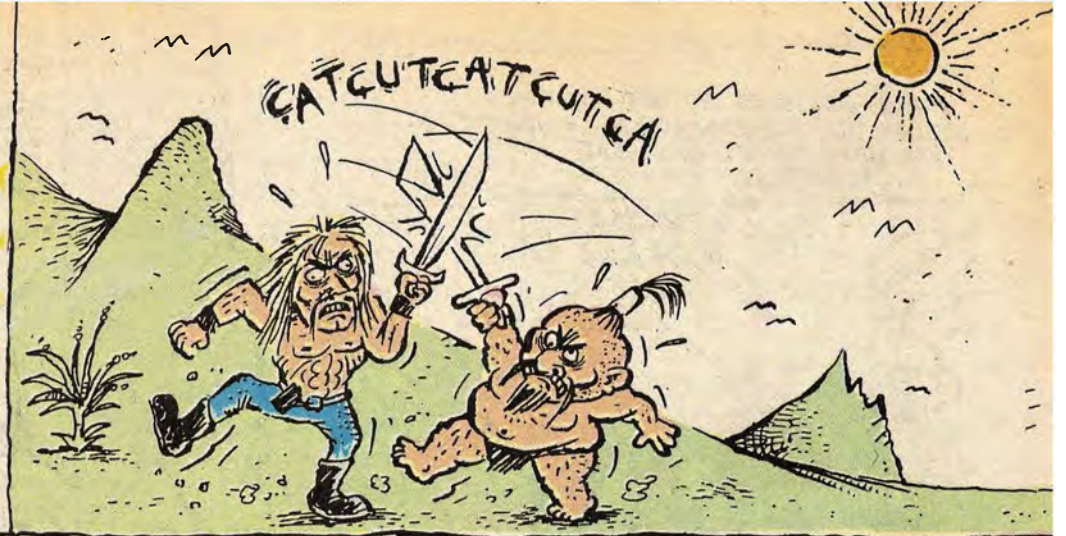
Ama Muharrem abi yaşamıyordu artık.

İstese devirirdi o direği.

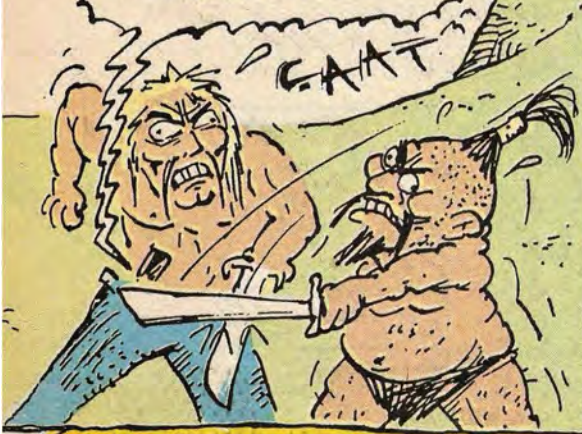
BOYSAL 96

MALKOÇOĞLU EFSANESİ

GÖKHAN DABAK

DRÜLÜLÜLÜLÜLÜ...

BUYRUN, BEN
MALKOÇOĞLU...

KÖR OLMAYASICA!.. NERDE
KALDIN?! GENE NE HALTLAR
KARIŞTIRIYOSUN?..

KARICIĞIM, İŞİM UZADI BİRAZ...
BITİRİR BITİRMEZ GELECEĞİM!..

YALANCI!.. YALANCISIN SEN!.. KİMBİLİR HANKİ
ŞİLLİĞİN KOLLARINDASIN!.. ALDATIYOSUN
BENİ ALÇAAK!.. ÜHÜ HÜ HÜÜÜ!..

FEKAT KARICIĞIM, SENİ KİMSEYLE
ALDATTIĞIM YOK... DUYMUYO MUSUN
KILINÇ ŞAKIRTILARINI!..

HAY AKSİ! BAK TİKKATİMİ DAATTIN!.. UFAK DA OLSA BİR
KILINÇ YARASI ALDIM... EĞER GEBERİRSEM KİNA YAKARŞIN
KİÇİNA!.. NE CİNS HATUNSUN YAA!.. ÇATTIK BE!..
ÇIK ÇIK ÇIK...

HÜHÜ! SİZ ERKEKLER HEP BÖYLESİNİZ!..
BENDEN UTANMIYOSAN ÇOCUKLARINDAN UTAN!
BAK NASIL DA ÇIĞRIŞIYOLLAR
BUBA BUBA DİYE!..

BUBAAAA!
BUBAAAA!..

BOO...

BANA BAK KADIN, KAFAMI
ATTIRMA BENİM!.. BURDA CANIMI
DİŞİME TAKIP SAVAŞIYORUM!..
KİM İÇİN?.. SİZİN İÇİN,
HIYAR!..

ÜHÜHÜÜ!.. GENE AGRESİFLEŞTİN! ÇUCUKLARIMI
ALIP ANNEMİN YANINA GİDİCEM!.. BENİ
ALDATMANA DAYANAMIYORUM... HÜHÜHÜÜÜ...

YAV BİLADER, GÖZÜNÜN YAĞINI YİYİM,
ŞU KADINA Bİ SEY SÖYLE!.. KENDİSİNİ
BAŞKA BİR KADINLA
ALDATTIĞIMI SANIYO!..

ZIP!

SWISSSS!

PEKİ, VER
BAKALIM...

YENGE ŞU ANDA SAVAŞIYÖZ...
ÖYLE KARI KIZ OLAYI YOK
YANI!..

ÇOK
SAGOLASIN
BİLADER!..

FAT

HÜÜ!.. İNANMIYORUM İSTE!..
SİZ ERKEKLER HEP AYNISINIZ!..
ARANIZDA ANNASTINIZ
DİMİ ÜHÜÜ!.. YALANCILAR!..
HÜHÜÜ!..

ULAN NE GERZEK Bİ KARIN VAR YAA!..
BEN OLSAM HEMEN BOŞARIM!..

LAYYN! LAYYN!.. KARIMA LAF
SÖYLETME LAYNN!..
GEBEERRR!..

ÇAT

TAMAM KARICIĞIM, KİM BİTTİ!..
DERHAL GELİYORUM SICAK
AŞK YUVAMIZA!..

OH,
ERKEKİM
BENİM!.. SENİ
HASRETLE
BEKLEYECE-
ĞİM!..

SON..

KERALTOYAZILARI

ABDULLAH SOKAK MİTOLOJİSİ

ÖNEMLİ NOT: Aşağıdaki yazı, yamuk bir ağızla ve yüksek sesle okunmalıdır.

Bir deli, çöpür suratı, elinde ıslak paçavra, vurur duvarlara, köşe başlarına. Şaklatır ve akar suratlar, bir çocuk, elinde kiremit, boyar duvarlara yapışmış vücutları. Başlar deli konuşmaya çamur suratlarla, bir polis gelir kimlik sorar, canlanır vücutlar uzaklaşır, bir tek sen kalırsın Mazgal Caner, kuyu gibi her sıvıyı yutarsın, bir tek büyük pislikler kalır geçemeyen. "Seni korkusuz tembel. Ne var gülecek? İnkâr etme elinde şarap var ama sen de aynı deli çamurdan yaratıldın."

Hani sen gitmesen seni aramazdı yenge o alternatif kahvede, o itti tanırın, senin yokluğunu fırsat bilip, rahatsız etmiş, hani olay kapanmış, adam layığını buldu, o yüzden anlatıyorum, yenge kahveye girmiş, bu hergele senin uygunsuz bir durumda bulunduğunu, ama kendisiyle de idare edebileceğini bildirmiş, ne de olsa orası "alternatifçi" kahvesiymiş, yengeye de senin "uzatmalı"yı kast ederek "alternatif yenge" ismini takmış, bak dalgasını da geçiyor. İlk yenge ağzının payını vermiş ama hirsından hala ağlıyormuş, yanımıza geldiğinde sen gülüyordun, o ağlıyordu, sana farketmemeye çalışıyordu, senin de farkedeceğin yoktu ya, nişanlın fikrini değiştirdi, ağladığını belli etti, derken sen ciddileştin, ben anlarım senin ciddiyetini ama yenge bilmez. Ne oldu diye sordun ve sana en yakın camı kırdın. Kahveye daldın. İlk iş kapıyı sıkıca kapamışsın, kısa bir sorgulama, olay küstahça ortaya dökülmüş. Ağır çalışmışsın, timsah gibi mazgal dişlerin kan emmek için, kısa, kalın, kesik içindeki kolların yeşil düğmelerle pul pul kaplanmış. Yuvarlak masaların arasında, altında kız kovalayan maytap misali, ah hesap edememişsin arka kapıdan sıvışıp kaçmış. Peşindesin. Deli gibi koşuyorsun, ne o, bakkala sapıyorsun. Ulan zamanı mı şimdi? Yarım ekmek arası kaşar, "Hayrola Caner, böyle kanter içinde?". Eğiliyor bakkal, biraz uyuz, dolaptan alınan kaşar özenle dilimleniyor, hüner sergileniyor, tam yüz gram, çtır çtır ekmeğin bölünürken boşalması, pala bıçağı tezgahtan kapıyorsun, ulan yılların kaşar bakkalını bile tezgaha getirirsin sen, ulan lanetin herkese. Parmak izi olmasın

hesabı, kese kağıdında bıçak, bakkalın parmak izleri ve hiçbirşeyi hatırlamıyorsun. Bilincin yerinde, deli gibi değil, Afrika stili koşuyorsun, herif çoktan kaybolmuş, ama koku alıyorsun belli bulacaksın o itti, tramvaya atlıyorsun, elin tokat atar pozisyonunda, yol boyu asılıyorsun.

Galatasaray'da acılı analar, Urfalı bacılar, kayıp insanların vesikalıkları, polis panzerleri, meydanın eski sahiplerinden bir kaç ölü barış güvercini, gazeteciler. Herkes aradığının peşine senin gibi düşse, ilaç için bi kişi kaybolamazdı Mazgal abi. Ömer Hayyam'dan aşağı Kasım-paşa'ya koşuyorsun. Ayık kafayla olmaz bu, ona buna çarpıyorsun. Bir polis "Dur" diyor, "Nereye koşuyorsun?", yollar ıslak, cevabın şirin, göğre bakıyorsun, "Doğru" diyor polis, "yağmur yağıyor, ben ne y.raama duruyorum..." Farklı yönle koşuyorsunuz.

Uzatmayayım, herifi yakaladığında çok şaşıyor, iddia ettiği gibi poposu sıkıymış ama bıçak da keskin, enlemesine dalıyorsun, dört yapraklı yonca misali dersini alan sahibine artık hep şans getirecek, ulan ne gülüyorsun, bak gururumu kırıyorsun, herif emniyet müdürünün akrabasıymış, seni yakalayana ödül var, sana mazgal dedik, parmaklık olma, gerçi hep arkasında olduktan sonra, ha parmaklık ha mazgal, kızma be abi, bacını aldysak hata mı ettik, hergün iki posta baklava, yanlış anlama, karakola yolluyoruz, seni affettireceğiz abi, hayat böyle mazgallarda, yer altında geçmez abi. Hani akıl vermek gibi olmasın, türünün devamı için. Özledik seni, herkes bir gelir, iki gelir. Ne yiyip ne içeceksin, gir cezayı çek, gaddar olma. Bilirim, aşk seni kısa süre alakadar eder ama yenge de çok beklemes, afersin koca yaz bir çiçekle geçer mi? Unutmadan, Teoman Abi, senin çok sevdiğin pembe baldan yolladı, bıçağını geri istiyor.

Mazgal bu nefessiz konuşan garırmazcının poposunu enlemesine kesmek ister ama gıgını çıkartmaz, pembe bala uzanır, bıçağın ucuyla kavanozu açar, balı yer, cebinden tomarla para çıkarır, balla palanın bedelini öder. Mazgalı açar, misafirini uğurlar. Abdullah Sokak'ta, parke taşların arasında bir delikten, önce bir çift siyah kundura görülür, çıplak bilekler ve kıllı bacaklar, sonra kahverengi paçalar.

CAN TATLI

NE RUHSAL VEBASIY-
MIS...BU METAFİZİK YALAN-
LARLA ÖĞRENCİLERİ KİŞİKTİYO-
LAR. HEMEN POLİS ÇAĞIRIN...

Uğur Durak

NAİF ABİDEN NAİF SORULAR

- 1) BİR ÜLKENİN YÖNETİCİLERİ HEM DÜŞÜNCEYİ SÜC SAYAN YASALAR YAPIP HEM DE DÜŞÜNEBİLEN İNSANLAR YETİŞTİRECEK BİR EĞİTİM SİSTEMİNİ HİÇ ONAYLARLAR MI?!
- 2) NEDEN, HİÇ "YALAN" DOĞRULUĞA KARŞI KENDİNİ SAVUNMAK ZORUNDA KALMIYOR DA, HEP "DOĞRULUK" YALAN VE İFTİRAYA KARŞI KENDİNİ SAVUNMAK ZORUNDA KALİYOR?
- 3) NEDEN DÜNYANIN HER YERİNDE BİR SEKRETER, BİR ÇOK ADAYIN ARASINDAN SEÇİLEREK ALINIRKEN, MİLYONLARCA İNSAN HAYATINA MALOLAN BİR "SAVAS YA DA BARİS" İÇİN HİÇ BİR SEÇİM YAPILMAZ?..
- 4) NEDEN SİYASİ PARTİLERİN PROGRAMLARI HEP FOS ÇIKAR?..

HER ŞEY-
DEN EN
ZOR OLAN
NEDİR?..
SANA EN
KOLAY
GELEN:
GÖZÜMÜN
ÖNÜNDEKİNİ
GÖREBİLMEK
GOETHE

DOKUNDURAN DOKTOR

DOKTOR BEY, KARIMI SABAH, AKŞAM DEVAMLİ DÖVÜYÖM... BU MAĞOLUKTAN KURTULMAK KİBAR. YUMUŞAK Bİ İNSAN OLMAK İSTİYÖRÜM...

ANLAŞILDI!... SİZİ BÖL BÖL ADAĞAYI YAZIYORUM BEYFENDİ!..

GİDİN GELİN İÇİN, HİÇ BİŞEYİ NİZ KALMIYCAK, HATTA KARINIZDAN BİLE DAYAK YİYECEĞİNİZDEN EMİNİM!..

DOKUNDURAN DOKTOR...

Şimdi ne ilgisi var diyebilirsiniz ama, peki adaçayında bol miktarda dişilik hormonu "ÖSTROJEN" bulunduğunu biliyor muydunuz?..

BU RUHSAL VEBADA NEY- MİŞ ULAN? ÇOCUKLARIMA KÖTÜ ÖRNEK OLUYOSUNUZ KALDIRIN BU BÖK KÖŞEYİ...

DÜNYAYA BÜYÜK BİR HIZLA YAKLAŞMAKTA OLAN DEV GÖKTAŞINI MUTLAKA DURDURMALIYIZ!.. ELLERİMİZİ KALDIRIYORUZ, ENERJİLERİMİZİ YOĞUNLAŞTIRIYORUZ VE GÖKTAŞINI UZAYDA YAKALAYIP KİYAMETİ ÖNLÜYÖRÜZ... HAYDI MÜRİDLERİM!..

OOUUM!

AHH!

SANGIR

KÜT!

AHH!

BÜYÜK GURU

Anaa gitti herifin kafa! Ulan daha mahalle çocuklarının attığı küçücük bi taşı durduramıyoruz da, koca göktaşını durdurma ya müzük yeter mi?! İyisi ben aralardan yavaş yavaş tüymecce bi daha da buralara aidat vermemecce!..

O. evrenin çesitli dalga boylarında titreyen enerjilerden meydana gelen bir bütün olduğunu görür... Fakat gördüğü içinde başı bir türlü deritten kurtulmaz...

YALNIZ ADAM

AA! BAKIN BİZİM ÜSTÜMÜZDEKİ DAİREYE YENİ TAŞINAN DÜTÖŞ GİDİYO...

BU HERİF İPNE DİR... BAKSANIZA DE- VAMLİ TEK TAKILIYO, YANIN- DA HİÇ KIZ OLMUYO!..

VAY PUŞT VAY!.. DEMEK BAŞKA YER BULAMAMIŞ, GELMİŞ BİZİM APARTMANA YERLEŞMİŞ...

Aa! Hissediyorum ya, res- men birilerinden üzerime pozitif enerjiler yağıyor... Bendeki negatifler de on- lara gidiyor... Hakkımda dedi- kodu yapıyorlar demek ki he he he!..

He hah, he

3 D. Savaşından sonra dün- ya bizim- dir...

ÖNCE SİNDİR, SONRA VERSİN!

Vedat Günyol'a saygıyla

Gel yavrum, otur şöyle. Çay içer misin yavrum? Çay getirin oğlum.

Yazdıklarını okudum yavrum, eline sağlık. Güzel yazmışsın. Niye bu kadar uğraştın? Bunlar televizyon seyircisine geçmez. Halbuki ben sana demiştim güzel yazmaya çalışma diye. Çayını soğutma yavrum.

Şimdi şöyle, adam bütün gün çalışıyor, kafa yoruyor, ne bileyim, amirine sinirleniyor, ustasına bozuluyor, ay sonunu nasıl getiricem diye başını ağrıtıyor. Sonra evine geliyor, Allah ne verdiyse yiyor, çekiyor pijamalarını, geçiyor televizyonun karşısına. Bu adamı üzmemek lazım. Yorulmamak istiyor bu adam. Çayını yudumlarırken keyiflenmek, gülmek ve hatta eğlenmek istiyor. Çay dedim de, tazeleyin oğlum.

Ne diyordum, hah, pijamalı adam. Bu adam n'apsın Gündemde Sanat Var!'. Bu adamın gündeminde kira var, mutfak var, okul masrafı var, belediye otobüsü var, kupon derdi var. Yani senin bu yazdıklarınla ilgilenmez bu arkadaş, Kemal Sunal'ı sever. Kendisinden daha alık ve daha çaresiz birisi ona üstünlük duygusu verir, salaklıklarına güler, ayrıca onu sevdiği için -tesadüfler sonucunda- mutlu sona ulaşmasından haz duyar. Sonra bu adam Televole'yi sever, Paparazzi'yi sever, bu gibi şeyleri sever, gözünde büyütüp hayranlık duyduğu herkesi buralarda görür; evini ilk defa kameralara açan top cambazlarını, birbirlerini havuza iten mankenleri, silikon azmanı göğüsleri, saçları jöleli medyumları, ipne kılıklı organizatörleri, felekten çalışan geceleri, Demirel'in, Erbakan'ın ve illa ki Sabancı'nın taklitlerini çok

BOYSAL 96

başarıyla yapanları, imajdan imaja koşan ses sanatçıları ve magazin her türlüşünü görüp keyiflenir, zenginliğe hayranlığı artar.

Yavrum, sigara al. çay? Oğlum, çay getirin, fincanla getirin. Limon da olsun.

Şimdi, senin bu yazdıklarının rating şansı yok, bir. Siyasi açıdan tehlikeli, iki. Boş yere bu kadar efor harcamaya, üç. Otur bi mahalle dizisi yaz, acısıyla tatlısıyla ve daha çok tatlısıyla o mahallenin küçük ama mutlu, hayat dolu, iyi insanıklarının yaşadıklarını yaz; esnaf kalender olsun, paraya pula fazla önem vermesin, bakkal hacı amca olsun, kasap sinirli ve karadenizli olsun, manav şişman da olabilir, bitirim de olabilir. Yok, kahveci bitirim olsun, çırağı fırlama olsun, biri Fenerli, öbürü Gassaraylı olsun. Sürekli kapışsınlar. Dizin kahramanları üç çocuklu bir aile ol-

sun, adam deminki pijamalı gibi memur olsun, karısı dedikoducu ev hanımı olsun, büyük çocukları komşunun kızına aşık olsun, paragöz bi ev sahipleri ve yarı bunak bi dedeleri olsun. İşte bu yavrum. Sen bu malzemeyle iyice bi köpürt. Oğlum, çay getirin.

Aman ha, bu insanlar fazla politika konuşmasın, ööyle, kendi hallerinde olsunlar, ama bak bi tane entel olabilir, uzun saçlı, küpeli falan, çocuklar onla dalga geçsin, mahalleli söylediklerini anlamasın, imge-mimge falan. Cınnet geçirip kocasını doğrayanlar, karısını hastanelik edenler olmasın, mahallede ikamet eden eşcinseller olmasın, parasızlıktan fahişelik yapanlar da olmasın, bunları reality show'la-

ra bırak. Sen ortadan yaz.

Bakma, biz de iş gereği yapıyoruz. Ben entelektüelliği de bilirim, biz ayırırız, halk ayırır. Daha dün gece bir Greenaway filmi seyrettim, üstüne Camus'nün Yabancı'sından 13 sayfa okudum, hem de orijinalinden. İşte sen de, ben de Yabancı'yız bu topluma, n'apalım. Çay? Oğlum.

Yoksa, senin yazdıkların hakka ten güzel. Ama toplum, Ülkü Ocakları'nı tiye alan bir diziye hazır değil, pijamalı ve ailesi ve benzerleri sevmeyenler bunu, çok fazla da tepki, eleştiri alır, aman ha. Sen bu diziyi fazla gösterme yavrum.

Bu işlerde örümcek gibi olacaksın, vur kaç, beş dakkada Beşiktaş. Örümcekler avlarını yemeden önce sindirirler yavrum. sen de öyle yap, önce bi sindir. Devamı gelir. Çay?!

Vedat ÖZDEMİROĞLU

2001

FEZA FATİHLERİ

KAAN ERTEM 4.BÖLÜM

SON

OKUR MEKTUPLARI

Sevgili L-Manyak Çalışanları;

3.sayınızı da aldım ve büyük bir zevkle okudum. Tabii okur mektuplarını da. Sizleri biraz abartılı şekilde eleştiren iki mektup dikkatimi çekti. Övülmek kadar eleştirilmeniz de gayet doğal. Ancak, eleştirilerde biraz mantıklı ve yapıcı olmalı. Ben yapılan eleştirileri pek de isabetli bulmuyorum. (Yine de fikirlerine saygı duyuyorum.)

Yaşım 28. Bankacıyım. Okumayı öğrendiğim yıllarda, Gırgır dergisi ile tanıştım. Aralıksız 12,13 yıl okudum. Bu arada Fırt ve Çarşaf gibi dergileri de takip ettim. 90'lı yıllarda Limon, Pişmiş Kelle, Avni gibi dergilerle haşır neşir oldum. Karikatür sanatını çok ama çok seven bir insanım. İnanır mısınız, beni etkileyen bir karikatürü aradan yıllar dahi geçse unutmuyorum. Kendim de çizerek olmasa da, mizahi yazılar yazarak hep bu dünyanın içinde olamaya çalıştım. Son yıllarda Leman, şimdilerde de L-Manyak ile olan yakınlığım başladı. Her ikisi de mükemmel. Kadrolarındaki elemanlar müthiş yetenekli. Ürettiklerinizi en ince ayrıntısına kadar inceliyorum. Çok sıradışı, harika komik şeyler. Eleştiride bulunan arkadaşların, 70'li yılların mizah dünyasını yakından tanıdıklarını sanmıyorum. Tanışmış olsaydılar, aradaki farkı anlayabilmeleri, kıyaslayabilmeleri daha kolay, eleştirileri de daha yapıcı olurdu. O zaman üretilenler de çok

güzeldi ama bu kadronun ürettiklerinin yanında çok tatsız tuzsuz, yavan kalıyorlar. Fark, ayrıntılarda gizlidir. (Anlayana)

Türk insanı bence çok komik. Kullandığımız dil de öyle. Bu durumda her ikisi de mizah alemi için esas malzemeyi tşkil ediyor ve bu kadro da bu iki özelliğin en ince noktasına kadar inerek çok klas şeyler ürettiyorlar. Sözün kısası, bu düşünceme katılan okurlar L-Manyak'da mizah adına harika şeyler bulup zevkini çıkarabilirler. Sizler çok iyisiniz. Gerçekten iyisiniz...

Mizah tanrısı hep sizinle olsun. Sevgiyle

İlkan Karakoyun / Denizli

Sevgili Banka Çalışanı,

Mektubunuzu aldık ve büyük bir zevkle okuduk. Bizleri abartılı şekilde öven bazı cümleleriniz dikkatimizi çekti. Bu gayet doğal ama, övgüler de biraz mantıklı ve yapıcı olmalı. Biz yapılan övgüleri pek de isabetli bulmuyoruz. (Yine de fikrinize saygı duyuyoruz.)

Övgüde bulunan arkadaşların 2010 yılının mizah dünyasını yakından tanıdıklarını sanmıyoruz. Bugünlerde üretilenler de güzel ama, gelecekteki kadronun yanında, bizim yaptıklarımız tatsız tuzsuz ve yavan kalacak. Ayrıca "Fark ayrıntılarda gizlidir" demekle ne demek istediğinizi anlamaya kapasitemiz yetmedi. Sonra o kadar da iyi değiliz; baksanıza geçen ay yaptığımız aynı sözcüklerle cevap verme esprisini yine yaptık, sıkırtı artık bu.

Son olarak, dergimizde Mizah Tanrısı adında biri çalışmıyor.

Kıymetli LeMan & L-Manyak

Yazar-çizerleri ve bu dergilerin hazırlanmasında emeği geçen bütün personel; öncelikle hayatımızın vazgeçilmez parçaları konumuna gelen bu ürünleri binbir zahmet, çaba ve özveriyle bizlere sunduğunuz için kendi adıma ve kuzenlerim adına sizlere teşekkürü borç bilirim.

LeMan ve L-Manyak'a bir bütün olarak baktığım için şahıslardan yola çıkmayacağım. Çünkü bu dergileri tek tek ele alıp, köşe köşe değerlendirmeye kalksak bunlar dergi olmaktan çıkar.

Tarafınızdan L-Manyak'ın 3.sayısında Okur Mektupları'na verilen cevaplar gerçekten de çok hoştu. Size yöneltilen eleştiriler

arasında yapıcı olanlarının yanısıra birkaç tane de size haksızlık etmiş olan arkadaşlar da vardı.

Benim sizden ricam, siz de uygun görürseniz okur mektuplarına en azından bir sayfa daha fazla yer ayırmanız olacak.

Sizleri beni sevdiğinizden daha çok seviyorum.

Sevgilerimle

Fatih Cündü

Kusura bakma ama, kimin kimi daha çok sevdiği hiç belli olmaz Fatih Bey. Tek başına buca yazar ve çizeri ne kadar sevebileceğini sanıyorsun ki?! Hi? Ama biz burada otuz küsur kişiyiz haberin var mı? Valla üzerine çullanıp, seni bir seversek görürsün gününü, şirin şey!

Bak, sırf sen istedin diye okur mektuplarını da üç sayfaya çıkardık. İsrar edersen dört, beş bile olabilir. Hatta canın, derginin kapağına kurdela ya da sayfa aralarına kurutulmuş kelebek leşi gibi şeyler çekerse, hiç çekinme, ara. Seni kıracağımıza kafamızı kıranız.

L-Manyak okurlarına;

Mart sayısında, L-Manyak hakkında birçok olumsuz eleştiri mektubu vardı. Bir o kadarını da çevremde duydum ve bunların hiçbirine katılmıyorum. Öncelikle beni şaşırtan L-Manyak veya LeMan okurunun bu kadar düşüncesiz olmasıydı. 1989'dan beri Limon (LeMan) okuyorum ve ülke gündemini bu kadar iyi takip edip eleştiren bir çalışmaya saygım büyük. L-Manyak boş sayfalarla dahi basılsa almaya devam ederim çünkü harcanan emek çok fazla ve en önemlisi bu tür bir çalışma Türkiye'de ilk kez yapılıyor. En azından bunu takdir etmek gerekir. İlk sayıdaki tepkinizi anlayabiliyorum. İlk kez yapılan ve sizlerin de ilk kez gördüğünüz bir tarzıdır. Fakat 2. ve 3.sayılar lütfen saygı gösterin ve aydın, ilerici olması gereken (düşünülen) okurlar; bu çalışma ve emeğe saygı gösterin lütfen.

Sevgiyle.

Murat Karademir
Adana

Sevgili Murat,

Umanız demek istediğin, "Boş sayfalarla basılsa bu halinden daha iyi olur" değildir. Eğer böyle birşeyi kastetmişsen, adresine gönderdiğimiz 40 ton boş kağıdın ve iki lahmacunun parasını bir zahmet banka hesabımıza yatırver. Bir de daha önce elden aldığın beşyüzbin vardı, onu da unutma.

Sevgili L-Manyak

Derginizin 3.sayısını aldığım da hakkınızda eleştirilerin çoğunun olumsuz olduğunu gördüm. Bence size bayağı haksızlık etmişler. Onlar için sizin kusurlarınızı (olmasa bile) ortaya çıkarmak o kadar kolay ki. Sizin bu dergiye çıkarana kadar bir taraflarınızı yırttığınızı, gecenizi gündüzünüze katarak, gözleriniz uykusuzluktan pörtlere

yene kadar yazıp çizdiğiniz gözardı ediyorlar galiba. Sizin bu kadar çalışmanıza rağmen onların tek yaptıkları dergiyi şöyle bir karıştırıp sonra (hiç utanmadan) sizi eleştiri yağmurlarına tutmak.

Bence Türkiye'de mizah dergiciliğinde bir boşluğu doldurdunuz. Ben kendi adıma konuşsam uzun çizgiromanları seviyorum. Sevmeyenlerin de "ıh bu dergi kötü olmuş" diye basit bir bok atmalarını da kınıyorum.

Yaklaşık bir yıldır Leman alıyorum. L-Manyak'ı da almaya başladım. Dergiyi okuyan bazı kişilerin de niye hayal kırıklığına uğradıklarını anlayamıyorum. Eğer L-Manyak'ın da Leman gibi bir dergi olmasını, aynı şeylerin L-Manyak'ta da yazılıp çizildiğini görmek istiyorlarsa L-Manyak diye başka bir dergiye ne ihtiyaç olurdu?

Bir şeyden daha memnuniyetimi bildirmek istiyorum. Leman yazar-çizerleri dışında başka kişileri de L-Manyak'ta okumak çok güzel. (Gani Müjde, K.K. Ergen, Uğur Durak gibi)

Özellikle Kemal Kenan Ergen'in o harika yazılarını, Selçuk Erdem'in karikatür yazılarını ve Bahadır Baruter'in karikatürlerini bayılarak okuyorum.

Hepinizi seviyorum, gözlerinizden öpüyorum.

Bülent Büyüksayar

Sevgili Bülent (Güzel İnsan),

Öncelikle, bir arkadaşımızın mektubunu gözyaşları içinde okuduğunu ve dergi çalışanları tarafından saatlerce, ayakta alkışlandığını bilmeni isteriz.

Ah Bülent'çiğim aah! Keşke herkes olaya senin kadar tarafsız yaklaşsa, böyle makul ve mantıklı eleştiriler yapsa. Ama nerde bizde o şans! Gelen vuruyor, giden vuruyor.

Kusurlarımızın olmadığına dair parantezinde utanmadan yalan söylemene rağmen, (kusurlar için bakınız sayfa 2) belki yine yazmak istersin diye, sana binlerce mektup zarfı ve elli milyon liralık posta pulu gönderiyoruz.

L-Manyak alelade bir dergi değildir!

L-Manyak benim şu ömrüm boyunca okuduğum en komik ve zeki esprilerle dolu dergidir, ayrıca daha ilk sayfasından son karesine kadar (künye dahil) okuduğum tek dergi!

Tanıdığım herkes L-Manyak'ı eleştirip duruyor. Yok hep aynı şeylerin esprisini yapıyor da, yok espriler düzeysiz de filan falan... Halbuki ben L-Manyak'ın büyük bir boşluk doldurduğuna inanıyorum. L-Manyak'ta bizim özlediğimiz çizgi-roman türüne geri dönüş var. Bence bu Türkiye için sevindirici bir gelişme.

Bir başka grup insan da Leman ve L-Manyak'ın küfürle dolu bir dergi olduğu görüşündeler. Ne aptallık! Bir "medya" denilen pislikten başka bir şey olmayan basına bak-salar görüşlerinde ne kadar haksız olduklarını anlayacaklar. L-Manyak ve Leman küfür gerektiği kadar kullanıyorlar.

Başarılarınızın devamını diliyorum, doğru olan yolda devam edin, sevgiyle kalın.

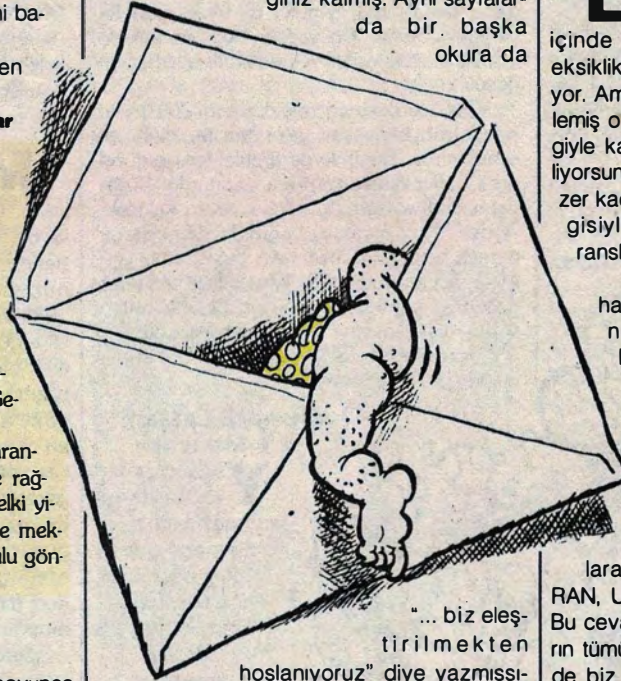
Deniz Akman

"L-Manyak benim şu ömrüm boyunca tek dergi." diye başlayan ve "...okuduğum tek dergi." şeklinde biten o enfes cümle, inan ki ömrümüzde okuduğumuz en güzel, en insancıl, en demokrat, en paytak (sevimli) ve en gerek (laf esprisi) cümleydi. Sadece bu cümleyle bile Nobel Edebiyat Ödülü'nü o kadar kolay alabilirsin ki. Keşke aday gösterilseydin.

Küfürü gerektiği kadar kullanmamıza geçince... Gerçekten çok üzgünüz ama, bu ülkenin sokaklarında, okullarında, stadyumlarında ve meclisinde küfür edildiği sürece ve çoklukta, tabi ki L-Manyak'ta da küfür olacaktır. Modeli Tazmanya Canavarı olan bir ressamdan, Brad Pitt resmi yapması nasıl istenebilir ki?!

L-Manyak çalışanlarına,

L-Manyak Mart sayısındaki okur mektupları yanıtlarınızı şaşırarak okudum. Özetle; L-Manyak'da aradığını bulamamış ve kendini, gördüğü aksaklıklarla ilgili olarak sizi uyarmaya görevlendirmiş dostları aşağılamışsınız. Onlarla dalga geçmişsiniz, bir tek ana,avrat küfredmediğiniz kalmış. Aynı sayfalar da bir başka okura da

"... biz eleştirilmekten

hoşlanıyoruz" diye yazmışsınız.

Bu mudur eleştiriden hoşlanmak, eleştiriye açık olmak? Eleştiriler yapıcı ya da yıkıcı olabilir, kimi zaman içinde yakıştırmalar ve küfürler bile vardır. O vakit yapılacak şey; Leman, L-Manyak okurlarını sizden en iyiyi, en rafineyi (alıştığı üzere) isteyen, buna hakkı olan dostları aşağılamak mıdır? Onlarla (Bizlerle) dalga geçmek midir doğru olan? Bu size hız kaybettirir canlar. Düşünsenize birgün yolda kaldınız, arabanız çalışmıyor, yardım istiyorsunuz insanlardan: "Bir omuz atıverin!" Kaç omuz varsa o kadar çabuk çalışır motor.

Yediğiniz içtiğiniz şeylere dikkat edin. Birileri sizi zehirlemeye çalışıyor olmalı, megalomani bulaştırıyor size. Benzin deponuza şeker atıyorsunuz.

Hoşgörüyü kalın.

Cüneyt Demir

"Ana, avrat..." yorumunuz biraz abartılı değil mi? Az sonra okuyacaklarınızda size karşı hiçbir küfür, küfür iması, el hareketi ve kaş,göz işareti yoktur, lütfen boş yere alınmayın.

Söz konusu mektuplarda aksaklıklardan bahsedilmiyordu, "b.ktan dergi" gibi sıfatlar yer alıyordu. Sorun, küfür olması değil, belirsiz olması. Açık ve somut eleştirilerin bize daha faldalı olacağını tahmin edersiniz. Eleştirinin yapıcı ve yıkıcı olabilirliği düşünceniz 3000 yıllık felsefe tarihine yeni bir boyut kazandırıyor; fakat amaç daha iyiye gitmemiştir yıkılmamız anlamsız olmaz mı? Megalomani de söz konusu olamaz, eğer bu yaptığımız dalga geçmekse, biz kendimizi yerin dibine batırıyoruz; bir tek, kapağa "Biz aptalız" diye yazmadığımız kaldı. (Gerçi onu da öneren bir salak çıktı aramızdan ya, neyse.) Benzin deponuza şeker atma konusu için de "Siz de arabanızın lastiklerini indiriyorsunuz" diye cevap verebilirdik ama alınacağını düşünerek böyle bir şey demiyoruz.

Arabayı falan boşverin; bir gün dergiye gelin, beraber şeker yiyelim.

İLK ÖNCE BU YAZIYI OKUYORSUNUZ

L-Manyak Mart sayısını elinize alıyorsunuz, merak, zevk ve beklentiler içinde yavaş yavaş okuyorsunuz. Birtakım eksiklikler, hatalar hemen gözünüze çarpıyor. Ama kızmıyorsunuz, bir ay umutla beklemiş olsanız da, anlatılan güzellikte bir dergiyle karşılaşmasanız da kızmıyorsunuz. Biliyorsunuz ki dergi çokgüçlü bir yazar ve çizer kadrosuna sahip, başarıları Leman dergisiyle kanıtlanmış. Anlayacağınız referansları güçlü.

Bu gücün dergide gözlemlediğiniz hataların üstesinden geleceğini düşünüyorsunuz. Zaten 3.sayıya gelene kadar hatalar yavaş yavaş azalıyor.

Ama birde bakıyorsunuz ki 59.sayfada okur mektuplarının yer aldığı bölümde derginin genelini etkileyen bir düzeysizlik var.

L-Manyak dergisini okuyan ve dergi hakkındaki düşüncelerini, eleştirilerini bizlerle paylaşan okurlara KÜÇÜMSEYEN-HATTA ALAYA VARAN, UKALA BİR TAVIRLA cevap verilmiş. Bu cevaplar her ne kadar dergide çalışanların tümünün düşüncesiymiş gibi lanse edilse de biz inanıyoruz ki bu düzeysiz cevaplar ONLARI KALEME ALAN İNSANIN küçücük beynindeki düşüncelerle sınırlı.

Selçuk Erdem'in yazısını hazırlayabilmek için günlerce uykusuz kalması, Çağçağ'ın öyküsü için kaç gece sabahlaması onları eleştirilmekten muaf mı tutuyor? Başarı her zaman onun için harcanan zaman ve emekle mi orantılı? Bu temel mantığıyla yola çıktığınızda Franco ve Hitler'in yapacağı katliamları planlamak ve uygulamak için günlerce uykusuz kalmaları sonuçta onları alkış tutulacak bir başarıya mı ulaştırdı?

Dergi genelini etkileyen bu düzeysizlik, okur mektuplarına verilen cevaplarda ki bu üslup değişmeyecekse lütfen yerleşik yöntemimize geri dönmün eminiz ki, biz okurlar bu mektupları daha iyi yorumlayıp, daha saygılı ve hoşgörülü bir biçimde cevaplandırabiliriz. Sevgilerimizle

Berya Gören - Kemal Bayсал

Harcadığımız emeğin yoğunluğu, bizi eleştirilmekten elbette ki muaf tutmaz; ama Hitler'in katliamlarıyla L-Manyak sayfaları arasında paralellik kurmanıza bir anlam veremedik. İşlerimiz komik olmayabilir, kötü olabilir, ama valla billa şimdiye kadar kimse dergimizi okurken ölmedi. Cevaplarda küçümseme ya da alay yoktu, belki sadece "kalitesi tartışılır bir mizah" vardı. Bu arada küçümseyen, hatta alaya varan ukala bir tavırla cevap veren, düşünceleri sınırlı, KÜÇÜCÜK BEYNLİ insanın -arkadaşlarımı bu sıfatlardan muaf tutmak amacıyla- S.Erdem olduğunu açıklamak zorundayım. (Yalnız bu sayıyı sadece ben yazmadım.) Küçümsemedim, alaya varmadım, ukala bir tavırm yoktur ve düşüncelerim sınırlı değildir. Sadece küçük beyin derken tutturmuşsunuz. Mektuplara o mektupların üslubuyla cevap verilmeye çalışılmıştı. (Sizin mektubunuzu geçen sayının ikinci sayfasındaki yazıya benzetmeniz gibi.) Bu ukala bir tavır ya da düzeysizlik değil, okura üstten bakmak hiç değil; tam tersine, okurun bize gösterdiği samimiyeti, bizim de okura gösterme çabamızı. Hem bu tür uzak tefek tartışmalar ilişkinin tuzu biberidir, arkadaşlar arasında olur böyle şeyler. (Kronik küçük beyin problemim yüzünden, kalemimin ucunu biraz kaçırmış olabilirim.) Hitler benzetmenizden daha iyi yorumlarda, daha saygılı ve hoşgörülü eleştirilerde buluşmak dileğiyle.

Sevgilerimizle.

En içten pazarlıklarımınla merhaba.

Öncelikle kendimi tanıtayım. Ben... Hayır, bu ben değilim.

Ben, çöplüklerde orucunu açan Hakkari'li'leri izlediğinde ağlayamayan tok bir müslümanım.

Ben, geçimini sağlayamadığı için, iki çocuğuyla birlikte trenin altına atlayan bir anayı izlediğimde, sarsılıp yıkılan bir TV seyircisiyim.

Ben, harcını yatıramadığı için, vicdanını satmak zorunda kalan arkadaşımınla konuştuğum zaman, gözlerinin içine, bakacak cesareti olmayan bir üniversite öğrencisiyim.

Bu hale nasıl mı geldim?

Tahsil hayatımda 'Meyva derdinde olmayan ağaç, kütüktür' sözüne konu mankenliği yaptım. Rolümü beğenmeyince yeni kişiler aradım. Globalleşip, küreselleşmek istedim. Ozon'um delindi. Dünya gibi yuvrak oldum. Ancak yediğim baskınlarla yılmaya çalıştım "İnsan sevebildiği kadar insandır" düsturuna inanmak istedim. Sevdikçe tiraj kaybettim. Paylaştıkça eksildim. Sevgiye endekslenip değer kaybettim. Defalarca son kullanma tarihi geçti. Yeniden paketlenip tedavüle girdim. Hüzündioksit soluyup umut kustum. Olmadı. Küçük bir osurukla yıkıldım. Tekrar kalkmak istedim. Daha başlama fiilinde tükendim. Devrildiğim yerde düz oldum. Düzüldükçe düzene uydum. Plastik insanlarla yatıp orgazm taklidi yaptım. Medya'ya kurgulanıp foseptik çukuru'na döndüm, kirlendikçe rating aldım. Fazla mesaiye kalıp HALK oldum.

İşte şimdilerde bu çürümüşlüğü bana düşen gayri safi koftiliğini yansıtırım. Bu

çürümüşlüğü, bu koftiliğin sizlere bulaşmaması dileğiyle. CANKALIN.

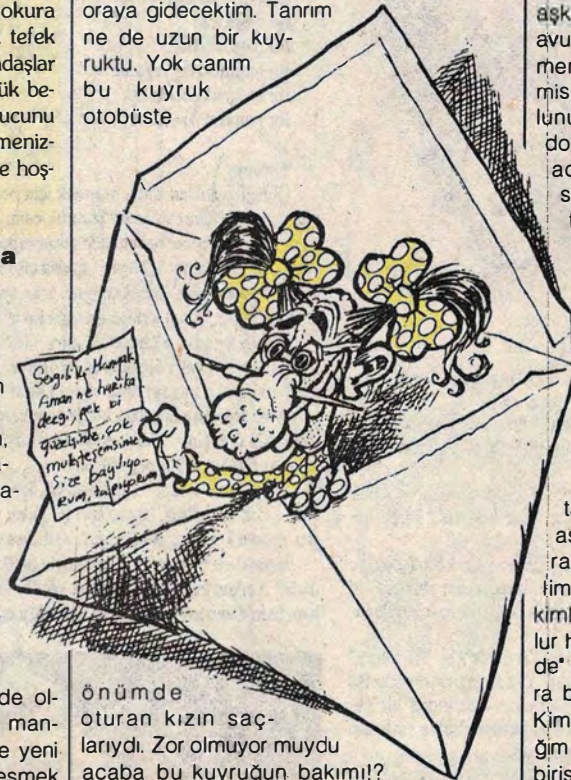
N.I.

H.Ü.Sosyal Hizmetler

EN SON VE EN SERT DARBESİYDİ BU DURUM..

Duydunuz mu bilmiyorum ama Global gazetesi nostaljik radyo veriyormuş. Hem de 80 diil; 60 diil; 30 diil; tam 29 kupona! Bunu duyunca vay be verilmeyen birşeyler daha varmış ki bak onu da bulup çıkardılar tozlu raflardan dedim. Aslında hoşuma da gitmedi diil. Ne güzel olurdu şimdi şu masamın kenarında bir nostaljik radyo olsaydı! Zaten hep bir nostaljik radyom olmasını isterdim(!) Akşam şöle bi yattığımda hep düşündüm şu meseleyi; 'Ah ulen ah bi nostaljik radyom olsa da sevinsem!'

Anneannelerimizde, dedelerimizde gördüğümüz o iki dügmeli kutucuktan artık bende de olabilecekti. Sonra birden 29 kuponu topladıktan ve nostaljik radyo dağıtıcısının yanına gittikten sonraki evrilerimi düşündüm. O gün yani 14 Mart Perşembe günü tüm kuponlarımı kontrol edip cicilerimi de giydikten sonra oraya gidecektim. Tanrım ne de uzun bir kuyruktu. Yok canım bu kuyruk otobüste

önümde oturan kızın saçlarıydı. Zor olmuyor muydu acaba bu kuyruğun bakımı!? Sonra oraya gidince bir sürü kuyruk gördüm; Arcoroc kuyruğu, çatal bıçak kuyruğu, bardak, tencere, tava kuyruğu, benim babam senin babanı döver, n'olcak memleketin hali, aabi o da laf mı kuyrukları ve işte NOSTALJİK RADYO! kuyruğu... Herkes bu kuyruklarda tanışıyor, buluşuyor, çoluk çocuklaşıyor ve mefta olup defin işlemlerini falan hep bu kuyruklarda hallediyorlardı. Hemen kaynadım tabii onlara. Beni de aralarına almışlar, kuyruktan biri gibi davranmaya başlamışlardı. Sıra bana yaklaşık 8-10 saat sonra geldiğinde elime işte o nostaljik radyoyu tutuşturdular. Eve gidip sevinçle hazırladığım yere koydum (neyi?) e radyoyu tbii. sonra çalıştırdım. Artık anneannemin tangolarını, dedemin Hacı Arif'lerini, Dede Efendilerini dinleyebilecektim. Ta ki

frekansları karıştırana kadardı bu hayalim. Çünkü karıştırdıkça Corc Maykılar, ist Sevinçinler, Dabsitarlar çıktı. Nasıl yıkıldım bilemezsiniz. Bana gazetelerin en son ve en sert darbesiydi bu durum. Nostaljik radyonun neresindeydi nostaljikliği?! Aa evet adam gibi bir frekans ararken elimde kalan düğmesi, uyduruk ses kalitesi ve anten yerindeki o 1 santim çapındaki delik çok nostaljikti. Kahretsindi bu durum. Yine moralim bozulmuştu. Mutfağa gidip sıcak bir bardak süt hazırladım kendime. İçine de biri senin için biri benim için 2 kaşık da kakao koydum (!) Tüm olasılıkları unutmalydım artık!

İzmirli Laktikası

SİVAS'LIYA

Sevgili L-Manyak okurları arkadaşlarıma teşekkür etmek istiyorum. Özellikle geçen sayıdaki okur mektupları köşesine yazan arkadaşlarıma (2.sayısı) Beni yüreklendirdikleri ve bu mektubu yazmamda etkili oldukları için.

Şu anda çok mutsuzum. Çünkü hayatımda ilk kez bir insanı o kadar çok sevdiğim ve onu kaybettiğim için. Belki de hayatta ilk kez aşkı o kadar güzel yaşayıp sonra bir kuşun avuçlarımdan uçup gitmesi gibi onu kaybetmenin mutsuzluğunu yaşıyorum. Evet bilir misiniz aynı şehirde olup, aynı ortamda bulunup, yan yana oturup sevdiğiniz insana dokunamamanın onunla konuşamamanın acısını. İşte böyle bir durumdaydım. Eğer sesimi duyarsan bana kulak ver. Bir şans tanı. Sensiz hiç bir şeyin anlamı yok benim için.

Sana olan sevgimden içime akıttığım gözyaşları denizinde boğulmama bir kaç saniye kala sesleriyorum sana. Boğuluyorum yüreğime akıttığım gözyaşları içinde. Çırpınmanın bir faydası yok benim için. Biliyorum çünkü bni duyacak hiç kimse yok, içimdeki bu gözyaşı denizinde sadece sen varsin benden çok çok uzakta bir gemide tam hızla gidiyorsun yeni sevgilere yeni aşklara doğru. Bana ise son nefesimde rastgele demek kalıyor. "Rastgele sevgim, şansın açık olsun". Bakalım ağına daha kimleri takacaksın. Şunu asla unutmaya unutulur her insan yok olur bu koskoca yeryüzünde" işte bende seni tamamn unuttuktan sonra bırakacağım kendimi gözyaşı denizime. Kimbilir belki de ancak orada mutlu olacağım sevdiğim bambaşka biriyle (Tabii böyle birisi olursa) Belki içimdeki deniz büyüyecek büyüyecek ve seni de alacağız içimize. Hepimiz birlik akacağız sonsuzluğa. Böylesi ikimiz için de çok iyi olacağı benzer. Ama bakarsın belki de bir balıkçının ağına takılıp tekrar başka bir hayatta yeniden birlikte olacağız seninle!

Evet ALTUĞ mutlaka beni duyacağını biliyorum. SENİ SEVİYORUM ve SENİ SEVMEKTEN ASLA ASLA VAZGEÇMEYECEĞİM! SENİ ÇOK ÖZLEDİĞİMİ BİLMENİ İSTİYORUM. Belki yaptıklarımı hata olarak görüyorsun (Hala) ama ben yalnız seni seviyorum ve sana dönmeye hazırım. Ve her zaman buna hazır olucam. Cevabını bekliyorum. (Eğer bana dönersen sana söz büyük bir pizza ısmarlayacağım!)

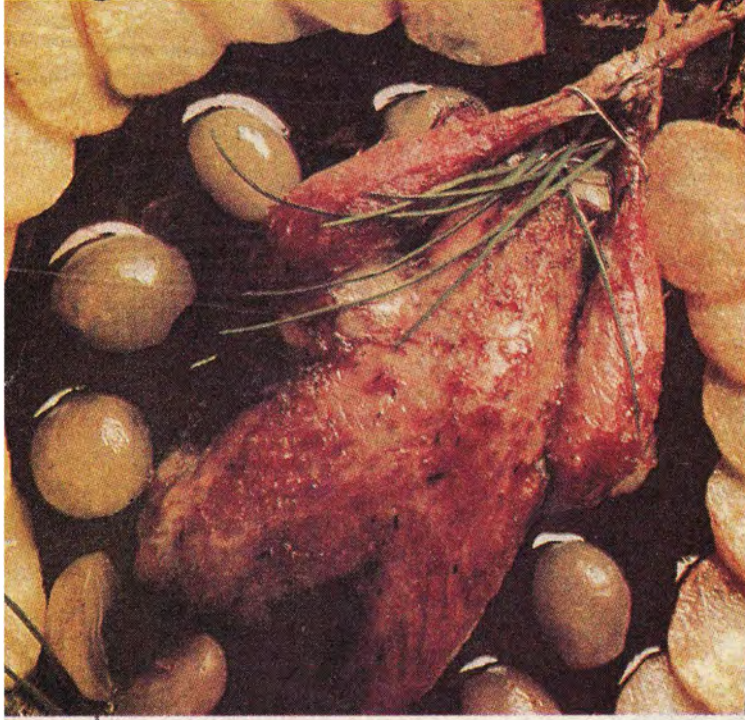
Seni seviyorum... Seni seviyorum...

İzmir'den Geyik'in

IVİE İNTÜ

KENAN YAŞAR

NARENCİYELİ ÖRDEK

"Nar gibi kızarmış" adını buradan aldığı sanılan ördek, belki de asimile edilmemiş tek hayvandır. Uçma özrülsüne kaz, yanarına gaz, hızlı gidenine tam gaz denilen kuşumuz, gece yatmadan önce dişlerini fırçalamış olmasa olmaz denilmesiyle alınganlaşmış, bu sayede dişlerini ve dişlerini koruyarak günümüze kadar gelmiştir.

"Ölünceyedek" anlamına gelen ördek, sevgisi sonsuza dek süren bir kuştur. Zaten "sevgi kuşun kanadında" sözü de buradan gelmektedir.

Sonyla... saçlı örgülü, gördüğüm en güzel ördekti. Sazlık denen genelevde çalışır, çarşambalan havalanır ve beraberinde herkesi zevkten uçururdu.

Bir ördeğe aşık olabileceğimi düşünmüyorsunuz herhalde. Ama şunu da inkar etmiyorum, lezzetli bir ördeği etinin son damlasına kadar yiyebilirim. Hele bir de narenciyeli olursa. Böyle bir yemeğin tarifini vermekle, sizin de bu zevkten mahrum kalmayacağınızı bilmekten kıvanç duyuyorum.

Gerekli malzeme:

Bir baş kesik baş ördek
Bir baş soğan
Bir başına çıkma
Bir başımıza taş yağacak
Bir başına beceremem
Bir portakal narenciye

Yapımı:

Ördeği kestikten sonra pişirmek için beş yüz derecede diretecek olan fırınınızla üç yüz dereceye ininceye kadar pazarlık edin. Diretirse üzerine buzlu su dökmekle tehdit edin. Fırın konuşunu hallettikten sonra ördeği yanında narenciyeler olduğu halde fırına verin. Bir gün batımı bekleyip fırından çıkartın. C vitaminlerini koruyabilmeleri için narenciyelere ön ayak olun. Doğuştan arka ayaklı olan narenciyeler bu sayede düşmeden durabilecekler, düşüklerinde ise sizin sakat olduğunuzu anlayacaklardır.

Ördeği fırından çıkarttıktan sonra üstünüzü çıkartıp fırına yaklaşın ve ördeğin çektiği acıların ne denli olduğunu az da olsa anlayın.

Servise başlamadan önce iyici kitlesi sayısını iyice kontrol edin. Eğer sayı ondan fazlaysa, ördeğin poposuna bir boru sokarak davul gibi oluncaya kadar şişirin. Bunu yapmakla ördeğinizi olduğundan daha büyük göstermiş, masadaki aç yaratıklarınsa en azından gözünü doyurmuş olursunuz.

Narenciyeli ördeğe en yakın sosun, içine kekik katılarak yapıldığı düşüncesiyle sosuza kekik katarsanız, baştan beri iyi giden yemeğinize ölümcül bir hata yapmış olursunuz. Çünkü kekik kadar bir kuşu leş gibi kokutan ve akbaba laştıran başka bir şey olamaz.

İnsana son derece yakın olmasıyla bilinen ördeğe kırsal kesimlerde kanatlı insan da denir. Yerken bunu hissederseniz kendi ırkından birini yemenin yamyamlık olduğunu, ham ham demeden önce bir kez daha düşünün lütfen. Lütfen!

KUMPIR:

1950'li yılların vamp kadınına "Vampir" denilirdi. 1990'lı yılların kump patatesine de "Kumpir" denilmekte. Ne günlere kaldık.

Soyulduğunda hiçbir kadından geri kalmayan patates, bazı yönleriyle de birçok kadına taş çıkartır. Özellikle iri patatesler iri memeli olmalarıyla göğüs kanseri çekiçliğine sahiptirler ve kadınlardan daha çekicidirler.

Renkli bir cinsel yaşamı olan hemen her patates, cinsel dürtülerini unutmuş bir insana bile sustalıyla kann deştirir. O yüzden kendisine "Karındaşen", kardeşine de "Kardeş" denilmektedir.

Patateslerin üzerine giydiği şey kabuk denir. Her patatesin bir kabuk dökme mevsimi vardır. Bunu beklemeyip neşter altına yatan estetik meraklısı patateslerin sonu ya haslama, ya da kızartmadır. Ancak bizi ilgilendiren ne haslaması, ne de kızartmasıdır. Bizi ilgilendiren, sizi ilgilendirmez.

İlk patatesin günümüzden iki milyon yıl önce "Beş Yıl Önce On Yıl Sonra" topluluğu tarafından hunharca soyulduğu sanılmaktadır. Yakın geçmişimizde ise bir "İki Adım İleri Bir Adım Geri" topluluğu olan Mehteran tarafından bir patatesin hem onaltı günde soyulabildiği, böyle bir düşünce yapısına sahip ordunun ise aşıktan telef olup tarih sahnesine gömüldüğü bilinmektedir.

Günümüzde kapitalizmin simgesi haline gelmiş patates, bogburger ve mide öd suyu ile birlikte tüketilen beyin yetersizi şişmanlatıcısıdır.

En son olarak "Kadın karşılıksız çek gibidir, çekilmez" diyen bir entel tarafından fırında közlenerek yemekleştirilen patatesin, adına kumpir denilen serüveninin kısa öyküsü şöyledir:

Gerekli malzeme:

Pata
Pata küte
Te te tes
Fır fır fırın
Gabuk

Yapımı:

Karışımı fırına verin. Biraz bekleyin, pişmiş olarak çıkınca, üzerine saldırm. Kesin babasını çağırcağıdır. Ona da saldırm. Püre haline gelmiş patatesleri elleyerek biraz daha yumuşatın. İçine Rus ruleti, akabinde ketçap ilave edin. Tam göbeğine, kaçık saplayıp saplayıp çıkartın.

İşinize karışmak gibi olmasın ama, kumpir herşeyiyle başlı başına bir adap ister. Beceremiyorsanız, ne yapmaya ne de yemeye kalkışmayın.

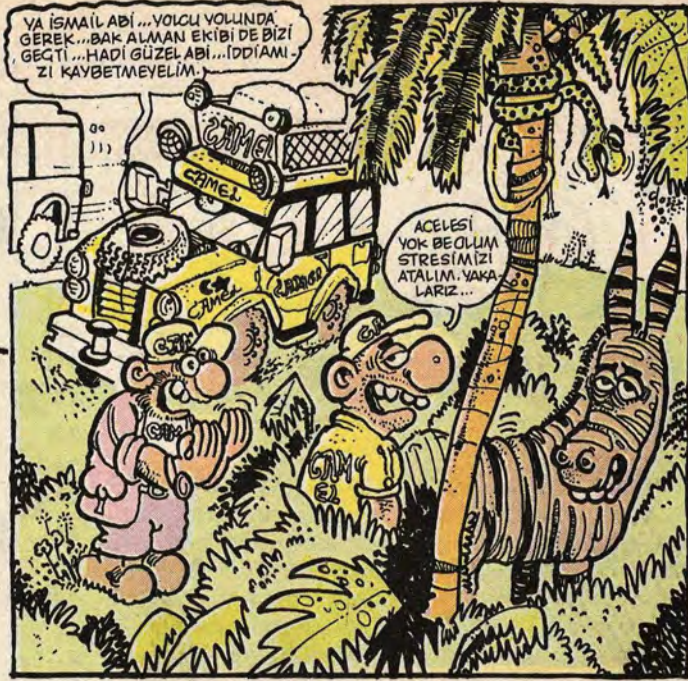

LEMANÇOĞRAFIK DERGI

Mayıs'da geliyor!..

Camel Trophy '96 1-22 Nisan tarihleri arasında Malezya-Borneo'da yapılacak. Lemancoğrafik Dergi GİT küçük bir araştırma yaptı, Türkiye ekibi Camel Trophy '96 da 3. olacak. Bu arada duyduk ki Malezya'da zebra yokmuş, timsah varmış, peki timsah olsun...

Pazar

Türk rock-pop, yabancı rock-metal kasetlerini 250.000'dan satıyorum (çekme). İster karışık, ister albüm olarak çekerim. Liste almak için 661 09 69'dan Onur'u isteyin. (4'den sonra).

Tüm Dostlara, Şu anda yaşamakta olduğum yerin telefon numarası değişti. 222 42 98 ayrıca, bana yazabilirsiniz. Anıl Oğuz Süslü Sok. No:10 D:8 Tandoğan/Ankara

Eğer Metallica, Megadeth, Sepultura, Metalium ve Ascreus dinleyen bir manyakla yazmak isterseniz, adresim aşağıda.. Bu arada çekme kaset satan Sedar, sana telefon edemiyorum, bir zahmet bana listeyi yollar mısın? Sertaç Şen Nuhkuyusu Cad. No:89/5 Üsküdar/İst.

Tospağatepe Çocuk Köyü Projesi ile teması bir şekilde yitirenler veya mektubuna cevap gelmeyenler için yeni iletişim sayılı (Haziran'a kadar) Tel: 0-212-265 06 16 (Haziran'dan sonra) Sertaç'ın telefon: 0-222-232 14 09 Mutlaka görüşelim. Tospağatepeli Müdavimler

Şizofreni'der-gisinin geçmiş sayılarını bana gönderebilecekler için adresim: Nihal Şahin. Gündoğdu Mah. 1248 Sok. Yaşar St. B-1 Blok Daire:5 MERSİN

Merhaba Depeche Mode dinleyenler tanışalım. Elinde Depeche Mode posterleri olanlar, arayın. Elimde piyasada olmayan Depeche Mode kasetleri de var. Atilla 0212 516 15 92

Canı çok sıkılan ve bir mektup arkadaşı isteyen herkes yazsın. Çiğdem Gökmen İnönü Mah. 5.Cad. 83.Sok.Hacet-tepeliler Sitesi Blok:2 No:4 Batıkent 06370 Ankara

Tüm gençliğe SELAM! Her konuda çekimrienden yazışabileceğim, 16-18 yaş arası bay-bayan arkadaşlar arıyorum. Ben; Bursa'dan 17 yaş Sedat Güler. T.M.Ali Cd. No:230 K:2 D:3 16330 Yeşilyayla/Bursa.

L-MANYAK DOSTLARI Elinizdeki Pink Floyd, Dire Straits, Bob Marley, Jimi Hendrix, Janis Joplin ve Eagles posterlerini satın alabilirim. Ayrıca yurtdakileri sevenlerle yazışabilirim. Not: Posterleri ücretsiz göndererseniz daha makbule geçer İsmail Kılıç Kurtuluş Kon.Yap.Koop. 3.Kısım A blok (A 36 Bl.) Kıl Diz 41900 Değir-mendere Gölcük/Kocaeli

Özellikle Denizli, Fethiye, Marmaris (Ya da her yerden) Rock dinleyen ve farklı olduğuna inanan birileri! Bana yazın.. Daughter of the sun Hacıyusuf Mah. Vezirhan Cad. No:53/15 Balıkesir/Bandırma

Felsefe, Edebiyat, Antropoloji, Arkeoloji, Sineza, Rock, ve New Age ilginizi çekiyor mu? Nietzsche, Rimbaud, B.Karasa, W.Blake, F-Trav-F-Kafka, Fassbinder, U.Eco, Levi-Strauss andırtar kelimeleriniz mi? O zaman birşeyleri paylaşabiliriz, insanlığı. Emin Arıcı, P.K.:904, 06446, Yenışehir-Ankara

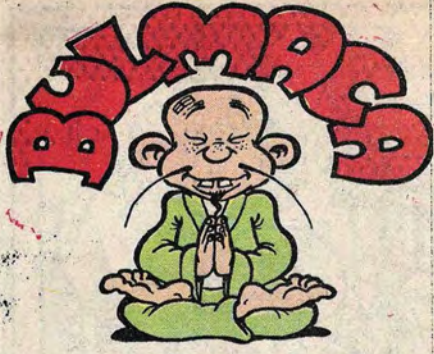
Çukurova Üniversitesi YADİM, GRECO (Green Committee) ihtiyacı olan köy okullarına kitap, dergi ve giysi göndermek istiyor. Öğretmen Murat Karademir Çukurova Üniv. YADİM Balcalı-ADANA Tel: 0322 338 60 84-2926

Satılık YAMAHA PSS-290 Org 10.000.000 TL. Satılık AMIGA 500 bilgisayar+Modülör + Mouse+Joystick+External drive+200 dolu disket 12.000.000.TL. Saat 18.30'dan sonra 0 266 432 37 03'den Volkan

Jack London'un "Germide İsyan" kitabına ihtiyacım var. Fotokopi de olabilir. Öğretmen Murat Karademir Çukurova Üniv. Balcalı-ADANA

Mektupla satranç oynamak isteyen arkadaşlar! Bang yazın. M.Altay Ünal Pirireis Mah. 164.Sok. No:35/2 31200 İskenderun

L-Manyak 4. sayısını arıyorum. L-Manyak

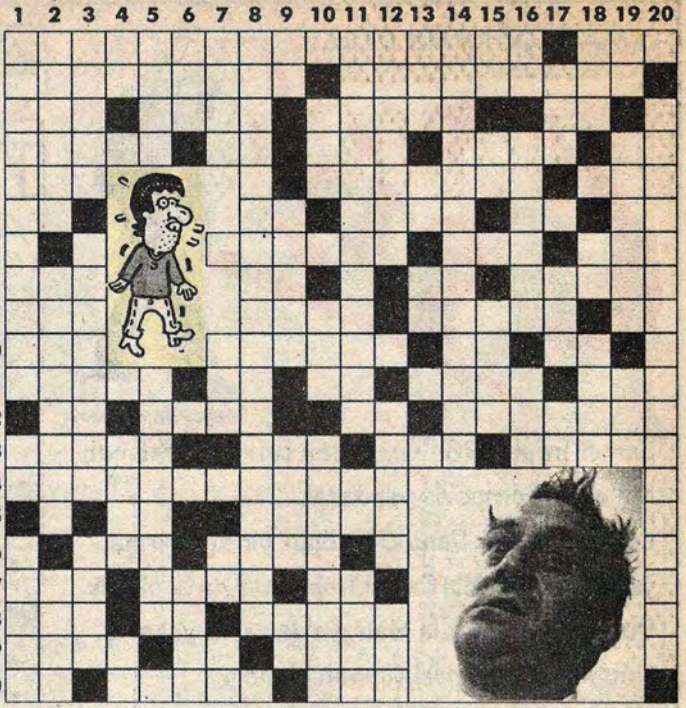
ARMAĞANLI MİZAH VE ÇİZGİ KÜLTÜRÜ BULMACASI

Hazırlayan: Tuncay AKGÜN

SOLDAN SAĞA:

1) Güneri İçoğlu'nun Limon Dergisi'nin ilk yıllarında mitolojik bir anlatımla işlediği, tarzının ilk örneği sayılabilecek on-onbeş sayı sonra da başını belaya sokup içeri girmesine yolaçan çizgi köşenin adı. -Ulvi soyadlı ünlü karikatüristimizin ilk adı. 2) Atilla Atalay'ın ilk mizah kitabının ismi. -Can Barslan'ın absürd mizahın en kral örneklerini verdiği köşesinin ilk adı. 3) Soyundan geline kimse. -Tersi, Çelik Blek'in delikanlı çağındaki kankası. -El başparmağını burnun üstüne koyup diğer parmakları da boşta sallayıp karışıkla dalga geçme hareketinin ismi. -Önsüz kahraman olmaz (Bir binek hayvanı). 4) Tersi, Nuri Kurtcebe'nin Gaddar kahramanının ismi. -Ellerini göğsüne kavuşturup poz vermesiyle ünlü gazetecinin ad ve soyadının baş harfleri. -İngiliz birası. -Metin Fidan'ın panik kahramanının ismi. -Bir içecek. 5) Bir renk (halkımızın genel tercihidir). -Dünya edebiyatının Mısırlı Amenotep'ten sonra ilk büyük ozanı. -Temiz olmayan. 6) Ünlü "yalnızlık paylaşmaz" şiirinin şairinin isim ve soyadının baş harfleri. -Geçtiğimiz yıllarda çıkmış ancak ömrü kısa sürmüş, çok iyi kağıt ve baskı kalitesiyle dikkat çekmiş resimli roman dergisi. -Savaş. -Eski dilde ayak. -Bir müzik aleti. 7) Mehmet Çağçağ'ın toplumdaki cinsel tatminsizliği hicvettiği karikatür albümünün adı. -Tersi, "Yogi" isimli TV kahramanı hayvanın cinsi. -Bir göz rengi. 8) Bir ev aleti ve kafa şişirme şekli. -Tersi, öküz sesi. -Yeterli olmayan. -Kabe'de müslümanların dönerek yaptıkları bir ibadet. 9) Sertap Erener'in aynı isimli şarkısının ve kasedinin adı. -Çizgi romanlarda en çok kullanılan bir kurşun efekti. -Tuhaf. -Mısır tanrısı. 10) Deli Ziya'dan insanlara bir hitap efekti. -Tuncay Akgün'ün Bekir isimli kahramanının ön adı. -Utanma duygusu. -İlkel ama etkili bir silah. 11) Leman yazar çizerlerini titreten "Kanlı Kalem" namı yazarın ön adı. -Bir avlama aracı (aynı zamanda şiirleri konu olan yegane öldürme aracıdır). -Conan'ın kılıcının geldiği memleket Hirkanya'nın plaka işareti. -Güney Amerika'da bir uygarlık. -Güçü sembolize eden bir değnek. 12) Anti sözcüğünün ortasındaki harfler. -Nihat Genç'in Karadenizli hocası. -Tersi, İtalya'nın Harranlı. -Bir gemi direğine ve yelkenine bağlı bulunan halat ve makara gibi şeyler. 13) Tersi, Kornâ Kamil'in çıkardığı kornamsı tuhaf ses. -Brooks soyadlı ünlü komedi sineması yönetmeninin ilk adı. -Demiryolu. -Tersi, birşeyin tersini söyleyerek alay etme. 14) Mehmet Çağçağ'ın Limon ve Leman'daki karikatür köşesinin adı. 15) Rubidyum elementinin simgesi. -İsrail'de üstüste eylemler yaparak kök söktüren kanı dökücü Filistinli örgüt. 16) Verme, ödeme. -"Dipten gelen dalga" adlı eserin yazarı, Ehrenburg soyadlı ünlü

Bulmacamızı doğru çözüp gönderen 20 okuyucumuz, Ahmet Yılmaz'ın imzalı "Cümbür Cemaat" karikatür albümünü kazanacak. Zarfın üzerine 'L-man-yak Bulmaca-4', yazmayı unutmanın lütfen!

İsim :

Adres :

romancının ilk adı. 17) Red Kit'in Tin Tin isimli köpeğinin ilk adı. -Kaptan Swing'in manitası. -Hakkında bir çok fıkra bulunan ünlü yazarımızın ad ve soyadının baş harfleri. 18) Hani şu filmdeki "Kötü ve Çirkin'den önce gelen kovboy. -Tersi, uzaklık işareti. -Zihni Sinir isimli mucitçi kahramanın yaratıcısı çizerin soyadı. 19) Çirliçiplak atâ binerek Tarkan'ın hayatını kaydıran kadının ismi. -Hayvanlara vurulan damga. -Taşıt araçlarında mide bulantısını engelleyen bir tür şeker. 20) Hiçbir şeyle alakası olmayan, düşünce çapı sınırlı insanlar için kullanılan bir deyim. -Mister No'nun kankası. -Küçük körfez.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1) Limon, Hıbr ve Leman Dergilerinde, Yılmaz Kaptan, Öğretmenim Canım Benim gibi bir çok çizgi roman ve öyküye imza atmış, kenti ve kent insanını çizgi romana taşımış, psikolojik anlatımla öne çıkmış sayılı çizgi roman çizerlerimiz arasındaki, genç ve çok yetenekli çizerimizin ismi. -Yarı memnurluk belirten bir ünlem. -Sinemalarda, Alaska'yla ayrılmaz bir ikili oluşturan enfes ve soğuk bir yiyecek. 2) Eskiden yayınlanmış bir mizah dergimiz. -Hiç bir taşıt aracı kullanmaksızın yaya yol almaya argoda verilen isim. -Deniz bitkilerinde çokça birleşmiş olarak bulunan, quatr hastalığına iyi gelen bir element. 3) Absürdü'n babası diyebileceğimiz, Salat dergisine tek başına imzasını atmış mizahçımızın adı. -Yıpranmış, eski görünümlü olan, bakımsız (Hafiyesi Mahmut'un arabasının durumu) -Çiğşin tersi. 4) Tersi, Leman Dergisi'nin simgesi olan, birileri tarafından üzerinde asılsız yakıştırmalar da yapılan iki harf. -Simpson soyadlı haylaz TV çizgi film kahramanı. -Eski dilde su. 5) Hapı, dansı ve müziği Avrupa'da çok revaçta olan. -Yılın ilk gününde hediye dağıtan, kırmızı kostümlü hayırsever. 6) Yabancı, anlamak. -Kötü adamlarca, iyi adamları bayıltmak için kullanılan kokulu bir sıvı. 7) Tersi, Nasrettin ve Ofil'nin sanı. -Hemen kana karışan, bazen şekerlenen tatlı. -Köpek. -Ön adı Miister olan kahraman. 8) Kendine özgü diliyle Türk okurlarının en çok sevdiği çizgi kahramanlardan olmuş, Behiç Pek'in tariflere sığmayan dişlek, sarkık bıyıklı, papyonlu tipi. 9) Bir renk. -Cumhuriyet döneminin en sevilen karikatürcülerinden biri. -Atilla Atalay'ın çokça müridi olan megalaman kahramanı. -Bir zaman birimi. 10) Argoda enfes bir reddediş efekti. -Çizgi romanlarda kızıldillerli ne için çıkardıkları belli olmayan filozofik ses. -Alemlerin en komik mizah dergisinin adı (Hadi len). 11) Ünlü İtalyan yazar: -Bir nota. -Kızıldillerli kayığı. 12) Bir yumurta yemeği. -İngilizcede basın. -Oy. 13) Kocaman. -Genişlik. -Bir haber ajansını simgeleyen harfler. 14) Tek kanallı yılların ünlü Japon çizgi-film kahramanı. 15) Paramızı simgeleyen harfler. -Bir başka nota. -Bir traş kremi. 16) Zalim Şevki'nin çizerinin adının ve soyadının baş harfleri. -Zalim Şevki'nin düzenbaz akrabası -Birdenbire, 17) Karadenizli. -Abdullah'ın kısıltılmışı. -Lahza. 18) Üstün karşıtı. -İnsan yuvası. -Kızıldillerli kayığı. 19) Tersi vilayet. -Bir kızıldillerli kabilesi. -Kadem basılan şey. 20) Netekim'in yazarı.

GEÇEN SAYININ ÇÖZÜMÜ:

3. Sayımızın doğru cevaplarını yanda görüyorsunuz. Bulmacamızda yine küçük bir hata vardı ve yine okuyucularımız bu hatayı düzelterek bulmacalarını göndermişler. Kitap kazanan okuyucularımıza ise önümüzdeki ay açıklayacağız. Sayfanın teknik hazırlığının önceden bitirilmek zorunda oluşu, sonradan elimize ulaşan cevapları değerlendirmemizi olanaksız kılıyordu. Böylece bundan sonra, cevapları göndermek için ay sonuna kadar vakitiniz olacak. Başarılar, teşekkürler.

KAHRAMAN BARUT

Yazan da çizen de
«bizzat kendisi»

Bi defasında feci bi gürültüyle uyandım

ding dong ding dong
ding ding ding dongo dong
AAAYGAAAZ

kadının biri
qvaz qvaz
bağırıyordu

müdahale etmek
mecburiyetindeydim

AAAAYGAAAZ

ikazın
kulak
as madı

kadının sesi çok gürdü
üstelik kamyonu da vardı
mesele pek getindi.

yüzyüze görüşmek
icap ediyordu...

derhal giyindim
ding dong ding dong
AAAYGAAAZ

sinirleyme kah-
ramanım-
ona sa-
kin sakın
durumu
ahlat!

otttt!
Kedilerimiz bile uyuyamıyo de...

Nazik olmalıydım!...
Nezaketi her kapıyı açardı...

iyi günler bayan, lütfen biraz
daha sessiz ol...??

hööö!...

Aniden sükutu hayale uğradım
Durum sandığım gibi diildi...

ortada kadın kadın yoktu
Onun yerine çok feci
adamlar vardı...

eyvah
şimdi ben
naapmalıydım?

tabii ki sakın sakın
meseleyi izah etmeliydim

AAAAYGAAAZ

büyük gürültü saydıyor-
sunuz

hönnn...

mörk!

böyle
baartmasahiz
seyi

Yani kediler de
seyoluyorlar...

ancak bi türlü netice alamadım

nuh diyorlardı

peygamber demiyorlardı

büyük bi umutsuzluğa kapıldım
ding ding dongo dong
AAAYGA'AAAAZ

esasen etki-
leyici bi şah-
siyetim ve...

...şahane bi
ikna kabiliyetim
vardı ama...

...bu kez muvaffak dınamıştım,
Koca kafam hiç bi işe yaramamıştı!

utanga içindeydim
herşeyi Miki'ye biir bir
anlattım...

Biir bir

üzölme
kahramanım
Allah kerimdir

bak saha
süt ve kurabiye
hazırladım.
Ye de sinirlerin
yatışsin.

hakemediğim sayıları giye-
mezdim. Nazikçe reddettim

almıım çok mersi

gece boyunca
10 mel'un ses beynimde
mütemadiyen yankılandı.

ding dong ding
ding dongoos
AAAYGAAAZ

oysa
bazı sesler
ne güzeldi

Booooooaaaa

hadiyyu
artık
kahramanım

uyuyamazdım.
Geceyi plan
yaparak geçirdim

Sabah planım hazır!dı
ding dong dingo dong
AAAYGAAAZ

planıma "bir
kıvılcım yeter"ı
adını taktım

Planıma göre 4 şeyin
ehemmiyeti büyüktü:

- 1) Kararlı bir yüz ifadesi
- 2) Nazik bir ses tonu
- 3) Şahane bir ikna kabiliyeti
- 4) Yavaş bir çıkış

ugh... höyk

önce onlardan hayal güc-
lerini zorlamalarını
rica ettim

HURİYET

AYGAZCILAR PATIR
PATIR PATLADILAR

AYGAZCILAR
KEBAP OLDU

TAŞAVVUR
ediniz bir kere

allah muhafaza

SABAH

K. BARUT: "ONLARI
İKAZ ETMİSTİM, DİN-
LEMEDİLER" DEDİ

MİLLİYET

AYGAZCILAR PATIR
PATIR PATLADILAR

CUMHURİYET

AYGAZCILAR
KEBAP OLDU

YENİ YÜZYIL

K.B. SIRADA İPRAGNE-
Lİ KAR VAR DEDİ...

AYGAZCILARIN
KÜLLERİ
TOPRAĞA
VERİLDİ

PATLADI
KARTAL'DAN
BİLE DUTUL

AYGAZCILAR PATIR
PATIR PATLADILAR

AYGAZCILAR
KEBAP OLDU

AYGAZCILARIN
KÜLLERİ
TOPRAĞA
VERİLDİ

AYGAZCILAR
KEBAP OLDU

AYGAZCILARIN
KÜLLERİ
TOPRAĞA
VERİLDİ

AYGAZCILAR
KEBAP OLDU

AYGAZCILARIN
KÜLLERİ
TOPRAĞA
VERİLDİ

AYGAZCILAR
KEBAP OLDU

Muvaffak
oldum.

Ateşten
korkmuşlardı...

...tıpkı vahşi
hayvanlar gibi.

Cihangir huzura kavuşmuştu.

Artık Miki'nin ve kedilerimizin
yüzlerine utanmadan bakabiliydim

Onlara herşeyi biir bir anlattım

Biir bir...

afferin
benim
kahramanım

Bütün Cihangir
Sevinç içindeydi

Kahraman Baqarut
Kahraman Baqarut
Kahraman Baqarut

Süt ve kurabiyeler
çok güzeldi...
hele onları hak etmek
daha da güzeldi...

Muhu
soon

SELÇUKERDEM

AYI CINAYETİ

DEDEKTİF PENGUEN 2

